

บทที่ 4

การสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข่าวสำคัญ

ผู้ให้ข่าวสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่พนักงานสอบสวน ซึ่งประจำสถานีตำรวจภูธร จังหวัดตราดรวม 10 คน โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท ประเภทที่ 1 คือพนักงานสอบสวนที่ทำงานมาเป็นระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปี และประเภทที่ 2 คือพนักงานสอบสวนที่ทำงานมาเป็นระยะเวลา มากกว่า 5 ปี โดยจะกล่าวถึงพนักงานสอบสวนที่ทำงานมาเป็นระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปีก่อน ดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1: ร้อยตำรวจตรีวุฒิ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ร้อยตำรวจตรีวุฒิมีอายุ 24 ปี สถานภาพโสด ร้อยตำรวจตรีวุฒิมีความสูงปานกลาง ผอม คล้ำแดด ร้อยตำรวจตรีวุฒิเป็นคนอยุธยาโดยกำเนิด พ่อของร้อยตำรวจตรีวุฒิเป็นตำรวจ แต่ก็เป็นเจ้าของตึกแถวให้เช่าไปด้วย แม่ของร้อยตำรวจตรีวุฒิเปิดร้านสะดวกซื้อ ร้อยตำรวจตรีวุฒิมีน้องสาว 1 คน ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยรังสิต ปัจจุบันทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ พ่อแม่ซื้อคอนโดไว้ให้น้องสาวอยู่อาศัยตั้งแต่เรียนปริญญาตรีจนถึงปัจจุบัน

เมื่อร้อยตำรวจตรีวุฒิสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยตำรวจตรีวุฒิก็เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนเตรียมทหารเป็นเวลา 2 ปี และก็เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจอีกเป็นเวลา 4 ปี หลังจากนั้นก็สอบเลือกตำแหน่งมาประจำอยู่ที่จังหวัดตราด ร้อยตำรวจตรีวุฒิเลือกมาประจำอยู่ที่ตราดเพราะอยากลองใช้ชีวิตคนเดียวห่างไกลจากครอบครัวดูบ้าง ร้อยตำรวจตรีวุฒิอยากลองใช้ชีวิตอย่างอิสระ ฟังตนเองและทำมาหาเลี้ยงชีพได้อย่างผู้ใหญ่ จังหวัดตราดเองก็เป็นจังหวัดที่ได้รับความสนใจจากประชาชนมากขึ้นเรื่อยๆ จังหวัดตราดกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากขึ้นทุกวัน ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงเลือกมาประจำอยู่ที่จังหวัดตราด

ร้อยตำรวจตรีวุฒิไม่เคยคิดอยากจะเป็นตำรวจเลย ร้อยตำรวจตรีวุฒิทราบดีว่าข้าราชการไทยนั้นมีรายได้ไม่สูงเหมือนพนักงานบริษัทเอกชน พ่อของร้อยตำรวจตรีวุฒิเองก็รับราชการเป็นตำรวจมานานหลายปี แต่เงินเดือนของพ่อเมื่อเทียบกับพนักงานบริษัทเอกชนที่ทำงานมาเป็นเวลา

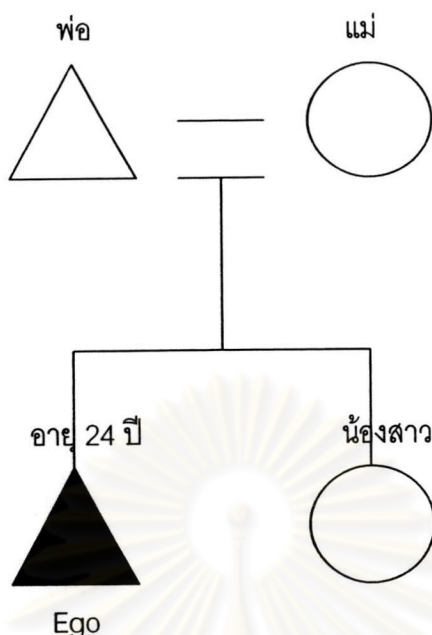
นานเท่ากัน ก็แตกต่างกันอยู่มาก แต่โชคดีที่พ่อของร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงทำธุรกิจห้องเช่าไปด้วย ทำให้มีรายได้ด้านอื่นมาเสริมด้วย ชีวิตความเป็นอยู่จึงสะดวกสบายขึ้น

ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงเห็นว่าตัวเองนั้นไม่ได้มีธุรกิจเป็นของตนเอง การจะได้เงินมานั้นจึงต้องมาจากการทำงานเพียงอย่างเดียว ค่าครองชีพและของอุปโภคบริโภคของสังคมในปัจจุบันก็มีแต่จะแพงขึ้นทุกวัน ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงต้องการงานที่หารายได้สูง เพราะถ้ารายได้ก็น้อยก็จะมีเพียงพอต่อการดำรงชีวิต เมื่อรายได้ไม่พอใช้แล้วคิดประกอบอาชีพเสริมก็อาจจะทำให้เหนื่อยเกินไป การทำงานก็จะออกมาไม่ดีด้วย เพราะเราก็จะไม่มีเวลาทุ่มเทให้กับงานอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงคิดว่าควรจะทำงานที่มีผลตอบแทนที่คุ้มค่าแก่ความเหนื่อย หรือทำงานที่ควรจะให้รายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ

ดังนั้น ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงอยากเป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรือทำงานใดก็ได้ที่ให้รายได้ค่อนข้างสูงและมั่นคง การเป็นข้าราชการนั้นมีความมั่นคงก็จริง แต่ข้าราชการจะได้รับรายได้น้อย ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงไม่คิดอยากเป็นตำรวจ เพราะตำรวจก็เป็นข้าราชการที่มีรายได้ไม่มาก แต่เนื่องด้วยพ่อของร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงเป็นข้าราชการตำรวจเช่นเดียวกัน พ่ออยากให้ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงเป็นตำรวจมาก ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงโดนทางบ้านบังคับให้เป็นตำรวจในที่สุด โดยทางบ้านบอกไม่ให้ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงกลัวเรื่องรายได้ เพราะในอนาคตร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงก็จะได้รับช่วงกิจการต่อจากพ่อแม่อยู่ดี ถึงจะยังไม่ได้รับช่วงต่อ พ่อแม่ก็พร้อมที่จะช่วยเหลือร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงในยามที่ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงขาดเงินทองอยู่แล้ว

เท่าที่ผ่านมา พ่อแม่ก็ช่วยเหลือสนับสนุนร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงทุกอย่างในด้านการทำงาน พ่อของร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงเข้าใจดีว่าการเป็นตำรวจอาจจะไม่ได้มีรายได้มากมาย เนื่องจากพ่อของร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงก็เคยผ่านเหตุการณ์เช่นนั้นมาแล้ว พ่อแม่จึงช่วยเหลือด้านข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็นให้แก่ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึง เช่น โทรศัพท์มือถือ ค่ารายเดือนโทรศัพท์มือถือ รถยนต์ คอมพิวเตอร์ พรินเตอร์ กล้องถ่ายรูปดิจิทัล พิมพ์ดีด เครื่องซักผ้า เตารีด เป็นต้น แต่ของใช้ทั่วไป เช่น เครื่องเขียน เป็นต้น ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด เมื่อร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงทำงานเป็นพนักงานสอบสวน ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงก็สำนึกในความห่วงใยของพ่อแม่ที่ซื้อหาของใช้ต่างๆ มากให้ เพราะถ้าไม่มีสิ่งต่างๆ ที่พ่อแม่มอบให้ ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงก็คงมีชีวิตที่ยากลำบากกว่าปัจจุบัน

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ร้อยตำรวจตรีวุฒิเข้าเวรครั้งละ 24 ชั่วโมง คือ เข้าเวรเวลา 08.00 น. ของวันนี้ แล้วออกเวรเวลา 08.00 น. ของวันรุ่งขึ้น เมื่อออกเวรแล้วก็ได้พักเป็นเวลา 2 วัน ร้อยตำรวจตรีวุฒิจะรับประทานอาหารกลางวันตอนบ่าย เวลาประมาณ 15.00 น. และร้อยตำรวจตรีวุฒิมักจะสั่งหรือซื้ออาหารกล่องมารับประทานที่โรงพักในตอนดึกเป็นอาหารเย็น ร้อยตำรวจตรีวุฒิรับประทานอาหารเวลาต่างออกไป เนื่องจากปกติแล้วร้อยตำรวจตรีวุฒิจะนอนตึนสาย เมื่อตื่นเข้าเพื่อมาเข้าเวร ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงยังไม่หิว ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงรับประทานอาหารเวลาประมาณนี้ทุกวัน

วันที่ร้อยตำรวจตรีวุฒิไม่ได้เข้าเวร ร้อยตำรวจตรีวุฒิก็จะตื่นนอนสายประมาณ 09.00 ถึง 10.00 น. แล้วจึงอาบน้ำแต่งตัว ออกไปรับประทานอาหารแถวโรงพัก แล้วจึงเข้าโรงพักเพื่อไปทำงาน บางวันก็ไปศาล บางวันก็ไปเดินเที่ยวในตัวเมืองบ้าง แต่ท้ายที่สุดแล้ว ร้อยตำรวจตรีวุฒิก็จะเข้าโรงพักเพื่อไปทำงานต่อถึงเวลาประมาณ 23.00 น. แล้วร้อยตำรวจตรีวุฒิก็จะไปหาอาหารรับประทานแถวโรงพัก หลังจากนั้นจึงกลับบ้านเพื่อไปนอน วันไหนกลับเร็วหน่อยหรือไม่มีเสื้อผ้าใช้ ร้อยตำรวจตรีวุฒิก็จะซักผ้าหรือรีดผ้า คินไหนที่เพื่อนร่วมงาน รุ่นพี่ หรือรุ่นน้องชวนออกไปเที่ยวไปดื่มเหล้า ร้อยตำรวจตรีวุฒิก็ไม่เคยปฏิเสธ และก็มักจะกลับถึงบ้านประมาณ 02.00 ถึง 03.00 น.

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ปริมาณงานของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา

ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิมีปริมาณงานในความรับผิดชอบประมาณ 30 คดีเสมอ ซึ่งร้อยตำรวจตรีวุฒิมิคิดว่าเป็นปริมาณงานที่มาก แต่ก็ยังไม่มากเท่าพนักงานสอบสวนบางคน เพราะร้อยตำรวจตรีวุฒิมิเคยได้ยินมาว่าบางคนต้องรับคดีถึง 50 คดีในเวลาเดียวกันก็มี ถึงแม้ว่าปริมาณคดีของร้อยตำรวจตรีวุฒิมิจะไม่มากเท่าของพนักงานสอบสวนบางคน แต่ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิก็ทำงานไม่ทันกำหนดเวลาอยู่บ่อยๆ บางครั้งก็เจอคดีที่ประชาชนเรื่องมากก็จะยิ่งทำให้เสียเวลา

ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิคิดว่าถ้าตนมีปริมาณงานประมาณ 10 คดีก็คงจะดี คงจะทำให้ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิมีเวลาทุ่มเทให้กับงานแต่ละคดีได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะร้อยตำรวจตรีวุฒิมิมักจะห่วงหน้าพะวงหลังกับงานในปัจจุบันอยู่บ่อยๆ เช่น บางครั้งร้อยตำรวจตรีวุฒิมิเห็นว่าคดีนี้เร่งด่วน ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิก็จะรีบทำคดีนี้ให้เสร็จ แต่ปรากฏว่าอีกคดีหนึ่งก็ใกล้หมดกำหนดเวลาแล้ว ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิจึงต้องรีบหันไปทำคดีอีกคดีนั้นด้วย เป็นต้น ซึ่งในความเป็นจริงแล้วก็ไม่ได้มีเหตุการณ์ดังกล่าวแค่ 2 คดีตามตัวอย่าง ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิจึงทำงานบกพร่องอยู่บ้างด้วยความรีบเร่ง

จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยปริมาณงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจตรีวุฒิมิ ปริมาณงานที่มีมากแต่ต้องทำให้สำเร็จในเวลาอันจำกัด มีส่วนทำให้ผลงานของร้อยตำรวจตรีวุฒิมิไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และยังทำให้งานล่าช้า มีข้อผิดพลาดได้ง่ายอีกด้วย ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีปริมาณงานในความรับผิดชอบน้อย

ประสบการณ์ของพนักงานสอบสวน

ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิเพิ่งเป็นพนักงานสอบสวนมาได้แค่ 1 ปี ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิจึงมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยมาก ยังไม่ค่อยมีความชำนาญในรูปคดีทั้งหลาย เทคนิคหรือความรู้เท่าทันคนอื่นก็ยังมี ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิจึงเคยทำงานผิดพลาดอยู่บ้างด้วยความด้อยประสบการณ์ บางครั้งร้อยตำรวจตรีวุฒิมิก็ลองมองย้อนกลับไปถึงคดีที่ตนเคยทำ และก็เคยคิดอยู่บ้างว่าทำไมตอนนั้นตนถึงเลือกทำอย่างนั้น ทำไมไม่ทำอย่างนี้ แต่ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิก็ต้องทำใจกับความบกพร่องที่เคยเกิดขึ้น ปัจจุบันร้อยตำรวจตรีวุฒิมิกำลังพยายามเรียนรู้การทำงานจากสิ่งที่เคย

เกิดขึ้นด้วย แต่ร้อยละตรวจตรูมิก็ยังรู้ตัวเองดีว่ายังมีประสบการณ์ในการทำงานน้อย และต้องใช้เวลาเรียนรู้อีกมาก

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยประสบการณ์มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยละตรวจตรูมิ ร้อยละตรวจตรูมิมิประสบการณ์ในการทำงานแค่เพียง 1 ปี ร้อยละตรวจตรูมิจึงขาดความรู้ความชำนาญหรือเทคนิคต่างๆอยู่บ้าง ร้อยละตรวจตรูมิจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมาก

ความรวดเร็วในการประสานงาน

ความรวดเร็วในการประสานงานที่ร้อยละตรวจตรูมิเคยประสบนั้นมีทั้งเร็วและช้า แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะช้า เพราะร้อยละตรวจตรูมิมักจะต้องรอเสมอ การประสานงานที่ใช้เวลาพอเหมาะพอควรก็มีบ้างเช่นกัน เมื่อการประสานงานเกิดล่าช้าขึ้น ร้อยละตรวจตรูมิมิก็จะเสียเวลาในการปฏิบัติงานด้วย เพราะร้อยละตรวจตรูมิต้องรอข้อมูลจากฝ่ายนั้นฝ่ายนี้เพื่อมาประกอบการทำงานให้เป็นผลสำเร็จ แต่ร้อยละตรวจตรูมิมิก็ต้องพยายามทำใจเมื่อเกิดความล่าช้าในการประสานงานขึ้น เพราะถึงร้อยละตรวจตรูมิเร่งฝ่ายอื่นก็ไม่ค่อยได้ผลอยู่ดี เร่งมากไปบางครั้งอาจจะโดนไม่พอใจหรือโดนแกล้งได้

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยความรวดเร็วในการประสานงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยละตรวจตรูมิ ปัญหาที่พบมากที่สุดเมื่อการประสานงานจากฝ่ายอื่นล่าช้า ก็คืองานของร้อยละตรวจตรูมิมิก็จะสำเร็จล่าช้าตามไปด้วย ร้อยละตรวจตรูมิมิจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีการประสานงานที่รวดเร็ว

รายได้ในการปฏิบัติงาน

ร้อยละตรวจตรูมิมิมีรายได้เดือนละ 7,000 บาท ร้อยละตรวจตรูมิใช้รายได้ของตนหมดทุกเดือน นานๆร้อยละตรวจตรูมิมิจะมีเงินเหลือเก็บเป็นเงินสะสมสักครั้ง นับว่าเป็นโชคดีของร้อยละตรวจตรูมิมิ ที่ทางบ้านของร้อยละตรวจตรูมิมิคอยช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการเงินให้แก่ร้อยละตรวจตรูมิมิ พ่อแม่ของร้อยละตรวจตรูมิมิซื้อข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงาน เช่น รถยนต์ คอมพิวเตอร์ กล้องถ่ายภาพดิจิตอล เป็นต้น ของเหล่านี้จึงช่วยทุ่นค่าใช้จ่ายของร้อยละตรวจตรูมิมิไปได้มาก ร้อยละตรวจตรูมิมิจึงใช้รายได้ของตนเป็นค่าอาหาร ค่าของใช้

ในชีวิตประจำวัน เช่น สบู่ แชมพู ยาสีฟัน ผงซักฟอก เป็นต้น ค่าน้ำมัน และค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบการทำงาน ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองก็อยากมีรายได้มากกว่าที่จะซื้อหาของใช้ต่างๆด้วยตัวเองทั้งหมดเช่นกัน จะได้มีความรู้สึกว่าคุณเป็นผู้ใหญ่ที่เลี้ยงตัวเองได้อย่างเต็มตัว แต่ถ้าร้อยตำรวจตรีวุฒิต้องซื้อทุกอย่างด้วยตนเองในตอนนี้ ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองก็ไม่สามารถทำได้เช่นกัน เพราะร้อยตำรวจตรีวุฒิมองมีรายได้น้อย ทำให้ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองมีหนี้สินอยู่บ้างเช่นกัน

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยรายได้ในการปฏิบัติงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจตรีวุฒิมอง ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองมีรายได้น้อย จึงทำให้ต้องประหยัดมาก และใช้เงินจนหมดทุกเดือนจนแทบไม่มีเงินเก็บ และยังคงแบ่งรายได้มาใช้เพื่อประกอบการทำงานอีกด้วย ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีรายได้มาก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อสายงานสอบสวน

ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองมีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนว่า เป็นสายงานที่ต้องทำงานอยู่ตลอดเวลา เพราะลักษณะงานเองเป็นงานที่ต้องนำคดีมาพิจารณาสอบสวน ไม่ใช่งานที่ทำเสร็จตามเวลางานไปวันๆ เป็นสายงานที่เหมือนกับว่ามีคนนำโจทย์ปัญหามาให้คิดให้แก้ จึงเหมือนมีการบ้านติดตัวอยู่ตลอดเวลา จนกว่าเราจะแก้ไขปัญหานั้นสำเร็จ ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองจึงคิดว่าบุคคลที่เป็นพนักงานสอบสวนต้องมีความรับผิดชอบและมีความขยันในการทำงานสูงด้วย โดยส่วนตัวแล้ว ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองชอบการเป็นพนักงานสอบสวนมาก ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองรู้สึกว่าเป็นงานที่ทำให้พบเจอเหตุการณ์หลายรูปแบบ ทำให้เรามองเห็นโลกที่กว้างและหลากหลายกว่าคนอื่น ทำให้เราได้รู้จักคนทุกรูปแบบ

ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองมีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงบวก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองมีกำลังใจในการทำงานต่อไป จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยทัศนคติต่อสายงานสอบสวนมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจตรีวุฒิมอง ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงลบ

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิด

ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองมีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดว่า ผู้กระทำความผิดเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองทำ หน้าที่อันสำคัญอย่างหนึ่งของร้อยตำรวจตรีวุฒิมองก็คือ การให้ความเป็นธรรมแก่ผู้บริสุทธิ์ และหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ร้อยตำรวจตรีวุฒิมองคิดว่าสิ่งนี้เป็นหน้า

ที่ ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงไม่ได้มีทัศนคติอะไรต่อตัวผู้กระทำความผิดมากนัก อย่างไรก็ตาม ในบางคดีที่ตัวผู้กระทำความผิดเป็นผู้ที่ได้กระทำความผิดร้ายแรงมาก ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงจะไม่ค่อยชอบ เช่นเดียวกับคนทั่วไปที่เมื่อเห็นคนเลวก็จะไม่ชอบ เพียงแต่ว่าร้อยตำรวจตรีวุฒิต้องพยายามปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดโดยไม่มีอคติ

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจตรีวุฒิ ร้อยตำรวจตรีวุฒิมิทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงบวก ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงสามารถทำงานได้อย่างยุติธรรมและเสมอภาค ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงลบ

สภาพภูมิประเทศของสถานีตำรวจ

ร้อยตำรวจตรีวุฒิบริบทินหน้าที่อยู่ในสภาพภูมิประเทศที่มีลักษณะค่อนข้างทุรกันดาร มีที่ราบลุ่มขนาดใหญ่ ซึ่งถ้าไม่มียานพาหนะก็จะเดินทางได้ยากลำบากมาก เพราะขนาดมียานพาหนะก็เดินทางลำบากพอสมควร พื้นที่บางแห่งเป็นหลุมเป็นบ่อ มีทั้งป่าไม้และภูเขา การคมนาคมจึงเป็นไปได้ค่อนข้างยากลำบาก แต่เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ร้อยตำรวจตรีวุฒิต้องเดินทางเข้าไปยังที่เกิดเหตุ ต่อให้ลำบากแค่ไหนร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงจำเป็นต้องเดินทางไป บางครั้งแค่การเดินทางเพียงอย่างเดียวจึงทำให้เสียเวลาไปถึงครึ่งค่อนวัน ทำให้การทำงานอย่างอื่นก็ล่าช้าไปด้วย

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยสภาพภูมิประเทศมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจตรีวุฒิ ร้อยตำรวจตรีวุฒิอยู่ในสภาพภูมิประเทศที่ค่อนข้างทุรกันดาร ร้อยตำรวจตรีวุฒิต้องประสบกับความยากลำบากในการเดินทาง และการเดินทางเช่นนี้ยังทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายมากอีกด้วย ร้อยตำรวจตรีวุฒิจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่อยู่ในสภาพภูมิประเทศที่ไม่ทุรกันดาร

เครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวน

ปัจจุบันร้อยตำรวจตรีวุฒิมิเครื่องมืออุปกรณ์ประกอบการทำงาน ที่เรียกได้ว่ามีพร้อม เพราะพ่อแม่ของร้อยตำรวจตรีวุฒิคอยช่วยเหลือ และซื้อหามาให้ร้อยตำรวจตรีวุฒิเกือบทุกอย่าง ซึ่งช่วยให้ร้อยตำรวจตรีวุฒิทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าร้อยตำรวจตรีวุฒิไม่ได้รับความช่วยเหลือในด้านนี้จากพ่อแม่ ร้อยตำรวจตรีวุฒิก็คงจะไม่มีวันที่จะมีเครื่องมืออุปกรณ์ประกอบการทำงานพร้อมอย่างปัจจุบัน และร้อยตำรวจตรีวุฒิก็คงจะมีปัญหาในการทำงานด้วย เพราะ

ร้อยละตรวจตราดูมีรายได้น้อย แต่ค่าอาหารและค่าน้ำมันก็ทำให้รายได้เกือบหมดแล้ว การแบ่งเงินมาซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ประกอบการทำงานจึงมีโอกาสเป็นไปได้ยาก ถ้าเป็นเช่นนี้ร้อยละตรวจตราดูก็จะต้องเลือกระหว่างการใช้เงินเพื่อการทำงาน หรือการใช้เงินเพื่อความสุขส่วนตัว จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยเครื่องมืออุปกรณ์มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยละตรวจตราดู ปัจจุบันร้อยละตรวจตราดูมีเครื่องมืออุปกรณ์ประกอบการทำงานพร้อม เนื่องด้วยความช่วยเหลือจากพ่อแม่ ร้อยละตรวจตราดูจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่ไม่มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนพร้อม

ทัศนคติต่อชีวิตอนาคต

ร้อยละตรวจตราดูพึงพอใจในภาระงานของตนในปัจจุบัน ร้อยละตรวจตราดูรู้สึกว่ายางานสอบสวนเป็นสายงานที่ทำหาย ทำให้ได้พบเจอสิ่งแปลกใหม่ ร้อยละตรวจตราดูจึงอยากทำงานสายงานนี้ต่อไป อย่างไรก็ตาม สายงานนี้ก็ยังมีข้อเสียเช่นเดียวกัน คือ ทำให้เสียเวลาส่วนตัว ถ้าร้อยละตรวจตราดูมีครอบครัว ร้อยละตรวจตราดูก็คงจะแบ่งเวลาลำบาก รายได้น้อย ทำงานไม่ดี ตัวเองก็จะลำบาก สำหรับชีวิตครอบครัวนั้น ตอนนี้อ้อยตรวจตราดูยังไม่ได้คิดอะไร เพราะร้อยละตรวจตราดูยังมีอายุน้อย เพิ่งทำงานมาได้แค่ปีเดียว ร้อยละตรวจตราดูยังไม่เจอใครที่ร้อยละตรวจตราดูคิดจะใช้ชีวิตคู่ด้วย ร้อยละตรวจตราดูยังมีความสุขกับการเป็นหนุ่มโสด แต่ร้อยละตรวจตราดูก็จะคิดถึงเรื่องการมีครอบครัวเมื่อถึงเวลาอันสมควร เพราะร้อยละตรวจตราดูไม่อยากใช้ชีวิตเป็นโสดคนเดียวไปตลอดชีวิต ร้อยละตรวจตราดูอยากจะมีชีวิตครอบครัวอันมีความสุขและอบอุ่นเหมือนอย่างของพ่อและแม่ของตน

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2: ร้อยละตรวจโทเจษฎา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ร้อยละตรวจโทเจษฎามีอายุ 25 ปี สถานภาพโสด ร้อยละตรวจโทเจษฎาเป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว ในครอบครัวของร้อยละตรวจโทเจษฎามีสมาชิกทั้งหมด 3 คน ได้แก่ พ่อ แม่ และร้อยละตรวจโทเจษฎา พ่อของร้อยละตรวจโทเจษฎาก็เป็นข้าราชการตำรวจเช่นเดียวกัน แต่ประจำอยู่ที่จังหวัดระยอง ร้อยละตรวจโทเจษฎาจึงเป็นคนระยองโดยกำเนิด ส่วนแม่ของร้อยละตรวจโทเจษฎานั้นเป็นแม่บ้าน ครอบครัวของร้อยละตรวจโทเจษฎาเป็นครอบครัวที่อบอุ่น แต่

การที่ร้อยตำรวจโทเจษฎาต้องไปประจำอยู่ที่จังหวัดตราด จึงทำให้ร้อยตำรวจโทเจษฎาไม่ค่อยได้อยู่บ้านกับพ่อแม่บ่อยนัก

ร้อยตำรวจโทเจษฎามีทัศนคติอยากเป็นตำรวจเพื่อรับใช้ประชาชน ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะพ่อของร้อยตำรวจโทเจษฎาเองก็เป็นตำรวจ พ่อและแม่จึงสนับสนุนให้ร้อยตำรวจโทเจษฎาเป็นตำรวจอย่างเต็มที่ เมื่อสำเร็จการศึกษาชั้น ม.4 แล้ว ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็เริ่มมุ่งหน้าสู่การเป็นข้าราชการตำรวจด้วยการเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนเตรียมทหารเป็นเวลา 2 ปี และศึกษาต่อที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจอีกเป็นเวลา 4 ปี ร้อยตำรวจโทเจษฎาสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจเมื่อมีอายุได้ 23 ปี ในระยะแรกร้อยตำรวจโทเจษฎาก็ฝึกงานในกรุงเทพฯ หลังจากนั้นไม่นาน ก็มีการสอบเลือกตามอันดับ ร้อยตำรวจโทเจษฎาจึงได้ไปประจำอยู่ที่จังหวัดตราด โดยที่ร้อยตำรวจโทเจษฎาเลือกตำแหน่งเป็นพนักงานสอบสวน เนื่องจากร้อยตำรวจโทเจษฎาคิดว่าสายงานนี้มีความท้าทายและเป็นสายงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน จึงเป็นงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง

การที่ร้อยตำรวจโทเจษฎาเลือกที่จะประจำที่จังหวัดตราด แทนที่จะเป็นจังหวัดระยองซึ่งเป็นบ้านเกิดนั้น เป็นเพราะร้อยตำรวจโทเจษฎาไม่มีตำแหน่งให้เลือกลงที่จังหวัดระยอง และร้อยตำรวจโทเจษฎาเองก็อยากใช้ชีวิตอย่างอิสระ ดำเนินชีวิตแบบลูกผู้ชายคนเดียวที่ไม่ต้องอาศัยครอบครัวเป็นที่พึ่ง ร้อยตำรวจโทเจษฎาจึงเลือกจังหวัดตราด ซึ่งใช้เวลาเดินทางจากบ้านเพียงแค่วันไม่กี่ชั่วโมง ที่สถานีตำรวจที่ร้อยตำรวจโทเจษฎาประจำอยู่ก็มีบ้านพักให้ ร้อยตำรวจโทเจษฎาจึงไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในด้านที่พัก ซึ่งเป็นการช่วยทุ่นค่าใช้จ่ายแก่ร้อยตำรวจโทเจษฎาได้ค่อนข้างมาก เพราะเงินเดือนของร้อยตำรวจโทเจษฎาเองก็ไม่ได้มากมายนัก

อย่างไรก็ตาม ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็ไม่ค่อยได้กลับไปเยี่ยมพ่อแม่ที่บ้านบ่อยนัก เพราะงานของร้อยตำรวจโทเจษฎาค่อนข้างยุ่งมาก พ่อและแม่ของร้อยตำรวจโทเจษฎาจึงมักจะโทรศัพท์ถามอยู่เป็นประจำว่าเมื่อไหร่จะกลับบ้าน หรือไม่กี่โทรมาบอกว่าจะกลับบ้านได้แล้ว เวลาที่ร้อยตำรวจโทเจษฎากลับไปเยี่ยมบ้าน ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็มักจะกลับไปค้างแคคืนเดียว ร้อยตำรวจโทเจษฎาเคยไม่กลับไปเยี่ยมบ้านนานสุดเป็นเวลาถึง 4 เดือน เพราะงานของร้อยตำรวจโทเจษฎาในบางช่วงจะยุ่งมาก วันที่เข้าเวรบางครั้งร้อยตำรวจโทเจษฎามีงานยุ่งขนาดรับประทานอาหารเช้าแรกตอน 15.00 น. ก็มี บางครั้งก็รับประทานอาหารกลางวันในเวลาตีแล้วก็มี

การประจำอยู่ที่จังหวัดตราดยังทำให้ร้อยตำรวจโทเจษฎาไม่ค่อยได้พบเพื่อนอีกด้วย แต่ ร้อยตำรวจโทเจษฎาเป็นคนขี้เหงา ชอบพูดคุย ร้อยตำรวจโทเจษฎาจึงมักจะคุยโทรศัพท์กับเพื่อนๆ เสมอ เพื่อนร่วมงานที่โรงพักก็มียุ่ห่างจากร้อยตำรวจโทเจษฎามาก บางคนเป็นลูกน้อง แต่มีอายุมากกว่าร้อยตำรวจโทเจษฎาประมาณรุ่นพ่อ มีเพื่อนร่วมงานที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกัน แค่คนเดียว เป็นรุ่นน้องตำรวจซึ่งจบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจมาด้วยกัน ถึงแม้ว่าร้อยตำรวจโทเจษฎายังเป็นโสด ในระหว่างที่ทำงานอยู่นั้นก็มีผู้หญิงมาหาที่โรงพักอยู่เป็นประจำ แต่เนื่องจาก ร้อยตำรวจโทเจษฎายังไม่พร้อมที่จะมีครอบครัว ร้อยตำรวจโทเจษฎาจึงยังไม่อยากคบกับผู้หญิง คนไหนจริงจัง ร้อยตำรวจโทเจษฎาตั้งใจทำงานอย่างเดียว

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ร้อยตำรวจโทเจษฎาเป็นคนตื่นนอนเช้า ร้อยตำรวจโทเจษฎามักจะตื่นนอนประมาณ 07.00 น. อย่างช้าที่สุดก็ประมาณ 09.00 น. หลังจากที่ตั้งตัวเสร็จแล้ว ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็จะออกไปทำงาน อาหารแต่ละมื้อก็จะรับประทานแถวโรงพัก ร้อยตำรวจโทเจษฎามักจะอยู่ที่โรงพักถึงเวลาประมาณ 23.00 – 24.00 น. แล้วร้อยตำรวจโทเจษฎาก็จะกลับบ้านไปนอน ช่วงไหนที่งานน้อยหน่อยหรือยังไม่มีงานที่เร่งด่วน ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็จะพยายามหาเวลาออกไปวิ่งตอนเย็นประมาณหนึ่งชั่วโมง แล้วค่อยกลับไปทำงาน หรืออาจจะกลับไปนอนหลับพักผ่อน แล้วออกไปทำงานอีกครั้งตอนค่ำ

สำหรับวันที่ร้อยตำรวจโทเจษฎาต้องเข้าเวรนั้น เวลาเข้าเวรของร้อยตำรวจโทเจษฎาคือ ตั้งแต่ 08.00 น. ของวันนี้ ไปจนถึง 08.00 น. ของวันรุ่งขึ้น คือเข้าเวรครั้งละ 24 ชั่วโมง โดยจะเข้าเวร 1 วัน แล้วหยุด 2 วัน แต่ตอนดึกหรือรุ่งสางถ้าไม่มีใครมาแจ้งความ ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็มักจะกลับไปนอนที่บ้าน เมื่อมีประชาชนมาแจ้งความ ลูกน้องก็จะโทรไปตามให้เข้าโรงพัก ถ้ามีประชาชนมาแจ้งความเรื่อยๆ ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็มักจะนอนหลับที่โรงพัก

นานๆ ครั้งร้อยตำรวจโทเจษฎาก็จะออกไปดื่มเหล้ากับเพื่อนร่วมงานจนรุ่งสาง บางช่วงที่เป็นช่วงโยกย้าย ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็ต้องออกไปงานเลี้ยงส่งเพื่อนร่วมงานบ่อย บางครั้งก็ต้องออกไปร่วมงานระหว่างช่วงที่เข้าเวรอยู่ ซึ่งร้อยตำรวจโทเจษฎาก็ต้องพยายามไม่ดื่มเหล้ามาก

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ปริมาณงานของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา

ร้อยตำรวจโทเจษฎามีปริมาณงานเยอะมาก มักจะมีคดีอยู่ในความรับผิดชอบประมาณไม่ต่ำกว่า 50 คดีเสมอ ปริมาณงานที่มีอยู่มากเช่นนี้ทำให้ร้อยตำรวจโทเจษฎาทำงานได้อย่างไม่เต็มที่ ร้อยตำรวจโทเจษฎาเคยทำงานเกินเวลาที่กำหนดอยู่บ้าง ที่ล่าช้ามากที่สุดก็ประมาณ 30 วัน เพราะร้อยตำรวจโทเจษฎามีงานเยอะ บางครั้งก็ต้องรอกการประสานงานจากฝ่ายอื่น ทำให้เกิดความล่าช้าเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอันที่จริงแล้ว การที่ทำงานช้าเกินระยะเวลาที่กำหนดนั้น ร้อยตำรวจโทเจษฎาต้องถูกลงโทษ แต่เท่าที่ผ่านมาร้อยตำรวจโทเจษฎาก็ยังไม่เคยได้รับการลงโทษเลย นับว่ายังโชคดีอยู่

การที่ปริมาณงานของร้อยตำรวจโทเจษฎามีเป็นจำนวนมาก ยังส่งผลให้ความละเอียดและรอบคอบในการทำงานแต่ละคดีนั้นลดน้อยลงไปน้อย เพราะบางครั้งเมื่อร้อยตำรวจโทเจษฎาต้องรีบเร่งงานให้เสร็จ ก็ทำให้เกิดข้อบกพร่องในงานนั้นอยู่บ้าง ตัวอย่างที่เกิดขึ้นบ่อยๆ เช่น พิมพ์คำผิดเพราะตอนพิมพ์รีบพิมพ์เกินไป ทำให้ตรวจทานไม่ละเอียด เป็นต้น เมื่อร้อยตำรวจโทเจษฎามาพบที่หลังว่าพิมพ์งานผิด ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็ต้องมาแก้งานใหม่ ทำให้เสียเวลาและเสียงบประมาณเพิ่มขึ้น จึงกล่าวได้ว่าร้อยตำรวจโทเจษฎามีปริมาณงานมาก ปัจจัยปริมาณงานในความรับผิดชอบจึงมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทเจษฎา ทำให้ร้อยตำรวจโทเจษฎาประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีปริมาณงานในความรับผิดชอบน้อย

ประสบการณ์ของพนักงานสอบสวน

ร้อยตำรวจโทเจษฎาเพิ่งทำงานมาได้ประมาณ 3 ปี ปัจจุบันร้อยตำรวจโทเจษฎาจึงเริ่มมีประสบการณ์ในการทำงานขึ้นมาบ้างแล้ว ช่วงที่ร้อยตำรวจโทเจษฎาเพิ่งเริ่มทำงานใหม่ๆ ร้อยตำรวจโทเจษฎายังไม่มีประสบการณ์ในการทำงานเลย ทำให้ร้อยตำรวจโทเจษฎาทำงานบกพร่องอยู่บ้าง แต่ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็พยายามปรับปรุงตนเอง เรียนรู้ข้อผิดพลาดในอดีตแล้วพยายามทำปัจจุบันในดียิ่งขึ้น เมื่อร้อยตำรวจโทเจษฎาต้องรับผิดชอบบางอย่างที่ร้อยตำรวจโทเจษฎาไม่เคยมีประสบการณ์ในคดีนั้น ก็จะมีส่วนทำให้ดำเนินคดีนั้นได้อย่างไม่ค่อยสมบูรณ์ เช่น ทำงานไม่ละเอียดรอบคอบ ทำให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติหน้าที่ เกิดความไม่น่าเชื่อถือ ทำให้งานล่าช้าเพราะต้องแก้ไขบ่อย บางครั้งก็เป็นเพราะทำงานไม่ถูกต้อง เป็นต้น

ปัจจุบันคดีบางอย่างร้อยตำรวจโทเจษฎาก็ยังไม่ค่อยมีประสบการณ์มากนัก คดีบางอย่างร้อยตำรวจโทเจษฎาก็พอจะมีประสบการณ์มากพอ ที่สามารถช่วยให้ร้อยตำรวจโทเจษฎาปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วขึ้นแล้ว ร้อยตำรวจโทเจษฎาจึงต้องเก็บประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไปเรื่อยๆ จึงกล่าวได้ว่าร้อยตำรวจโทเจษฎามีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานพอสมควร แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นมาก ปัจจัยประสบการณ์จึงมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจโทเจษฎา ทำให้ร้อยตำรวจโทเจษฎาประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีประสบการณ์มาก

ความรวดเร็วในการประสานงาน

ความรวดเร็วในการประสานงานเท่าที่ร้อยตำรวจโทเจษฎาเคยประสบมานั้น มีทั้งช้าบ้างเร็วบ้าง เมื่อมีการประสานงานจากฝ่ายอื่นช้า ก็จะมีส่วนทำให้การปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทเจษฎาช้าลงไปด้วย การประสานงานล่าช้าที่ร้อยตำรวจโทเจษฎาเคยประสบมา เช่น ร้อยตำรวจโทเจษฎาต้องนำเอกสารไปให้ผู้บังคับบัญชาลงชื่อ แต่ผู้บังคับบัญชาก็ลงชื่อช้า บางครั้งใช้เวลาหลายวัน ทำให้งานของร้อยตำรวจโทเจษฎาไม่เสร็จสมบูรณ์เพียงแค่ออกการลงนามของผู้บังคับบัญชา การขอเอกสารอย่างเช่น ผลการตรวจพิสูจน์ บางครั้งก็ล่าช้ามาก ซึ่งร้อยตำรวจโทเจษฎาก็ไม่ทราบว่าเป็นเพราะทางฝ่ายอื่นนั้นล่าช้าเพราะมีงานเยอะ หรือล่าช้าเพราะดำเนินงานช้าเอง เป็นต้น

จึงสรุปได้ว่า ร้อยตำรวจโทเจษฎาเองก็ประสบปัญหาในเรื่องความล่าช้าของการประสานงานจากฝ่ายต่างๆ ปัจจัยความรวดเร็วในการประสานงานจึงมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของ

ร้อยละตรวจโทเจษฎา ส่วนใหญ่แล้วร้อยละตรวจโทเจษฎาจะประสบกับการประสานงานที่ค่อนข้างล่าช้า ร้อยละตรวจโทเจษฎาจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีการประสานงานที่รวดเร็ว ทั้งภายในและภายนอกสถานีตำรวจ

รายได้ในการปฏิบัติงาน

ร้อยละตรวจโทเจษฎาได้รับเงินเดือน 7,260 บาทต่อเดือน ซึ่งสำหรับร้อยละตรวจโทเจษฎาแล้ว ร้อยละตรวจโทเจษฎาคิดว่าเป็นเงินเดือนที่น้อยมาก การที่ร้อยละตรวจโทเจษฎาได้รับเงินเดือนจำนวนน้อยชนิดเช่นนี้ ทำให้ร้อยละตรวจโทเจษฎาต้องรับเงินนอกระบบ ร้อยละตรวจโทเจษฎาไม่ค่อยชอบรับเงินนอกระบบมากนัก เพราะร้อยละตรวจโทเจษฎาคิดว่ามันเป็นการกระทำที่ไม่ดี อีกทั้งยังทำให้เกิดความเป็นบุญคุณต่อผู้ที่ให้เงิน คือถ้าผู้ที่ให้เงินเกิดมีปัญหาขึ้นมาแล้วมาขอความช่วยเหลือจากร้อยละตรวจโทเจษฎา ร้อยละตรวจโทเจษฎาก็จำเป็นต้องช่วยเหลือ เพราะเขาเคยมีบุญคุณกับร้อยละตรวจโทเจษฎาไว้ ซึ่งถ้าเขาเป็นฝ่ายกระทำความผิดก็จะต้องทำให้ร้อยละตรวจโทเจษฎาลำบากใจมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าร้อยละตรวจโทเจษฎาจะเคยรับเงินนอกระบบ แต่ร้อยละตรวจโทเจษฎาก็ไม่เคยรีดไถเงินประชาชน

ร้อยละตรวจโทเจษฎารับเงินนอกระบบอยู่บ้างก็จริง แต่ก็นานๆรับครั้ง รับแต่ละครั้งก็ไม่มากนัก ทำให้รายได้ของร้อยละตรวจโทเจษฎาโดยเฉลี่ยแล้วก็ไม่สูงมาก ระดับรายได้จึงทำให้ร้อยละตรวจโทเจษฎาไม่ค่อยพอกินพอใช้ ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ทั้งในชีวิตส่วนตัวและในชีวิตการทำงาน ด้านชีวิตส่วนตัวนั้น ทำให้ร้อยละตรวจโทเจษฎาต้องพยายามใช้จ่ายอย่างประหยัดมาก เช่น อาหารแต่ละมื้อก็จะรับประทานตามร้านอาหารธรรมดา นานๆจึงจะไปรับประทานอาหารตามร้านอาหารที่มีราคาแพง การเดินทางไปกลับบ้านก็มักจะเดินทางด้วยรถทัวร์เพื่อเป็นการประหยัดค่าน้ำมันรถ

ด้านชีวิตการงานนั้น การมีรายได้ที่ค่อนข้างน้อยมีส่วนทำให้ร้อยละตรวจโทเจษฎาทำงานได้อย่างไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ เช่น ไม่มีเงินเดินทางติดต่อเรื่องงาน เพราะพนักงานสอบสวนต้องเสียค่าใช้จ่ายทุกอย่างเอง ไม่มีงบให้เบิกในด้านนี้ การส่งหมายก็ต้องเสียเงินค่าส่งเอง ของใช้หรือเครื่องเขียนต่างๆก็ต้องออกค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด เช่น ค่าปิ่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ โทรศัทพ์มือถือ พริ้นเตอร์ หมึกพิมพ์ กระดาษ ปากกา ดินสอ เป็นต้น ซึ่งร้อยละตรวจโทเจษฎามักจะนำรายได้ของตนมาใช้จ่ายเพื่อการทำงาน ทำให้ร้อยละตรวจโทเจษฎาต้องกินอยู่อย่างประหยัดมาก บางเดือนก็แทบไม่มีจะกิน

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยรายได้ในการปฏิบัติงานมีอิทธิพลต่อร้อยละตรวจโทษเฉพาะ ระดับรายได้ที่น้อยทำให้ร้อยละตรวจโทษเฉพาะปฏิบัติงานได้อย่างยากลำบาก มากกว่าพนักงานสอบสวนที่ได้รับรายได้มาก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อสายงานสอบสวน

ร้อยละตรวจโทษเฉพาะมีทัศนคติเกี่ยวกับสายงานสอบสวนว่าเป็นสายงานที่ดี เป็นงานที่รับใช้ประชาชน พอคิดเช่นนี้ก็จะทำให้มีกำลังใจในการทำงาน ร้อยละตรวจโทษเฉพาะเองก็เลือกที่จะมาเป็นพนักงานสอบสวนตั้งแต่ต้น เพราะเห็นว่าเป็นสายงานที่ท้าทาย เป็นสายงานที่ต้องมีความรับผิดชอบสูง และยังต้องมีความอดทนสูงด้วย เพราะต้องพบเจอประชาชนหลายรูปแบบ ถึงแม้ว่าร้อยละตรวจโทษเฉพาะจะประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่บ้าง แต่ร้อยละตรวจโทษเฉพาะก็ยังคิดว่าสายงานสอบสวนนี้เป็นสายงานที่ดี ร้อยละตรวจโทษเฉพาะจึงยังอยากทำงานด้านนี้ต่อไป จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยทัศนคติของร้อยละตรวจโทษเฉพาะที่มีต่อสายงานสอบสวนในเชิงบวกนั้น มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยละตรวจโทษเฉพาะ ทำให้ร้อยละตรวจโทษเฉพาะประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงลบ

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิด

ร้อยละตรวจโทษเฉพาะคิดว่า ผู้กระทำความผิดก็เป็นเหมือนคนป่วยที่ต้องการให้หมอช่วยรักษา ซึ่งหมอในที่นี้ก็คือพนักงานสอบสวนอย่างร้อยละตรวจโทษเฉพาะ กล่าวคือ การกระทำความผิดก็เปรียบเสมือนโรคร้าย การที่พนักงานสอบสวนอย่างร้อยละตรวจโทษเฉพาะสอบสวนนำตัวผู้กระทำความผิดไปรักษาเพื่อให้กลับมาอยู่ร่วมในสังคมได้ ก็เหมือนกับหมอกำลังวินิจฉัยโรคและหายมารักษาคนไข้ให้หายป่วยนั่นเอง สิ่งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ร้อยละตรวจโทษเฉพาะคิดว่าสายงานสอบสวนเป็นสิ่งท้าทายและทำให้ร้อยละตรวจโทษเฉพาะชอบในงานที่ตนทำ ทำให้ร้อยละตรวจโทษเฉพาะมีความอดทนและความพยายามในการทำงาน ร้อยละตรวจโทษเฉพาะจึงมีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในแง่บวก จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงบวกมีอิทธิพลต่อร้อยละตรวจโทษเฉพาะ ร้อยละตรวจโทษเฉพาะจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงลบ

สภาพภูมิประเทศของสถานีตำรวจ

สภาพภูมิประเทศในท้องที่ของร้อยตำรวจโทเจษฎาเป็นพื้นที่ทุรกันดาร เป็นพื้นที่ซึ่งมีอาณาเขตกว้างมาก อีกทั้งยังอยู่ติดภูเขา การที่มีท้องที่เป็นภูเขาทำให้ยากแก่การเข้าไปตรวจท้องที่ได้้อย่างละเอียดทุกตารางนิ้ว ทำให้ปฏิบัติงานได้อย่างยากลำบากมาก ยิ่งถ้าไม่มีรถยนต์หรือยานพาหนะก็จะยิ่งลำบาก เพราะพื้นที่จะกว้างมาก ถ้าไม่มียานพาหนะก็จะทำให้เข้าถึงพื้นที่ได้ลำบากมากขึ้น แต่พื้นที่บางแห่งก็ไม่สามารถนำยานพาหนะเข้าไปได้ ต้องเดินเข้าไปต่อ เช่น บนภูเขา ในป่า เป็นต้น เพราะภูเขาบางแห่งในบริเวณนั้นไม่ได้เป็นพื้นที่ชุมชนหรือพื้นที่อยู่อาศัย จึงไม่มีถนนขึ้นภูเขา พื้นที่บางแห่งก็ไม่มีทางสำหรับรถวิ่ง มีแต่ต้นไม้เต็มไปหมด ทำให้ต้องเดินเท้าเข้าไปแทน จึงทำให้ลำบากและอันตรายมากขึ้น จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยสภาพภูมิประเทศมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทเจษฎา การที่ร้อยตำรวจโทเจษฎาประจำอยู่ในสถานีตำรวจซึ่งอยู่ในภูมิประเทศที่มีความทุรกันดารนั้น ทำให้ร้อยตำรวจโทเจษฎาประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานีตำรวจซึ่งอยู่ในภูมิประเทศที่ไม่มีความทุรกันดาร

เครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวน

ร้อยตำรวจโทเจษฎาต้องการซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ในการปฏิบัติงานเองทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็น ปืน กุญแจมือ โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ พรินเตอร์ หมึกพิมพ์ กล้องถ่ายรูป ฟิล์ม กระดาษ เครื่องเขียน เป็นต้น ซึ่งของแต่ละอย่างก็เป็นสิ่งที่มีความจำเป็น เช่น ปืนและกุญแจมือเป็นสิ่งที่ตำรวจควรมีไว้เมื่อต้องเผชิญหน้ากับคนร้าย ถ้าไม่มีโทรศัพท์มือถือก็จะมีใครตามตัวร้อยตำรวจโทเจษฎาได้ เพราะบ้านพักของร้อยตำรวจโทเจษฎาก็ไม่มีโทรศัพท์ โทรศัพท์มือถือทำให้ร้อยตำรวจโทเจษฎาติดต่อกับงานได้ทุกที่ คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องก็จำเป็นต่อการพิมพ์งาน กล้องถ่ายรูปก็จำเป็นต่อการถ่ายรูปหลักฐานต่างๆไว้เมื่อไปยังที่เกิดเหตุ

ถ้าร้อยตำรวจโทเจษฎาไม่มีรายได้พอที่จะหาซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เพื่อมาใช้ประกอบในการปฏิบัติงาน ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็จะปฏิบัติงานได้ไม่ค่อยสมบูรณ์ เช่น ถ้ามีกล้องถ่ายรูปกับฟิล์มก็ไม่สามารถถ่ายรูปที่เกิดเหตุไว้เป็นหลักฐานได้ เป็นต้น ปัจจุบันร้อยตำรวจโทเจษฎาก็มีเครื่องมืออุปกรณ์ค่อนข้างพร้อม ยกเว้นบางครั้งที่ไม่มีเวลาหรือเงินซื้อกระดาษ หมึกพิมพ์ ฟิล์ม เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยเครื่องมืออุปกรณ์จึงมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของ

ร้อยตำรวจโทเจษฎา ร้อยตำรวจโทเจษฎาจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนไม่พร้อม

ทัศนคติต่อชีวิตอนาคต

ร้อยตำรวจโทเจษฎาตั้งใจจะทำงานเป็นพนักงานสอบสวนต่อไปเรื่อยๆ เพราะร้อยตำรวจโทเจษฎาเองก็ชอบปฏิบัติหน้าที่ในสายงานนี้ ปัญหาต่างๆในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นก็ไม่ได้คิดอะไรมาก คิดว่าการทำงานทุกแห่งย่อมมีปัญหา ไม่ว่าจะในตัวเองหรือในด้านเพื่อนร่วมงานกับผู้บังคับบัญชา ร้อยตำรวจโทเจษฎาก็จะพยายามอดทนต่อปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น และจะตั้งหน้าตั้งตาทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ร้อยตำรวจโทเจษฎาเองก็ยังไม่คิดอยากที่จะโยกย้ายไปประจำอยู่ที่อื่น เพราะเพิ่งมาประจำอยู่ที่จังหวัดตราดนี้ได้แค่ 2 ปีกว่า จึงยังอยากที่จะประจำอยู่ที่นี้ต่อไป ส่วนทางด้านชีวิตส่วนตัวนั้น ร้อยตำรวจโทเจษฎาอยากมีชีวิตครอบครัวที่สมบูรณ์ในอนาคต ร้อยตำรวจโทเจษฎาอยากประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งในชีวิตการทำงานและชีวิตครอบครัว พ่อและแม่จะได้สบายใจและมีความสุขไปกับร้อยตำรวจโทเจษฎาด้วย

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3: ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์มีอายุ 27 ปี สถานภาพสมรส ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เป็นคนคุยสนุก ชอบเล่นฟุตบอลมากตั้งแต่ยังเรียนอยู่ชั้นประถม ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เพิ่งสมรสมาประมาณ 6 เดือน ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์รู้จักกับภรรยาที่ตราดโดยการแนะนำของลูกน้อง คบหาดูใจกัน 3 ปี จึงแต่งงานกัน พ่อของภรรยาร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เป็นพ่อค้าที่มีชื่อเสียง เป็นผู้ปล่อยเงินกู้ ภรรยาของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็ช่วยธุรกิจนี้ของทางบ้านอยู่ พ่อของภรรยาจึงเป็นคนที่มั่งคั่งใหญ่พอสมควร พ่อเขยของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เองก็พยายามใช้เส้นของตนเพื่อไม่ให้ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์โดนส่งย้ายไปไหน เพราะถ้าร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ได้รับคำสั่งย้าย ภรรยาของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็ต้องย้ายตามไปด้วย พ่อเขยของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็ไม่อยากให้ลูกสาวของตนต้องจากไปไหนไกล ในปัจจุบันนี้ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ยังไม่มีบุตร และก็ยังไม่มีคิดที่จะมีบุตร เนื่องจากร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ยังไม่มีความพร้อมทางการเงิน

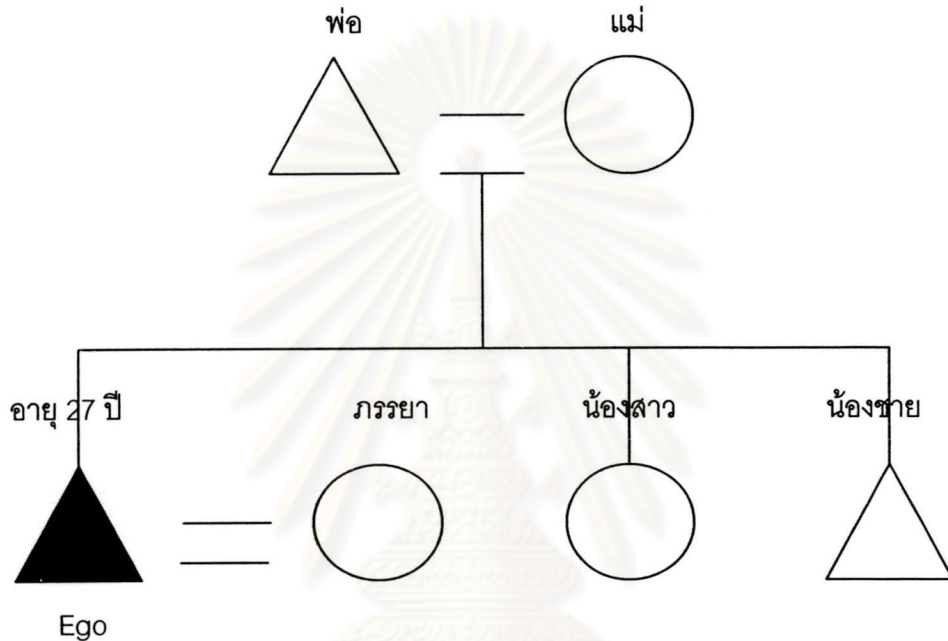
ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เป็นคนขอนแก่นโดยกำเนิด พ่อของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เป็นตำรวจชั้นประทวนอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น มียศเป็นนายดาบตำรวจ รายได้ของพ่อของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็ไม่มากนัก ประมาณ 16,000 บาทต่อเดือน แม่ของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เป็นแม่ค้าขายข้าวแกง เปิดร้านขายข้าวแกงตั้งแต่ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ยังเด็กเพื่อช่วยหาเงินมาช่วยด้านค่าใช้จ่ายในครอบครัว เพราะลำพังเงินเดือนของพ่อร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์แค่คนเดียวไม่สามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เป็นพี่ชายคนโต มีน้อง 2 คน ได้แก่ น้องสาว และน้องชายตามลำดับ น้องสาวของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยรามคำแหง น้องสาวจึงย้ายมาอยู่ที่กรุงเทพฯคนเดียว โดยเช่าห้องพักซึ่งอยู่ไม่ห่างจากมหาวิทยาลัยมากนัก ส่วนน้องชายคนสุดท้ายนั้นเป็นนักเรียนมัธยมชั้นปีที่ 5 ในจังหวัดขอนแก่น น้องชายของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เป็นคนเรียนเก่ง สอบได้ที่หนึ่งของชั้นเสมอ พ่อแม่จึงตั้งความหวังเอาไว้มาก อยากให้น้องชายคนสุดท้ายสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงได้ตัวน้องชายเองก็อยากสอบเข้าคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ได้

หลังจากที่ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์สำเร็จการศึกษาระดับมัธยม 5 ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนเตรียมทหารเป็นเวลา 2 ปี หลังจากนั้นก็เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นเวลา 4 ปี สำเร็จการศึกษาเมื่ออายุ 22 ปี แล้วร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนตั้งแต่นั้นมา ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์อยากเป็นตำรวจเพราะพ่อของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็เป็นตำรวจ ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์จึงใฝ่ฝันอยากเป็นตำรวจบ้าง ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์คิดว่าเครื่องแบบตำรวจเป็นเครื่องแบบที่สง่างามสมกับความเป็นลูกผู้ชาย พ่อและแม่ของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็สนับสนุนการเป็นตำรวจของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าพ่อและแม่ของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์จะสนับสนุนการเป็นตำรวจของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ พ่อแม่ของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็ไม่ได้บังคับให้ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ต้องเป็นตำรวจ ทั้งยังเคยถามร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ด้วยว่าแน่ใจแล้วหรือไม่ เพราะถึงแม้ว่าการเป็นตำรวจจะตามมาด้วยยศและเกียรติอันสูงส่ง แต่ชีวิตความเป็นอยู่ของตำรวจก็ไม่ใช่ว่าจะดีเสมอไป เนื่องด้วยปริมาณเงินเดือนที่ไม่มากมายนัก และยังเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงต่อชีวิตด้วย เพราะต้องเผชิญหน้ากับผู้กระทำความผิดหลากหลายรูปแบบ

ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เลือกมาประจำอยู่ที่จังหวัดตราด เพราะอยากประจำอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออก อยู่ติดกับทะเล ภาคตะวันออกเองก็ไม่มีน้ำท่วมหนักอย่างภาคใต้ แต่การที่ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ย้ายมาอยู่ที่จังหวัดตราดนั้น ทำให้ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ไม่ค่อยได้กลับไปเยี่ยมพ่อแม่ ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์พยายามไปเยี่ยมพ่อแม่อย่างน้อยครั้งละไม่เกินครึ่งปี แต่ที่เคยกลับไปเยี่ยม

ซ้ำที่สุดก็นานถึง 7 เดือน ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ต้องเช่าห้องแถวเพื่ออยู่อาศัยเอง เพราะทางโรงพักไม่มีที่พักร้างให้ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์เลย ปัจจุบันร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ก็ยังเช่าห้องพักด้วยตนเองอยู่ แต่เป็นห้องพักที่ใหญ่ขึ้นกว่าเดิม เพราะร้อยตำรวจเอกนิรุตต์แต่งงานแล้ว ภรรยาจึงมาอาศัยอยู่ด้วย ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์กำลังวางแผนซื้อบ้าน เพราะถ้าร้อยตำรวจเอกนิรุตต์มีลูก ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ก็อยากให้ลูกได้อยู่อาศัยในบ้านที่มีบริเวณกว้างกว่าปัจจุบัน

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ตื่นนอนเวลาประมาณ 06.30 น. เกือบทุกวัน เพื่อออกไปวิ่งออกกำลังกายในตอนเช้า หลังจากวิ่งเสร็จแล้ว ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ก็จะอาบน้ำและรับประทานอาหารเช้าที่บ้านก่อนออกไปทำงาน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วก็จะเป็นเวลาประมาณ 08.00 น. อย่างไรก็ตาม วันไหนที่ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ขี้เกียจไม่ยอมออกไปวิ่ง ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ก็จะตื่นนอนสายขึ้น แต่ก็จะไม่เกิน 08.00 น. แล้วจะออกไปทำงานตอนสายอย่างมากไม่เกิน 10.00 น. ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จะทำงานถึงเวลาประมาณเกือบเที่ยงคืนแล้วจึงกลับบ้าน ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จะรับประทานอาหารเช้าที่บ้านแค่อาหารเช้าเท่านั้น ส่วนอาหารกลางวันและอาหารเย็นนั้น ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จะรับประทานแถวโรงพัก ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ชอบเล่นเตะฟุตบอลกับลูกน้องในตอนเย็น เพราะร้อยตำรวจเอกนิรุตต์เป็นคนชอบเล่นฟุตบอล คืนไหนที่ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จะออกไปรับประทานอาหารหรือดื่มเหล้าร่วมกับเพื่อนร่วมงานหลายคน ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ก็จะให้

ภรรยาไปด้วยเสมอ ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็อยากแสดงความจริงใจของตนที่มีต่อภรรยาด้วย ภรรยาจะได้ไม่คิดมากหรือระแวงเมื่อร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์กลับบ้านดึก

การเข้าเวรของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์นั้นจะแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลา ได้แก่ เวรเช้า 08.00 น. ถึง 16.00 น. เวรบ่าย 16.00 น. ถึง 24.00 น. และเวรดึก 24.00 น. ถึง 08.00 น. กล่าวคือ เมื่อร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เข้าเวรเช้าในวันหนึ่ง ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็จะได้พักจนกระทั่งเข้าเวรอีกครั้งในวันที่สองซึ่งเป็นเวรบ่าย หลังจากนั้นก็ออกเวรและจะเข้าเวรดึกในวันถัดมา หลังจากออกเวรดึกแล้วก็จะได้พัก 2 วัน ช่วงที่ไม่ได้เข้าเวรนั้น ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็ยังคงต้องเข้าโรงพักเพื่อประสานคดีต่างๆที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดังนั้น ช่วงเช้าเวรจึงเป็นช่วงที่ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์รับผิดชอบคดีใหม่เพิ่ม และช่วงที่ไม่เข้าเวรจึงเป็นช่วงประสานงาน

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ปริมาณงานของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา

ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์จะมีคดีในความรับผิดชอบโดยเฉลี่ยประมาณ 30 คดีต่อเดือน ซึ่งร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ถือว่าเป็นปริมาณปานกลาง จำนวนกำลังพอดี สาเหตุหนึ่งที่ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์มีคดีในความรับผิดชอบไม่เยอะจนเกินไปนั้น เป็นเพราะร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ตั้งหน้าตั้งตาประสานคดีแต่ละคดีให้สำเร็จโดยไวเสมอ ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เป็นคนขยันทำงาน จึงไม่ค่อยมีงานค้างคั่ง จากปริมาณงานในตอนนี้ ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์จึงยังไม่มีปัญหาทางด้านปริมาณงาน เท่าที่ผ่านมา ผู้บังคับบัญชาที่ดำเนินร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์น้อย เพราะการทำงานของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ไม่ค่อยมีปัญหา

แต่ปริมาณงานก็เป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน ถ้าปริมาณงานมีมากกว่าปัจจุบันร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เองก็คิดว่าตนก็อาจมีปัญหาเช่นกัน เพราะถ้ามีปริมาณงานมากกว่านี้ ความล่าช้า และความไม่ละเอียดรอบคอบก็อาจตามมาได้ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยปริมาณงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีปริมาณงานมาก

ประสบการณ์ของพนักงานสอบสวน

ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ทำงานมาเป็นเวลาประมาณ 5 ปี จึงมีประสบการณ์ชั้นพอใช้ ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์พอจะมีความชำนาญทางด้านตัวบทกฎหมาย มีไหวพริบปฏิภาณ ลูกล่อลูกชน มีเทคนิคการสอบสวน พอเอาตัวรอดได้ในสถานการณ์ต่างๆ แต่ก็ยังไม่ดีเท่าที่ควร เช่น ในคดีจราจร พนักงานสอบสวนต้องใช้เทคนิคสอบสวนพฤติการณ์ของรูปคดี เพื่อนำมาตั้งรูปคดีว่าใครเป็นผู้กระทำความผิด ถ้ามีประสบการณ์มาก ก็จะสามารถใช้คำพูดเพื่อพูดให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายเข้าใจกฎหมายและยอมรับข้อเท็จจริงได้ เป็นต้น ประสบการณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการปฏิบัติงาน การมีประสบการณ์น้อยจึงทำให้เสียเปรียบด้วย

จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยประสบการณ์มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ ขณะนี้ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ก็มีประสบการณ์มากพอสมควร ถึงแม้จะไม่มากหรือมีประสบการณ์พร้อมในทุกเรื่อง ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อย

ความรวดเร็วในการประสานงาน

การประสานงานที่ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์เคยพบเจอมานั้น มีทั้งการประสานงานที่รวดเร็วและการประสานงานที่ล่าช้า การประสานงานที่รวดเร็วก็จะสำเร็จภายใน 2 สัปดาห์ บางครั้งก็จะล่าช้ามาก ความล่าช้ามีส่วนทำให้เกิดคดีมีปัญหา ทำให้ไม่สามารถส่งสำนวนได้ทันเวลา ผู้บังคับบัญชาก็จะตำหนิและลงทัณฑ์เมื่อเกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้น นอกจะผู้บังคับบัญชาจะไม่พอใจแล้ว บางครั้งประชาชนในคดีนั้นๆก็ไม่พอใจเช่นกัน เพราะบางคนก็อยากให้คดีของตนจบไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเกิดความล่าช้าเพียงน้อยนิดจึงเริ่มไม่พอใจ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยความรวดเร็วในการประสานงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีความรวดเร็วในการประสานงานมาก

รายได้ในการปฏิบัติงาน

ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์มีรายได้เดือนละประมาณ 9,000 กว่าบาท ซึ่งร้อยตำรวจเอกนิรุตต์คิดว่าเป็นระดับรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต เพราะร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จำเป็นต้องนำเงินรายได้นั้นมาใช้จ่ายในเรื่องของการปฏิบัติงานด้วย เช่น คอมพิวเตอร์ พริ้นเตอร์ หมึกพิมพ์ กระดาษ เครื่องเขียนทุกอย่าง กล้องถ่ายรูป ฟิล์ม ค่าน้ำมันรถ ค่าเดินทางเพื่อติดต่อเรื่องงาน

เป็นต้น ทั้งๆที่รายได้ก็น้อยอยู่แล้ว แทนที่จะได้นำเงินส่วนนั้นมาเลี้ยงชีพ รายได้จึงไม่เพียงพอเป็นประจำ ทำให้ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ต้องขอยืมเงินจากภรรยาอยู่บ่อยๆ ซึ่งทำให้ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์รู้สึกเกรงใจ และรู้สึกว่าตนทำหน้าที่สามีที่ดีไม่เต็มที่ เนื่องจากร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์คิดว่าสามีควรจะเป็นฝ่ายหาเลี้ยงภรรยามากกว่า ไม่ควรปล่อยให้ภรรยาเป็นผู้หารายได้หลักของครอบครัว แต่ทั้งนี้ ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์เองก็มีการงานประจำที่มั่นคง และก็คอยดูแลหาเลี้ยงชีพเพื่อครอบครัว เพียงแต่งานของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ให้รายได้น้อย ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์จึงต้องจำใจขอยืมเงินจากภรรยาบ้าง จึงกล่าวได้ว่า ปัจจุบันรายได้มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่ได้รับรายได้มาก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อสายงานสอบสวน

ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์คิดว่า สายงานสอบสวนสามารถทำให้ตนมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้ เป็นสายงานที่มีความลื่นไหล กล่าวคือ สามารถขึ้นเป็นสารวัตรได้เมื่อมีอายุราชการ และผลงานครบถ้วนตามการประเมิน ตอนนี้อยู่ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ตั้งใจทำงานด้วยความรักในสายงาน แต่บางครั้งก็ท้อแท้ไปกับสายงานที่ผู้บังคับบัญชาไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร โดยมองว่าเป็นสายงานที่นำมาแต่เรื่อง เป็นสายงานที่มีแต่ความยุ่งยาก สรุปคือ ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์มีทัศนคติในเชิงบวกต่อสายงานสอบสวน ทำให้ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์มีกำลังใจในการปฏิบัติงาน แต่ก็มีสาเหตุอื่นรอบตัวที่ทำให้ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ท้อแท้ต่อสายงานสอบสวนอยู่บ้าง ปัจจุบันทัศนคติต่อสายงานสอบสวนจึงมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน น้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงลบ

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิด

ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดว่า บุคคลเหล่านี้ก็เหมือนกับบุคคลทั่วไปที่ทำความผิดพลาดได้ตามธรรมชาติของมนุษย์ แต่คนในสังคมก็ต้องอยู่ในกฎอันเดียวกัน การที่บุคคลเหล่านี้กระทำความผิดจึงเป็นการฝ่าฝืนกฎอันดีงามของสังคม บุคคลเหล่านี้จึงไม่ได้เป็นคนดี เพราะถ้าเป็นคนดีจริง พวกเขาก็คงจะไม่กระทำความผิด แต่ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ก็เก็บทัศนคติของตนไว้เป็นเรื่องส่วนตัว ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์ตั้งใจปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดด้วยความยุติธรรมตามหน้าที่ เพราะเป็นเรื่องงาน ไม่ใช่เรื่องส่วนตัว จึงกล่าวได้ว่า ร้อยตำรวจเอกนิรุทธิ์มีทัศนคติในเชิงลบต่อตัวผู้กระทำความผิด ปัจจุบันทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดมีอิทธิพล

ต่อร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่า พนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงบวก

สภาพภูมิประเทศของสถานีตำรวจ

สภาพภูมิประเทศในพื้นที่ของร้อยตำรวจเอกนิรุตต์นั้น มีทั้งพื้นที่ป่า และพื้นที่ราบลุ่มซึ่งมีการคมนาคมสะดวก มีถนนตัดผ่าน หรือกล่าวได้ว่าเป็นพื้นที่ซึ่งค่อนข้างมีความเจริญ สภาพภูมิอากาศส่วนใหญ่จะร้อน แต่ถ้าหนาวก็จะหนาวค่อนข้างมากซึ่งน่าจะเป็นเพราะอยู่ติดกับทะเลด้วย จึงมีลมหนาวมาจากทะเล สภาพภูมิประเทศในพื้นที่ของร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จึงถือว่าเป็นสภาพภูมิประเทศที่ไม่ทุรกันดาร ไม่แห้งแล้ง สภาพภูมิประเทศจึงไม่ส่งผลหรือสร้างปัญหาให้การปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกนิรุตต์

การที่สภาพภูมิประเทศเอื้อต่อความสะดวกในการคมนาคม ทำให้ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ปฏิบัติงานได้อย่างสะดวก ถึงแม้ว่าบางพื้นที่จะเป็นป่าซึ่งทำให้เดินทางเข้าไปอย่างยากลำบาก แต่ก็ยังเป็นพื้นที่เพียงแค่ส่วนหนึ่งเท่านั้น การเดินทางในป่านั้นบางครั้งลำบากก็จริง แต่ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์คิดว่าถึงจะลำบาก ก็ไม่ลำบากมากเหมือนกับพนักงานสอบสวนที่มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและป่า ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์คิดว่าพื้นที่ภูเขาน่าจะเป็นสภาพภูมิประเทศที่ลำบากมากที่สุด เพราะการขึ้นภูเขามบางครั้งก็ต้องเดินทางด้วยเท้า เนื่องจากพื้นที่บางแห่งบนภูเขาไม่สามารถนำรถยนต์ขึ้นไปได้ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยสภาพภูมิประเทศมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ สภาพพื้นที่ของร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ค่อนข้างอำนวยความสะดวกในการคมนาคม ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จึงไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศ ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน น้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่อยู่ในสภาพภูมิประเทศทุรกันดาร

เครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวน

ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ต้องนำเงินรายได้ส่วนตัวของตน มาใช้จ่ายในด้านเครื่องมืออุปกรณ์ในการปฏิบัติงานด้วย เนื่องจากทางโรงพักไม่มีงบประมาณทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน ซึ่งร้อยตำรวจเอกนิรุตต์เองก็จำเป็นต้องหาซื้อของหลายอย่างเพื่อมาใช้ประกอบในการปฏิบัติงาน ซึ่งถ้ามีเครื่องมืออุปกรณ์พร้อม ก็จะช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงได้ดียิ่งขึ้น เครื่องมืออุปกรณ์ที่ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จำเป็นต้องใช้ และได้ออกเงินส่วนตัวซื้อไปแล้วนั้น เช่น คอมพิวเตอร์ พรินเตอร์ กระดาษ กล้องถ่ายรูป ฟิล์ม ฟิล์มอัด เครื่องเขียนทุกอย่าง เป็นต้น รายได้อันจำกัดก็มีอิทธิพลต่อเครื่องมืออุปกรณ์ของ

ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ด้วย เพราะอุปกรณ์บางอย่าง เช่น กระดาษ หรือฟิล์ม เป็นต้น เป็นสิ่งที่ใช้แล้วหมดไป ต้องหาซื้อเพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งบางครั้งก็ไม่สามารถซื้อได้เพราะเงินไม่พอ แต่ด้วยความจำเป็น ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จึงต้องขอยืมเงินภรรยามาเป็นค่าใช้จ่ายในด้านนี้อยู่บ้าง จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนพร้อม

ทัศนคติต่อชีวิตอนาคต

ทางด้านชีวิตการงานนั้น ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ตั้งใจไว้ว่าเมื่อได้เลื่อนตำแหน่งเป็นสารวัตรแล้ว ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์จะเปลี่ยนสายงาน เพราะร้อยตำรวจเอกนิรุตต์คิดว่าสายงานอื่นน่าจะมี ความเจริญก้าวหน้ามากกว่าสายงานสอบสวน เพราะสายงานสอบสวนนั้นเสี่ยงต่อการถูกร้องเรียน เป็นสายงานที่ต้องใช้เวลาในการทำงานเกือบตลอดเวลา ทำให้ไม่มีเวลาให้ครอบครัวมากเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังเป็นสายงานที่เสียค่าใช้จ่ายเยอะ เนื่องจากค่าใช้จ่ายต่างๆนั้นพนักงานสอบสวนเป็นผู้ออกเอง ถึงแม้ว่าสายงานอื่นจะต้องออกค่าใช้จ่ายเองแต่น่าจะน้อยกว่า เพราะสายงานสอบสวนมีค่าใช้จ่ายจุกจิกหลายอย่าง

ทางด้านชีวิตครอบครัวนั้น ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์อยากมีลูก 2 คน จะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายก็ได้ ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์ตั้งใจว่าจะมีลูกคนแรกในเวลาไม่เกิน 2 ปี เพราะเมื่อถึงตอนนั้น ร้อยตำรวจเอกนิรุตต์เองก็น่าจะมีความพร้อมทางด้านการเงินมากกว่าปัจจุบัน และก็เป็นเวลาที่เหมาะสมแก่อายุที่จะมีลูกได้แล้ว ทางฝ่ายภรรยาก็ตกลงเห็นด้วยเช่นกัน

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4: ร้อยตำรวจโทदनัย (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ร้อยตำรวจโทदनัยมีอายุ 28 ปี สถานภาพโสด ร้อยตำรวจโทदनัยเป็นคนผิวคล้ำ ความสูงปานกลาง ค่อนข้างอ้วน ร้อยตำรวจโทदनัยเป็นคนโรแมนติค พูดคุยเก่ง จึงมีผู้หญิงมาแอบชอบอยู่หลายคนแต่คุณदनัยไม่ได้สนใจใคร เพราะร้อยตำรวจโทदनัยมีแฟนอยู่แล้ว ร้อยตำรวจโทदनัยเป็นคนจันทบุรีโดยกำเนิด พ่อแม่ของร้อยตำรวจโทदनัยก็เป็นคนจันทบุรีโดยกำเนิดเช่นเดียวกัน พ่อของร้อยตำรวจโทदनัยเป็นครู แม่ของร้อยตำรวจโทदनัยเปิดร้านขายอาหารอยู่กับบ้าน

ร้อยตำรวจโทดน้อยมีพี่ชาย 1 คน แต่งงานแล้วและมีลูกสาว 1 คน พี่ชายของร้อยตำรวจโทดน้อยได้ย้ายเข้ามาเรียนต่อระดับปริญญาตรีที่กรุงเทพฯ หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วพี่ชายจึงหางานทำที่กรุงเทพฯ และได้แต่งงานกับภรรยาคนกรุงเทพฯ ในที่สุด พี่ชายจึงซื้อบ้านเล็กๆ ย่านชานเมืองเพื่อสร้างครอบครัวกับภรรยา พี่ชายจะพาครอบครัวไปเยี่ยมพ่อแม่ในช่วงวันปีใหม่ทุกปี แต่ก็ไม่ค่อยได้เจอกับร้อยตำรวจโทดน้อย เพราะทั้งสองคนไม่ได้นัดวันเวลากลับไปเยี่ยมบ้านกัน

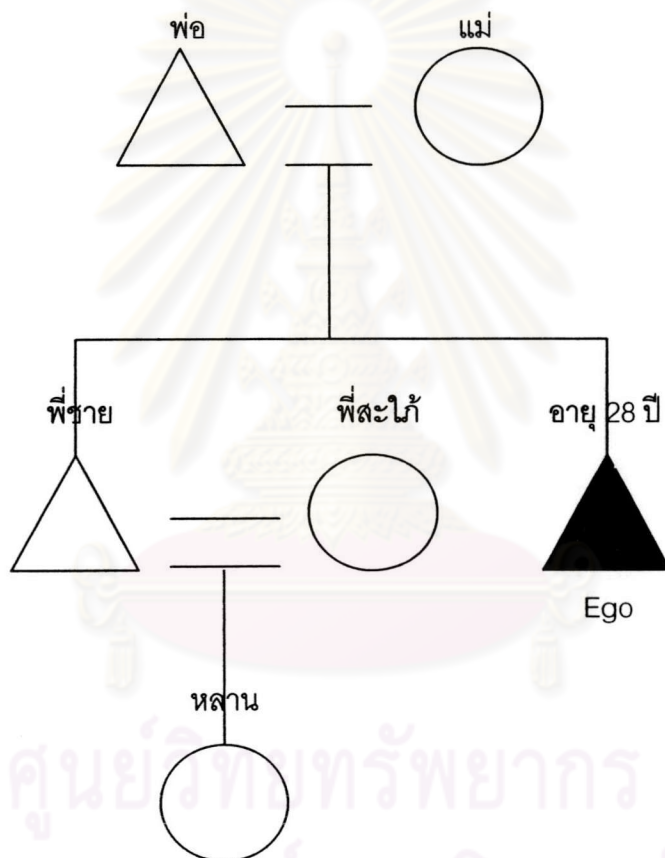
หลังจากที่ร้อยตำรวจโทดน้อยสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยตำรวจโทดน้อยก็เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนเตรียมทหารเป็นเวลา 2 ปี และเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจอีกเป็นเวลา 4 ปี ร้อยตำรวจโทดน้อยสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจเมื่อมีอายุได้ 24 ปี แล้วร้อยตำรวจโทดน้อยก็รับตำแหน่งเป็นพนักงานสอบสวนที่จังหวัดตราดตั้งแต่นั้นมา ปัจจุบันร้อยตำรวจโทดน้อยได้ปฏิบัติงานเป็นพนักงานสอบสวนมาประมาณ 4 ปีแล้ว

ร้อยตำรวจโทดน้อยเริ่มอยากเป็นตำรวจตั้งแต่เด็กเพราะคิดว่าตำรวจเป็นผู้มีอำนาจ เป็นผู้ดูแลประชาชนให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ถ้าเป็นตำรวจคงจะได้รับความนับถือ พอโตขึ้นร้อยตำรวจโทดน้อยเคยไปงานรับปริญญาแล้วเห็นตำรวจใส่เครื่องแบบสีขาวอยู่ภายใต้ชุดครุย ร้อยตำรวจโทดน้อยคิดว่าดูสง่าดี ร้อยตำรวจโทดน้อยยังคิดอีกว่าได้ทำงานเป็นตำรวจคงจะสนุกและตื่นเต้น เพราะต้องเผชิญหน้ากับผู้ร้าย แต่พอร้อยตำรวจโทดน้อยได้เป็นตำรวจแล้ว ร้อยตำรวจโทดน้อยจึงได้ตระหนักว่าชีวิตตำรวจไม่ได้เลิศหรูหรือมีความสุข อย่างที่ร้อยตำรวจโทดน้อยเคยคิดไว้เมื่อตอนเด็ก งานของตำรวจนั้นยากลำบากกว่าที่คุณดน้อยเคยคิดไว้ ร้อยตำรวจโทดน้อยก็ท้อแท้กับงานของตนอยู่บ้าง แต่ร้อยตำรวจโทดน้อยก็ไม่รู้ว่าจะไปประกอบอาชีพอะไรดีถ้าร้อยตำรวจโทดน้อยออกจากงาน ร้อยตำรวจโทดน้อยจึงพยายามทำงานของตนให้ดีที่สุด

ร้อยตำรวจโทดน้อยยังเป็นโสดอยู่ แต่ก็มีแฟนที่คบกันจริงจังแล้ว เป็นผู้หญิงที่ร้อยตำรวจโทดน้อยรู้จักมาประมาณ 4 ปีแล้ว แฟนของร้อยตำรวจโทดน้อยเป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ รู้จักกันที่งานรับปริญญาของเพื่อน ร้อยตำรวจโทดน้อยคิดจะขอเธอแต่งงานในอนาคตอันใกล้นี้ โดยตั้งใจว่าจะขอเธอแต่งงานในวันเกิดของเธอปีหน้า เพราะตอนนี้ร้อยตำรวจโทดน้อยยังไม่มีความพร้อมทางด้านการเงินที่จะซื้อแหวนให้เธอตอนขอเธอแต่งงาน ถึงจะขอแต่งงานสำเร็จ ร้อยตำรวจโทดน้อยก็ยังไม่แน่ใจว่าจะได้แต่งงานเมื่อใด เพราะร้อยตำรวจโทดน้อยยังไม่มีความพร้อมทางการเงินเลย ร้อยตำรวจโทดน้อยอยากซื้อบ้านเพื่อได้ใช้ชีวิตสร้างครอบครัวกับภรรยา

รายได้ของร้อยตำรวจโทดน้อยมีจำกัด จึงทำให้ร้อยตำรวจโทดน้อยต้องใช้ชีวิตอย่างประหยัด แต่เนื่องด้วยฐานะทางบ้านของร้อยตำรวจโทดน้อยค่อนข้างดี พ่อและแม่จึงช่วยออกเงินค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อของอำนวยความสะดวกในการทำงานส่วนหนึ่งให้ เช่น รถยนต์ คอมพิวเตอร์ ปริ้นเตอร์ กล้องถ่ายภาพดิจิทัล เป็นต้น สิ่งของเหล่านี้ช่วยทุ่นค่าใช้จ่ายให้ร้อยตำรวจโทดน้อยเป็นอย่างมาก แต่บางครั้ง ร้อยตำรวจโทดน้อยก็รู้สึกเหมือนตัวเองยังไม่สามารถพึ่งตนและเลี้ยงตนเองได้อย่างแท้จริง

โคดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ร้อยตำรวจโทดน้อยเข้าเวรครั้งละ 8 ชั่วโมง ได้แก่ เวรเช้าเวลา 08.00 น. ถึง 16.00 น. เวรบ่ายเวลา 16.00 น. ถึง 24.00 น. และเวรดึกเวลา 24.00 น. ถึง 08.00 น. กล่าวคือ เมื่อร้อยตำรวจโทดน้อยเข้าเวรเช้าของวันนี้ ร้อยตำรวจโทดน้อยก็จะได้พัก 24 ชั่วโมงแล้วจึงเข้าเวรบ่ายของอีกวันหนึ่ง เมื่อออกเวรบ่ายตอน 24.00 น. ก็จะได้พักอีก 24 ชั่วโมง และจะเข้าเวรดึกของวันถัดไป เมื่อออกเวรดึกแล้วจะได้พัก 2 วัน แล้วก็เริ่มเข้าเวรใหม่

วันที่ไม่ได้เข้าเวร ร้อยตำรวจโทदनัยจะตื่นนอนประมาณ 09.00 น. เมื่ออาบน้ำแต่งตัวเสร็จก็จะออกไปทำงาน พ่อแม่ยังซื้อเครื่องซักผ้ามาให้ร้อยตำรวจโทदनัยใช้ที่บ้านพักของโรงพักที่ร้อยตำรวจโทदनัยอาศัยอยู่ แต่ร้อยตำรวจโทदनัยก็ไม่ค่อยได้ซักผ้า จะซักต่อเมื่อเสื้อผ้าใกล้หมดแล้ว ร้อยตำรวจโทदनัยเองก็ทำงานยุ่ง กลับมาถึงบ้านก็อยากนอนพักแล้ว แต่ร้อยตำรวจโทदनัยก็จำเป็นต้องซักรีดผ้าด้วยตนเอง เพราะร้อยตำรวจโทदनัยต้องการประหยัดเงิน ร้อยตำรวจโทदनัยมักจะซักและรีดผ้าก่อนออกจากบ้านไปทำงาน แต่จะทำแค่ครั้งละไม่กี่ตัว แคะให้พอมีเสื้อผ้าใส่เท่านั้น

ร้อยตำรวจโทदनัยจะกลับจากการทำงานประมาณ 22.00 น. ถึง 23.00 น. แล้วก็อาบน้ำและเข้านอน ยกเว้นถ้าต้องไปรับประทานอาหารหรือดื่มเหล้ากับเพื่อนร่วมงาน ร้อยตำรวจโทदनัยก็จะกลับบ้านไม่เป็นเวลา แต่ในระยะหลังร้อยตำรวจโทदनัยไม่ค่อยอยากออกไปดื่มเหล้าจนตึกตื่น เพราะร้อยตำรวจโทदनัยแพ้วันบุนหรี ทุกคนที่ไปดื่มเหล้าก็ชอบสูบบุนหรี และร้อยตำรวจโทदनัยเองก็อยากเก็บเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในเรื่องส่วนตัว มากกว่าเอาเงินมาใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายเช่นนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ปริมาณงานของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา

ร้อยตำรวจโทदनัยมีปริมาณงานในความรับผิดชอบประมาณ 50 คดีเสมอ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปริมาณคดีที่มาก ร้อยตำรวจโทदनัยต้องเข้าโรงพักไปทำงานทุกวัน แต่ถ้ามีคนชวนออกไปเที่ยว ร้อยตำรวจโทदनัยก็มักจะไป เพราะร้อยตำรวจโทदनัยเหนื่อยและเครียดกับการทำงานบ้าง ร้อยตำรวจโทदनัยจึงอยากออกไปเดินเล่นเพื่อให้ลืมเรื่องงานเพียงชั่วคราวเสมอ

ร้อยตำรวจโทदनัยทำงานไม่ทันเวลาที่กำหนดอยู่บ่อยครั้ง ปริมาณงานก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ร้อยตำรวจโทदनัยทำงานไม่ทันตามเวลา เพราะร้อยตำรวจโทदनัยต้องสะสางงานเก่าไปพร้อมกับที่รับงานใหม่เข้ามา งานแต่ละคดีก็ใช้เวลาอย่างน้อยต่างกัน และยังมีปัจจัยด้านอื่นอีกกว่างานแต่ละคดีจะเสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์ ร้อยตำรวจโทदनัยยังเคยโดนร้องเรียนและโดนผู้บังคับบัญชาต่อว่าเรื่องความล่าช้าในการปฏิบัติงานด้วย จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยปริมาณงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทदनัย ร้อยตำรวจโทदनัยจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีปริมาณงานในความรับผิดชอบน้อย

ประสบการณ์ของพนักงานสอบสวน

ร้อยตำรวจโทดนัยเป็นพนักงานสอบสวนมาประมาณ 4 ปีแล้ว ร้อยตำรวจโทดนัยจึงมีประสบการณ์พอสมควร แต่ก็ยังขาดประสบการณ์ในคดีบางอย่างอยู่บ้าง บางครั้งร้อยตำรวจโทดนัยก็ยังมีความรู้เท่าไม่ถึงการณ์อยู่ บางครั้งร้อยตำรวจโทดนัยจึงเสียเหลี่ยมผู้อื่น ร้อยตำรวจโทดนัยเองก็คิดว่าถ้าตนทำงานไปนานกว่านี้ และพบเจอคดีรูปแบบที่คล้ายกันบ่อย ร้อยตำรวจโทดนัยก็คงจะมีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยประสบการณ์มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทดนัย ประสบการณ์ 4 ปีของร้อยตำรวจโทดนัยช่วยให้ร้อยตำรวจโทดนัยมีความคล่องแคล่วและชำนาญในงานของตนได้ดีในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังไม่มีประสบการณ์มากถึงขนาดที่เรียกได้ว่าเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ช่วยให้ร้อยตำรวจโทดนัยปฏิบัติงานได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้นและผิดพลาดน้อยลง ร้อยตำรวจโทดนัยจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีประสบการณ์มาก

ความรวดเร็วในการประสานงาน

ในระยะแรกที่ร้อยตำรวจโทดนัยเป็นพนักงานสอบสวน ร้อยตำรวจโทดนัยเคยไม่พอใจในการประสานงานของฝ่ายอื่นมาก เพราะมีแต่การประสานงานที่ล่าช้าทั้งนั้น การประสานงานที่รวดเร็วก็ไม่ได้รวดเร็วแบบทันใจ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ร้อยตำรวจโทดนัยเบื่อกับหน้าที่ชีวิตการทำงานของตน แต่พอร้อยตำรวจโทดนัยปฏิบัติงานไปได้ระยะหนึ่ง ร้อยตำรวจโทดนัยก็เริ่มคุ้นเคยกับระบบดังกล่าว ร้อยตำรวจโทดนัยจึงทำใจไม่อารมณ์เสียได้ จะมึนอารมณ์เสียอยู่บ้างเมื่อการประสานงานจากฝ่ายอื่นล่าช้ามากจนร้อยตำรวจโทดนัยทำงานไม่ทันตามกำหนด จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยความรวดเร็วในการประสานงาน มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทดนัย ร้อยตำรวจโทดนัยจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีการประสานงานที่รวดเร็ว

รายได้ในการปฏิบัติงาน

ร้อยตำรวจโทดนัยมีรายได้เดือนละประมาณ 8,000 บาท ซึ่งเป็นจำนวนรายได้ที่แทบไม่พอกินพอใช้ ร้อยตำรวจโทดนัยต้องพยายามประหยัดมาก โดยเฉพาะเมื่อถึงกลางเดือนแล้วเงินเดือนเหลือน้อยกว่าครึ่งอยู่มาก แต่ร้อยตำรวจโทดนัยก็ยังโชคดีที่พ่อแม่ช่วยจ่ายค่าโทรศัพท์มือถือ

ให้ ทำให้ช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของร้อยตำรวจโทคนนี้ได้ค่อนข้างมาก เพราะร้อยตำรวจโทคนนี้ต้องใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อติดต่อเรื่องงานอยู่ตลอดเวลา ค่าโทรศัพท์มือถือจึงค่อนข้างแพง ร้อยตำรวจโทคนนี้มักจะใช้เงินรายได้ให้พอติดทุกเดือน คือ ใช้เงินเกือบหมดทุกเดือน ร้อยตำรวจโทคนนี้จึงไม่ค่อยมีเงินเก็บ นานๆครั้งร้อยตำรวจโทคนนี้จึงได้รับเงินก้อนโต ร้อยตำรวจโทคนนี้ก็พยายามเก็บเงินก้อนนี้ไว้บางส่วนเพื่อเป็นรากฐานสำหรับชีวิตในอนาคต

รายได้ที่ใช้จ่ายจะไม่พอทุกเดือนนี้ ทำให้ร้อยตำรวจโทคนนี้ต้องทำงานบ้าง เพราะร้อยตำรวจโทคนนี้ต้องทำงานหามรุ่งหามค่ำ ทำงานทุกวันไม่มีวันหยุด แต่ร้อยตำรวจโทคนนี้ก็ได้อาหารเพียงนิดเดียว ถึงแม้รายได้จะจำกัด แต่ร้อยตำรวจโทคนนี้ก็พยายามนำรายได้มาใช้จ่ายเพื่อการทำงานเป็นหลักด้วย เพราะร้อยตำรวจโทคนนี้เห็นว่าการทำงานเป็นสิ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน ร้อยตำรวจโทคนนี้จึงควรทุ่มเทให้งาน งานจะได้สำเร็จลงด้วยดี เรื่องส่วนตัวมาทีหลัง เช่น รองเท้าของร้อยตำรวจโทคนนี้เริ่มขาดมาหลายเดือนแล้ว แต่ร้อยตำรวจโทคนนี้ก็ยังไม่ยอมซื้อคู่ใหม่เพราะถ้าซื้อใหม่ก็จะทำให้เสียเงินมาก จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยรายได้มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทคนนี้ ร้อยตำรวจโทคนนี้จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีรายได้มาก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อสายงานสอบสวน

ร้อยตำรวจโทคนนี้มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนว่า เป็นสายงานที่มีแต่ความวุ่นวายอยู่ตลอดเวลา เป็นสายงานที่ต้องทุ่มเท ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง ทำให้ไม่มีเวลาให้แก่ครอบครัว ไม่ค่อยมีเวลาเป็นส่วนตัว ร้อยตำรวจโทคนนี้จึงมีทัศนคติในเชิงลบต่อสายงานสอบสวน แต่ร้อยตำรวจโทคนนี้ก็จำเป็นต้องปฏิบัติงานของตนเองไป เพราะร้อยตำรวจโทคนนี้เลือกที่จะมาเป็นพนักงานสอบสวนแล้ว ถ้าไม่ได้เปลี่ยนสายงาน ร้อยตำรวจโทคนนี้ก็จะต้องทำงานอย่างนี้ไปตลอด ร้อยตำรวจโทคนนี้จึงพยายามทำใจให้ยอมรับได้ ทั้งๆที่ร้อยตำรวจโทคนนี้เองก็ไม่ค่อยเต็มใจใช้เวลาส่วนตัวเพื่อการทำงาน แต่ร้อยตำรวจโทคนนี้ก็อดทน วันไหนที่ร้อยตำรวจโทคนนี้เบื่อหรือเหนื่อยมาก ร้อยตำรวจโทคนนี้ก็ทำงานไว้ 1-2 วันเพื่อไปหาแฟน ร้อยตำรวจโทคนนี้จะได้รับรู้สึกอารมณ์ดีและมีกำลังใจในการทำงานต่อไป จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยทัศนคติต่อสายงานสอบสวนจึงมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทคนนี้ ร้อยตำรวจโทคนนี้จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงบวก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิด

ร้อยตำรวจโทดนัยไม่คิดหรือติดใจอะไรเกี่ยวกับตัวผู้กระทำความผิด ร้อยตำรวจโทดนัยเห็นว่าผู้กระทำความผิดเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ร้อยตำรวจโทดนัยทำ ร้อยตำรวจโทดนัยจึงปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดตามหลักกฎหมายที่เหมาะสม เพื่อที่พวกเขาจะได้รับการตัดสินพิจารณาลงโทษอย่างสมควรที่สุด ร้อยตำรวจโทดนัยมีความเห็นว่าผู้กระทำความผิดก็มีทั้งคนดีและไม่ดี เพราะบางคนก็เป็นผู้กระทำความผิดที่คิดกระทำความผิดจริงๆ แต่บางคนอาจจะกลายมาเป็นผู้กระทำความผิดด้วยความไม่ตั้งใจ ถูกใส่ร้าย หรือด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ร้อยตำรวจโทดนัยคิดว่าผู้กระทำความผิดแบบหลังนี้สมควรจะได้รับความช่วยเหลือ ส่วนผู้ที่กระทำความผิดด้วยความตั้งใจนั้น เขาจะเป็นคนเลวร้ายก็เรื่องของเขา ร้อยตำรวจโทดนัยแค่ทำหน้าที่ของตนให้เสร็จโดยเร็วดีกว่า ดังนั้น ร้อยตำรวจโทดนัยจึงมีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงบวก ร้อยตำรวจโทดนัยจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน น้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงลบ

สภาพภูมิประเทศของสถานีตำรวจ

ลักษณะสภาพภูมิประเทศในพื้นที่ของร้อยตำรวจโทดนัยมีหลากหลายแบบ มีทั้งที่ราบลุ่มภูเขา ป่าไม้ และแม่น้ำ ถ้าเป็นที่ราบ ก็จะมีที่ราบที่กว้างไกลสุดลูกหูลูกตา แดดร้อนจัดมาก ยิ่งถ้าเป็นฤดูร้อนแล้วจะยิ่งร้อนมากขึ้น ฤดูหนาวก็จะมีอากาศที่หนาวจัดมากกว่าในเมืองหลวง ซึ่งน่าจะเป็นเพราะอยู่ติดภูเขาด้วย การคมนาคมสำหรับร้อยตำรวจโทดนัยไม่ค่อยลำบากมาก ส่วนหนึ่งเป็นเพราะร้อยตำรวจโทดนัยชอบการเดินทางผจญภัยอยู่แล้ว เมื่อต้องเข้าไปดูที่เกิดเหตุในป่าในภูเขา ร้อยตำรวจโทดนัยจึงไม่รู้สึกร้อนเหมือนโดนบังคับให้เดินทางไป

อย่างไรก็ตาม ช่วงใดที่ร้อยตำรวจโทดนัยมีงานหนัก ร้อยตำรวจโทดนัยก็ไม่อยากเดินทางเข้าป่าหรือภูเขาเลย เพราะถึงแม้จะชอบการผจญภัยขึ้นเขาลงห้วย แต่การเดินทางอย่างนี้ก็ทำให้ผู้เดินทางเหนื่อยมากเช่นกัน อีกทั้งยังเกิดอันตรายต่อชีวิตได้ง่ายด้วย ที่ราบลุ่มธรรมดาที่ดูเข้าถึงได้ง่ายโดยยานพาหนะนั้น เมื่อเจอกับอากาศและแดดที่ร้อนจัดก็ทำให้ไม่อยากเดินทางอยู่บ้างเหมือนกัน แต่ร้อยตำรวจโทดนัยก็จำเป็นต้องเดินทางไปยังที่เกิดเหตุ ถ้าไม่ไปการงานก็จะไม่สำเร็จ จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยสภาพภูมิประเทศมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทดนัย ร้อยตำรวจโทดนัยจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่อยู่ในสภาพภูมิประเทศที่ไม่ทุรกันดาร

เครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวน

ลำพังรายได้ของร้อยตำรวจโทदनัยแล้ว ร้อยตำรวจโทदनัยคงไม่สามารถดำรงชีวิตอย่างสุขสบายโดยต้องแบ่งรายได้มาซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำงาน แต่เนื่องจากพ่อแม่ของร้อยตำรวจโทदनัยช่วยซื้อหาเครื่องมืออุปกรณ์บางอย่างให้ ก่อนที่ร้อยตำรวจโทदनัยจะมารับตำแหน่งเป็นพนักงานสอบสวน เครื่องมืออุปกรณ์เหล่านี้จึงช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของร้อยตำรวจโทदनัยไปได้บางส่วน เช่น รถยนต์ คอมพิวเตอร์ กล้องถ่ายภาพดิจิทัล เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ร้อยตำรวจโทदनัยก็มีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ เช่น ค่าเครื่องเขียน ค่าเดินทาง ค่าแอดมึนบิอาร์ตต่างๆ เป็นต้น กล่าวได้ว่า ขณะนี้ร้อยตำรวจโทदनัยมีเครื่องมืออุปกรณ์ค่อนข้างพร้อม จึงไม่ค่อยมีปัญหาในการปฏิบัติงานเนื่องจากมีเครื่องมืออุปกรณ์ไม่พร้อม ร้อยตำรวจโทदनัยเองก็คิดว่าตนโชคดีที่มีเครื่องมืออุปกรณ์ของใช้หลักอยู่แล้ว ถ้าตนไม่มีเครื่องมืออุปกรณ์บางอย่างก็คงไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างสมบูรณ์

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทदनัย ถึงของใช้บางอย่างจะขาดมือบ้าง แต่ร้อยตำรวจโทदनัยก็จะรีบหาซื้อมาโดยเร็วที่สุด ร้อยตำรวจโทदनัยจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน น้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่ไม่มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนพร้อม

ทัศนคติต่อชีวิตอนาคต

ด้านการทำงานนั้น ร้อยตำรวจโทदनัยก็คงจะทำงานเป็นพนักงานสอบสวนต่อไปเรื่อยๆ เพราะร้อยตำรวจโทदनัยจบมาด้านนี้โดยตรง ถึงร้อยตำรวจโทदनัยจะอยากเปลี่ยนงาน แต่ถ้าไปสมัครงานที่ไหนก็คงไม่มีใครรับ ร้อยตำรวจโทदनัยเคยคิดอยากเปลี่ยนงานอยู่บ้าง เพราะงานปัจจุบันไม่ค่อยก้าวหน้า เติบโตช้า รายได้น้อย ร้อยตำรวจโทदनัยกำลังคิดจะเรียนปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเสริมอีกใบ เพราะไม่จำเป็นต้องเข้าห้องเรียน แค่นำมาสอบให้ผ่านเท่านั้น เมื่อสภาพภคหน้าร้อยตำรวจโทदनัยจะได้ผันชีวิตตัวเองไปประกอบอาชีพอื่นได้บ้าง ร้อยตำรวจโทदनัยเคยคิดอยากประกอบธุรกิจส่วนตัวเป็นอาชีพเสริม แต่ร้อยตำรวจโทदनัยก็ยังไม่รู้ว่าจะทำอะไรดี เพราะร้อยตำรวจโทदनัยไม่มีเงินทุน ธุรกิจอย่างหนึ่งที่ร้อยตำรวจโทदनัยอยากมีก็คือเปิดห้องให้เช่า ร้อยตำรวจโทदनัยมองว่าเป็นธุรกิจที่ลงทุนอาจจะมากหน่อย แต่ก็จะมีผลตอบแทนมาทุกเดือน แต่ร้อยตำรวจโทदनัยก็ไม่มีเงินลงทุน

ร้อยตำรวจโทตนัยวางแผนจะขอแฟนแต่งงานในวันเกิดของเธอปีหน้า ร้อยตำรวจโทตนัยเห็นว่าตนกับแฟนก็คบกันมานานพอสมควรแล้ว อายุก็สมควรที่จะมีครอบครัวได้ แต่ร้อยตำรวจโทตนัยก็ยังไม่มีความพร้อมทางด้านการเงินที่จะหาที่อยู่ใหม่เพื่อเป็นเรือนหอ และก็ยังไม่แน่ใจว่าแฟนจะยอมย้ายจากจังหวัดสมุทรปราการมาอยู่ที่จังหวัดตราดด้วยกันหรือไม่

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5: ร้อยตำรวจโทนิกร (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ร้อยตำรวจโทนิกรมีอายุ 30 ปี สถานภาพโสด ร้อยตำรวจโทนิกรเป็นคนที่ไม่สูงมากนัก ผิวคล้ำแดด และล่ำ เพราะร้อยตำรวจโทนิกรชอบเล่นกล้ามโดยยกน้ำหนักเพื่อให้ตนเองดูดีอยู่เสมอ ร้อยตำรวจโทนิกรเป็นคนกะล่อน พูดจาห้วนล้อมคนเก่ง เป็นคนเจ้าเล่ห์ ชอบดื่มเหล้าเจ้าชู้ ไม่เคยคิดจริงจังกับผู้หญิงคนไหน ร้อยตำรวจโทนิกรจะคบกับผู้หญิงนานที่สุดแค่ไม่กี่เดือนแล้วก็ทิ้ง ร้อยตำรวจโทนิกรจะคบผู้หญิงพร้อมกันที่ละหลายคนเสมอ เมื่อร้อยตำรวจโทนิกรถูกผู้หญิงต่อว่า ร้อยตำรวจโทนิกรก็จะไม่เคยเก็บมาคิดให้วุ่นวายหรือไม่สบายใจ ร้อยตำรวจโทนิกรจึงไม่เคยยอมรับผู้หญิงคนไหนเป็นแฟนอย่างแท้จริง

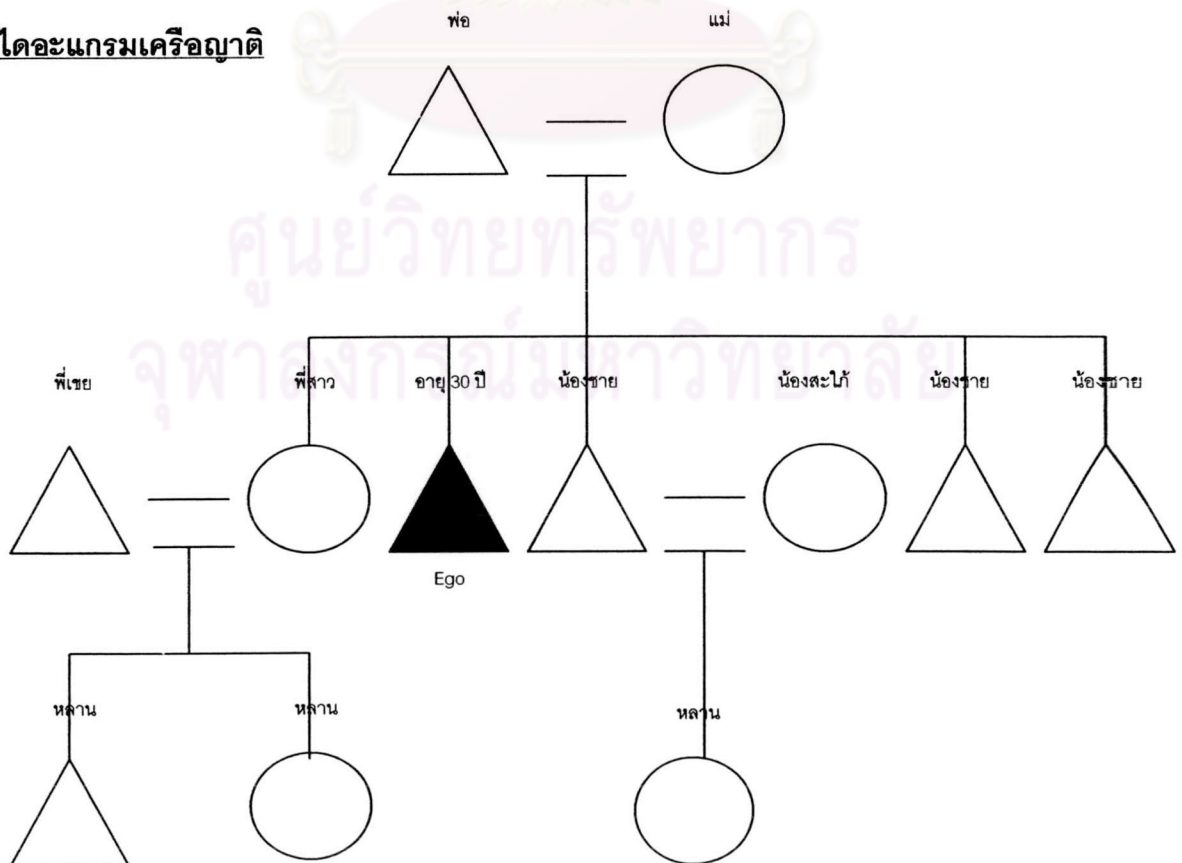
ร้อยตำรวจโทนิกรเป็นคนกาฬสินธุ์โดยกำเนิด พ่อแม่ของร้อยตำรวจโทนิกรเปิดร้านขายของชำ ร้อยตำรวจโทนิกรมีพี่น้องด้วยกันทั้งหมด 5 คน ได้แก่ พี่สาว ร้อยตำรวจโทนิกร และน้องชายอีก 3 คน พี่สาวแต่งงานและย้ายออกไปอยู่กับสามีในจังหวัดกาฬสินธุ์เช่นเดียวกัน มีลูกชาย 1 คน และลูกสาว 1 คน น้องชายคนรองแต่งงานแล้ว และย้ายออกไปซื้อบ้านใหม่อยู่กับภรรยาในจังหวัดกาฬสินธุ์เช่นเดียวกัน มีลูกสาว 1 คน ส่วนน้องชายอีก 2 คนของร้อยตำรวจโทนิกรนั้นยังเป็นโสดอยู่เช่นเดียวกับร้อยตำรวจโทนิกร น้องชายทั้ง 2 คนยังอาศัยอยู่ที่บ้านพ่อแม่

ร้อยตำรวจโทนิกรเป็นพลตำรวจเมื่อมีอายุได้ประมาณ 23 ปี หลังจากนั้นก็เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนนายร้อยอีกเป็นเวลา 4 ปี สำเร็จการศึกษาเมื่ออายุได้ 27 ปี แล้วก็รับราชการตำรวจมาเรื่อยจนปัจจุบันเป็นเวลา 3 ปีแล้ว ร้อยตำรวจโทนิกรอยากเป็นตำรวจเพราะอยากมียศสูงๆ คิดว่าคนที่มียศดูเป็นคนที่โก้และได้รับความเคารพนับถือมากกว่าคนอื่น สาเหตุนี้จึงมีส่วนทำให้ร้อยตำรวจโทนิกรไม่ค่อยมีความรับผิดชอบต่องาน

ตอนสอบเลือกตำแหน่ง ร้อยตำรวจโทนิติกรเลือกมาประจำอยู่จังหวัดตราด เพราะ ร้อยตำรวจโทนิติกรอยากอยู่ติดกับทะเลซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยว เมื่อว่าร้อยตำรวจโทนิติกรจะได้ เป็นนักท่องเที่ยวในยามว่างบ้าง ร้อยตำรวจโทนิติกรอยากอยู่ทางด้านทิศตะวันออก เนื่องจากมี การคมนาคมขนส่งดี เป็นเมืองท่า และจะได้ไม่อยู่ห่างจากบ้านของตนมากเกินไป จึงมาเลือกลง ที่จังหวัดตราดในที่สุด เพราะจังหวัดอื่นในทิศตะวันออกก็ไม่มีให้ลง

ร้อยตำรวจโทนิติกรอาศัยอยู่ที่บ้านพักของโรงพัก ช่วงแรกที่มาประจำอยู่ที่จังหวัดตราด พ่อแม่ก็ตามได้เป็นระยะให้กลับไปเยี่ยมบ้าน เพราะร้อยตำรวจโทนิติกรเป็นลูกเพียงคนเดียวที่ย้าย ออกจากบ้านมาอยู่ต่างจังหวัด ในตอนนั้นร้อยตำรวจโทนิติกรจะกลับไปเยี่ยมบ้านประมาณ 3-4 เดือนต่อครั้ง แต่พอมาประจำที่จังหวัดตราดได้ 2 ปี ร้อยตำรวจโทนิติกรก็ไม่ค่อยอยากกลับไป เยี่ยมครอบครัว เพราะต้องเดินทางไกล ร้อยตำรวจโทนิติกรจึงชี้แจง จึงกลายเป็นไปเยี่ยมปี ละ 1 ครั้ง อย่างไรก็ตาม ร้อยตำรวจโทนิติกรไม่เคยกลับไปเยี่ยมครอบครัวในช่วงวันหยุดพิเศษ เลย เพราะคนเยอะ รถติด และเพื่อนร่วมงานของร้อยตำรวจโทนิติกรก็ชอบขอแลกเวรในช่วงวัน หยุดพิเศษ โดยจะมีสาเหตุหลักคือ ต้องการให้เวลากับภรรยาและครอบครัว พาลูกไปเที่ยว หรือ กลับไปเยี่ยมบ้าน ร้อยตำรวจโทนิติกรเองก็เป็นคนโสดจึงไม่มีพันธะอะไร จึงมักจะช่วยเหลือเพื่อน ร่วมงานตามวันหยุดพิเศษเช่นนี้ สาเหตุอีกประการหนึ่งก็คือ ร้อยตำรวจโทนิติกรไม่ทราบจะ ปฏิเสธอย่างไรดี

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ร้อยตำรวจโทนิกรจะตื่นนอนประมาณ 10.00 น. ทุกวัน เข้าโรงพักเพื่อไปทำงานตอนเที่ยง โดยจะรับประทานอาหารเช้าก่อนเข้าโรงพัก พอประมาณ 15.00 น. –16.00 น. ร้อยตำรวจโทนิกรก็จะออกจากโรงพัก เพราะซีเกียจ ไม่ชอบทำงาน ถ้ามีเพื่อนว่างก็จะชวนไปเตะตระกร้อ หรือถ้าไม่มีเพื่อน ร้อยตำรวจโทนิกรก็จะจับผู้หญิง โดยจะคุยโทรศัพท์กับผู้หญิงที่ตนกำลังจีบอยู่บ้าง หรือมองหาผู้หญิงใหม่ให้จีบบ้าง

ร้อยตำรวจโทนิกรชอบนัดรับประทานอาหารกับผู้หญิงในตอนเย็น บางครั้งก็เที่ยวด้วยกันจนถึงดึก หรือมาค้างด้วยกันที่บ้านพักของร้อยตำรวจโทนิกร คั้นไหนที่ร้อยตำรวจโทนิกรไม่ได้ใช้เวลากับผู้หญิงที่ตนจีบ ร้อยตำรวจโทนิกรก็ชอบชวนเพื่อนร่วมงานไปดื่มเหล้าและเที่ยวโสเภณี คั้นไหนไม่มีใครเลยก็อาจจะไปเที่ยวเองคนเดียว และมักจะกลับมานอนตอน 03.00 น.

ร้อยตำรวจโทนิกรจะขยันทำงานที่โรงพักจนถึงดึกก็ต่อเมื่อต้องรีบสะสางคดีให้เสร็จ ช่วงไหนที่ร้อยตำรวจโทนิกรตั้งใจทำงาน ร้อยตำรวจโทนิกรก็จะตั้งหน้าตั้งตาทำงานจริงๆ โดยจะเข้าโรงพักประมาณ 10.00 น. และออกจากโรงพักในตอนดึก ร้อยตำรวจโทนิกรจะเข้าเวรครั้งละ 24 ชั่วโมง คือ เข้าเวรเวลา 08.00 น. ของวันนี้ และออกเวร 08.00 น. ของวันรุ่งขึ้น เมื่อออกเวรแล้วจะได้พัก 3 วัน

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ปริมาณงานของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา

ร้อยตำรวจโทนิกรมีปริมาณงานในความรับผิดชอบประมาณ 35 คดีเสมอ ซึ่งร้อยตำรวจโทนิกรคิดว่าเป็นปริมาณงานที่เยอะมาก ยิ่งทำให้ร้อยตำรวจโทนิกรเบื่อการปฏิบัติงานมากขึ้นไปอีก ร้อยตำรวจโทนิกรเคยทำงานไม่ทันตามเวลาที่กำหนดไว้บ้าง เมื่อทำงานล่าช้าก็จะโดนผู้บังคับบัญชาต่อว่า ทำให้ร้อยตำรวจโทนิกรยิ่งเบื่อปริมาณงานที่มากมายเช่นนี้ ร้อยตำรวจโทนิกรเคยขยันทำงานอยู่ระยะหนึ่ง โดยตั้งใจไว้ว่าถ้าตนรีบสะสางงานให้เสร็จ งานของตนก็คงจะน้อยลง แต่ปรากฏว่าปริมาณงานก็ไม่ได้แตกต่างไปจากเดิมเลย เพราะเมื่อร้อยตำรวจโทนิกรทำคดีเดิมเสร็จ ก็จะมีคดีใหม่มารอเพิ่มอยู่ก่อนแล้วอีกหลายคดี บางครั้งร้อยตำรวจโทนิกรจึงคิดว่าถึงตั้งใจทำงานให้เสร็จโดยเร็วก็นั่น เพราะปริมาณงานจะไม่มีวันหมดไปได้เลย มีแต่จะค้างคาและเพิ่มพูนขึ้น

ดังนั้น ปริมาณงานที่มีมากจึงทำให้ร้อยละตรวจโทนิกรไม่มีกำลังใจในการทำงาน ทำให้ร้อยละตรวจโทนิกรรู้สึกเบื่อหน่ายการปฏิบัติงานของตน ทำงานไม่ทันอยู่หลายครั้ง ปัจจัยปริมาณงานของพนักงานสอบสวนจึงมีอิทธิพลต่อร้อยละตรวจโทนิกร ร้อยละตรวจโทนิกรจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีปริมาณงานน้อย

ประสบการณ์ของพนักงานสอบสวน

ร้อยละตรวจโทนิกรเป็นพนักงานสอบสวนมาแล้วประมาณ 3 ปี ซึ่งร้อยละตรวจโทนิกรคิดว่าตนเองยังมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อย ร้อยละตรวจโทนิกรยังไม่ชำนาญในคดีอีกหลายรูปแบบ บางครั้งร้อยละตรวจโทนิกรจึงต้องปรึกษาเพื่อนร่วมงานที่เป็นรุ่นพี่ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานมามากกว่า อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าร้อยละตรวจโทนิกรจะมีประสบการณ์น้อย ร้อยละตรวจโทนิกรก็มักจะเอาตัวรอดได้เสมอ เพราะร้อยละตรวจโทนิกรเป็นคนพูดเก่ง เป็นคนเจ้าคารม จึงพูดจาเอาตัวรอดจากประชาชนได้เสมอ เช่น ร้อยละตรวจโทนิกรเคยเตะผู้ต้องหาจนล้มล้มแตก แต่ร้อยละตรวจโทนิกรก็ยังสามารถพูดเจรจาให้ตัวเองเป็นผู้บริสุทธิ์และรอดพ้นจากความผิดได้ เป็นต้น

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยประสบการณ์มีอิทธิพลต่อร้อยละตรวจโทนิกร ร้อยละตรวจโทนิกรยังมีประสบการณ์น้อย บางครั้งจึงยังรู้ไม่เท่าทันผู้อื่น หรือไม่มีความชำนาญในการดำเนินคดีบางรูปแบบ ร้อยละตรวจโทนิกรจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีประสบการณ์มาก

ความรวดเร็วในการประสานงาน

โดยส่วนใหญ่แล้วร้อยละตรวจโทนิกรจะได้รับความล่าช้าในการประสานงาน โดยส่วนตัวแล้วร้อยละตรวจโทนิกรก็มักจะปฏิบัติงานล่าช้าอยู่เสมอ เมื่อมาเจอกับการประสานงานที่ล่าช้า งานของร้อยละตรวจโทนิกรจึงยิ่งล่าช้าลงไปอีก บางครั้งร้อยละตรวจโทนิกรก็เป็นผู้เริ่มประสานงานกับฝ่ายอื่นซ้ำด้วย จึงยิ่งทำให้การประสานงานกับฝ่ายอื่นล่าช้ามากขึ้น ในระยะแรก ร้อยละตรวจโทนิกรก็เคยอารมณ์เสียและไม่พอใจที่ฝ่ายอื่นประสานงานมาล่าช้าเช่นนี้ แต่พอผ่านไประยะหนึ่งร้อยละตรวจโทนิกรก็เริ่มชินกับความล่าช้า มีอารมณ์เสียอยู่บ้างถ้าความล่าช้านั้นใช้เวลหลายเดือน จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยความรวดเร็วในการปฏิบัติงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน

ของร้อยตำรวจโทนิกร ร้อยตำรวจโทนิกรจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่า พนักงานสอบสวนที่ได้รับการประสานงานที่รวดเร็ว

รายได้ในการปฏิบัติงาน

ร้อยตำรวจโทนิกรมีรายได้ที่เป็นเงินเดือนตำรวจจริง ๆ 7,800 บาท แต่ร้อยตำรวจโทนิกรชอบรับเงินใต้โต๊ะ อีกประมาณเดือนละ 15,000 บาท ร้อยตำรวจโทนิกรจึงมีรายได้รวมประมาณเดือนละ 22,800 บาท เงินใต้โต๊ะในแต่ละเดือนก็จะแตกต่างกันไป แต่รายได้ทั้งหมดของร้อยตำรวจโทนิกรก็ไม่ค่อยเพียงพอ ร้อยตำรวจโทนิกรมีค่าใช้จ่ายในด้านการปฏิบัติงานเยอะมากก็จริง แต่ร้อยตำรวจโทนิกรเองก็เป็นคนเสเพล ชอบสุร่ยสุร่าย เทียวผู้หญิง ชอบดื่มเหล้า ร้อยตำรวจโทนิกรจึงเสียเงินในด้านนี้มากเช่นเดียวกัน เดือนไหนที่ร้อยตำรวจโทนิกรรับเงินใต้โต๊ะน้อย ร้อยตำรวจโทนิกรก็แทบไม่มีเงินเพียงพอต่อการดำรงชีวิต เพราะเงินเดือนที่แท้จริงของร้อยตำรวจโทนิกรนั้นน้อยมาก สาเหตุที่ร้อยตำรวจโทนิกรรับเงินใต้โต๊ะก็เป็นเพราะเงินเดือนของร้อยตำรวจโทนิกรน้อย ร้อยตำรวจโทนิกรจึงต้องรับเงินเหล่านี้บ้างเพื่อให้ตนสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ ถ้าไม่มีเงินร้อยตำรวจโทนิกรก็ไม่รู้จะตั้งใจทำงานไปทำไม

อย่างไรก็ตาม ร้อยตำรวจโทนิกรก็มักจะนำเงินใต้โต๊ะมาใช้จ่ายเพื่อการปฏิบัติงานเสมอ ร้อยตำรวจโทนิกรนำเงินนั้นมาซื้อคอมพิวเตอร์ พรินเตอร์ หมึกพิมพ์ กระดาษ กล้องถ่ายรูป ดิจิตอล รถยนต์ และเครื่องเขียน เป็นต้น เมื่อเครื่องมืออุปกรณ์หมด ร้อยตำรวจโทนิกรจะนำรายได้มาใช้จ่ายด้านนี้เป็นหลักเสมอ จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยรายได้มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทนิกร ร้อยตำรวจโทนิกรจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีรายได้น้อย

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อสายงานสอบสวน

ร้อยตำรวจโทนิกรมีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนว่า สายงานสอบสวนเป็นสายงานที่ไม่มี ความก้าวหน้า และยังน่าเบื่อที่ต้องนั่งทำงานทั้งวันทั้งคืน มีงานใหม่เข้ามาไม่รู้จบ ทำงานล่าช้าก็โดนตำหนิและลงโทษ ทำงานไม่ดีก็อาจโดนร้องเรียนได้ ร้อยตำรวจโทนิกรจึงเบื่อหน่ายสายงานสอบสวนมาก แต่ร้อยตำรวจโทนิกรก็จำเป็นต้องทำ ถ้าร้อยตำรวจโทนิกรมีโอกาสย้ายสายงาน ร้อยตำรวจโทนิกรก็อยากรีบย้ายทันที อย่างไรก็ตาม สายงานนี้ก็ยังมีเรื่องดีอยู่บ้าง คือได้พบปะกับผู้คนมากมายทำให้ได้เห็นคนหลายรูปแบบ ได้คิดพิจารณาคดี ทำให้รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของผู้คนมาก

ขึ้น ทำให้ได้พบเห็นการกระทำความผิดหลากหลายรูปแบบ ซึ่งเราสามารถนำมาเป็นความรู้ไม่ให้เสียรู้คนอื่นได้ เป็นต้น

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยทัศนคติต่อสายงานสอบสวนมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจโทนิกร ร้อยตำรวจโทนิกรเพื่อสายงานนี้ และอยากเปลี่ยนสายงานถ้ามีโอกาส ร้อยตำรวจโทนิกรจึงไม่ได้มีความตั้งใจทำงานอย่างแท้จริง ร้อยตำรวจโทนิกรจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงบวก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิด

ร้อยตำรวจโทนิกรคิดว่าผู้กระทำความผิดเป็นผู้นำความยุ่งยากมาให้ ผู้กระทำความผิดทำให้ตำรวจและประชาชนคนอื่นเดือดร้อน บุคคลเหล่านี้จึงสมควรได้รับการลงโทษ ผู้คนในสังคมปัจจุบันนี้ดูจะแย่งกันทุกวัน เพราะวันๆก็มีแต่คดีใหม่ๆที่มีผู้กระทำความผิดหลากหลายแบบเพิ่มขึ้นเสมอ ที่เห็นได้ชัดคือจากหนังสือพิมพ์ ร้อยตำรวจโทนิกรเห็นหนังสือพิมพ์มีแต่เรื่องพฤติกรรมอันเลวร้ายของมนุษย์ทุกวัน จะมีข่าวฆาตกรรมเกือบทุกครั้งที่ยี่ร้อยตำรวจโทนิกรอ่านหนังสือพิมพ์ บางครั้งก็เป็นข่าวโจร ขโมย หรือไม่ก็ทะเลาะตบตีกัน ร้อยตำรวจโทนิกรไม่ชอบบุคคลที่ก่อเรื่องเหล่านี้เลย แต่เมื่อร้อยตำรวจโทนิกรเป็นพนักงานสอบสวน ร้อยตำรวจโทนิกรก็ต้องพยายามไม่มีอคติกับผู้กระทำความผิด เพราะตำรวจควรจะให้ความเสมอภาคกับประชาชนทุกฝ่าย ทั้งๆที่บางครั้งร้อยตำรวจโทนิกรก็คิดว่าผู้กระทำความผิดบางคนสมควรได้รับการลงโทษอย่างถึงที่สุดก็ตาม

ดังนั้น ร้อยตำรวจโทนิกรจึงมีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงลบ จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจโทนิกร ร้อยตำรวจโทนิกรจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงบวก

สภาพภูมิประเทศของสถานีตำรวจ

สภาพภูมิประเทศในพื้นที่ของร้อยตำรวจโทนิกรเป็นที่ราบลุ่มติดทะเล มีภูเขาบ้าง พื้นที่ไม่กว้างมากนัก การคมนาคมสะดวก สภาพภูมิประเทศดังกล่าว จึงไม่ได้สร้างปัญหาให้ร้อยตำรวจโทนิกรในการเดินทางเข้าไปในพื้นที่มากนัก อย่างไรก็ตาม สภาพภูมิประเทศก็ไม่ได้มีความสำคัญต่อร้อยตำรวจโทนิกรเท่าใดนัก เนื่องจากร้อยตำรวจโทนิกรชอบใช้รถจักรยานให้ออก

ไปดูที่เกิดเหตุแทนตนเองอยู่เสมอ ถ้ามีความจำเป็นหรือไม่มีใครออกไปแทนร้อยตำรวจโทนิกรได้ ร้อยตำรวจโทนิกรก็ต้องออกไปที่เกิดเหตุเอง แต่โดยรวมแล้ว ร้อยตำรวจโทนิกรก็ไม่ได้มีปัญหา กับสภาพภูมิประเทศของตน

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยสภาพภูมิประเทศมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจโทนิกร สภาพภูมิประเทศ ไม่ได้เป็นที่ราบลุ่มหมดก็จริง แต่ในพื้นที่ที่มีการคมนาคมที่ค่อนข้างสะดวก การเดินทางไปไหนมาไหนจึงไม่ลำบากมากนัก ร้อยตำรวจโทนิกรจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่า พนักงานสอบสวนที่อยู่ในสภาพภูมิประเทศที่ทุรกันดาร

เครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวน

ร้อยตำรวจโทนิกรไม่ค่อยขาดแคลนเครื่องมืออุปกรณ์ เนื่องจากร้อยตำรวจโทนิกรรับเงินได้ไต่ด้วย ร้อยตำรวจโทนิกรจึงมีเงินพอที่จะซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้อยู่เสมอ โดยส่วนตัวแล้ว ร้อยตำรวจโทนิกรเองก็เป็นคนชอบเดินดูสินค้าต่างๆ พอร้อยตำรวจโทนิกรเห็นสินค้าที่น่าสนใจ และน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานและชีวิตประจำวัน ร้อยตำรวจโทนิกรก็มักจะซื้อสินค้านั้นทันที แต่อุปกรณ์บางอย่าง เช่น หมวกพิมพ์ ก็จะมีขาดแคลนอยู่บ้าง ในยามที่ร้อยตำรวจโทนิกรได้รับเงินได้ไต่จะน้อย เพราะเงินเหล่านี้จะได้รับไม่เท่ากันในแต่ละเดือน โดยรวมแล้วก็กล่าวได้ว่า ร้อยตำรวจโทนิกรมีเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนพร้อมเสมอ

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยเครื่องมืออุปกรณ์มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจโทนิกร ร้อยตำรวจโทนิกรมักจะมีความพร้อมในด้านเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวน ร้อยตำรวจโทนิกรจึงประสบกับปัญหาน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่ไม่มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนพร้อม

ทัศนคติต่อชีวิตอนาคต

ร้อยตำรวจโทนิกรอยากย้ายสายงานในอนาคต เพราะร้อยตำรวจโทนิกรไม่ชอบทำสำนวน การทำสำนวนทำให้รู้สึกเหมือนมีการบ้าน ร้อยตำรวจโทนิกรเบื่องานเอกสาร อยากจะทำงานแค่ในเวลางานเท่านั้น และอยากมีความอิสระไม่มีเรื่องงานเข้ามาเกี่ยวข้องนอกเวลางาน เอกสารเช่นนี้ยังไม่มีความตื่นเต้นท้าทายอีกด้วย ก่อนที่ร้อยตำรวจโทนิกรจะเป็นพนักงานสอบสวน ร้อยตำรวจโทนิกรไม่เคยคิดว่าสายงานนี้จะน่าเบื่อและมีความรับผิดชอบสูงขนาดนี้ ถ้ามีโอกาสเปลี่ยนสายงาน ร้อยตำรวจโทนิกรก็จะรีบเปลี่ยนทันที

สำหรับชีวิตด้านครอบครัวนั้น ร้อยตำรวจโทนิกรยังไม่เคยคิดเรื่องการมีครอบครัวเลย ร้อยตำรวจโทนิกรยังสนุกกับชีวิตโสดของตน ได้พบเจอผู้หญิงมากหน้าหลายตา ไม่ต้องมีพันธะ เมื่อเบื่อหรืออยากเลิกกับใครก็ได้ทันที พ่อแม่ก็ไม่ได้พูดอะไรเรื่องการมีครอบครัว ส่วนหนึ่งน่าจะ เป็นเพราะร้อยตำรวจโทนิกรมีพี่น้องแล้วหลายคน พ่อแม่จึงไม่ได้สนใจเรื่องชีวิตครอบครัวของตนเป็นพิเศษ หรือไม่พ่อแม่ก็ตามใจร้อยตำรวจโทนิกรซึ่งยังไม่อยากผูกมัดกับใคร ในใจลึกๆแล้ว ร้อยตำรวจโทนิกรก็อยากมีใครสักคน ที่จะอยู่กับร้อยตำรวจโทนิกรไปจนแก่ชราได้ แต่ ร้อยตำรวจโทนิกรยังไม่เคยรักใคร่จริงๆเลย

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6: พันตำรวจโทอำนาจ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

พันตำรวจโทอำนาจมีอายุ 34 ปี สถานภาพสมรส รับประทานตำรวจมานานประมาณ 10 ปีแล้ว รูปร่างสันทัด ผิวสีดำนแดง เป็นคนพูดคุยสนุก จริงใจ พันตำรวจโทอำนาจเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง เป็นคนยึดมั่นในความคิดของตนเอง ไม่ยอมใคร ทำอะไรยึดตามหลัก ด้วยบทกฎหมาย เป็นคนตรงไปตรงมาในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้บัญชาการจึงให้ความไว้วางใจสูง แต่ด้วยนิสัยตรงไปตรงมาของคุณอำนาจ ก็ทำให้พันตำรวจโทอำนาจมีปากเสียงกับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หรือประชาชนอยู่บ้างเช่นกัน พันตำรวจโทอำนาจเองก็รู้ว่ากรมมีปากเสียงกับผู้อื่น โดยเฉพาะผู้บังคับบัญชานั้นไม่เป็นผลดีเลย แต่พันตำรวจโทอำนาจก็อดไม่ได้ที่จะทำอะไรยึดตามหลักความถูกต้องเหมาะสมตามทัศนคติของพันตำรวจโทอำนาจ

ภรรยาของพันตำรวจโทอำนาจทำธุรกิจค้าไม้ พันตำรวจโทอำนาจมีลูก 2 คน ได้แก่ ลูกสาว และลูกชาย ตามลำดับ ลูกสาวกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถม 1 ส่วนลูกชายนั้นกำลังศึกษาอยู่ระดับอนุบาล 2 พันตำรวจโทอำนาจคิดว่ามีลูก 2 คนเป็นจำนวนที่กำลังดี ปัจจุบันพันตำรวจโทอำนาจและครอบครัวอาศัยอยู่ที่บ้านพักของตำรวจในบริเวณโรงพัก แต่ภรรยาของพันตำรวจโทอำนาจไม่อยากจะใช้ชีวิตอยู่กับบ้านพักเช่นนี้ไปตลอดชีวิต ภรรยาอยากให้พันตำรวจโทอำนาจซื้อบ้านใหม่แล้วย้ายออกไป จะได้อยู่อาศัยกันแบบครอบครัวที่มีบ้านของตนเองจริงๆ

พันตำรวจโทอำนาจมีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ได้แก่ พี่ชาย และน้องสาว 2 คน พันตำรวจโทอำนาจเป็นลูกชายคนที่ 2 พันตำรวจโทอำนาจเป็นคนเชียงใหม่ ปัจจุบันพ่อและแม่ของพันตำรวจโทอำนาจก็เปิดร้านขายของชำอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ พันตำรวจโทอำนาจจะกลับไปเยี่ยมที่บ้านปี

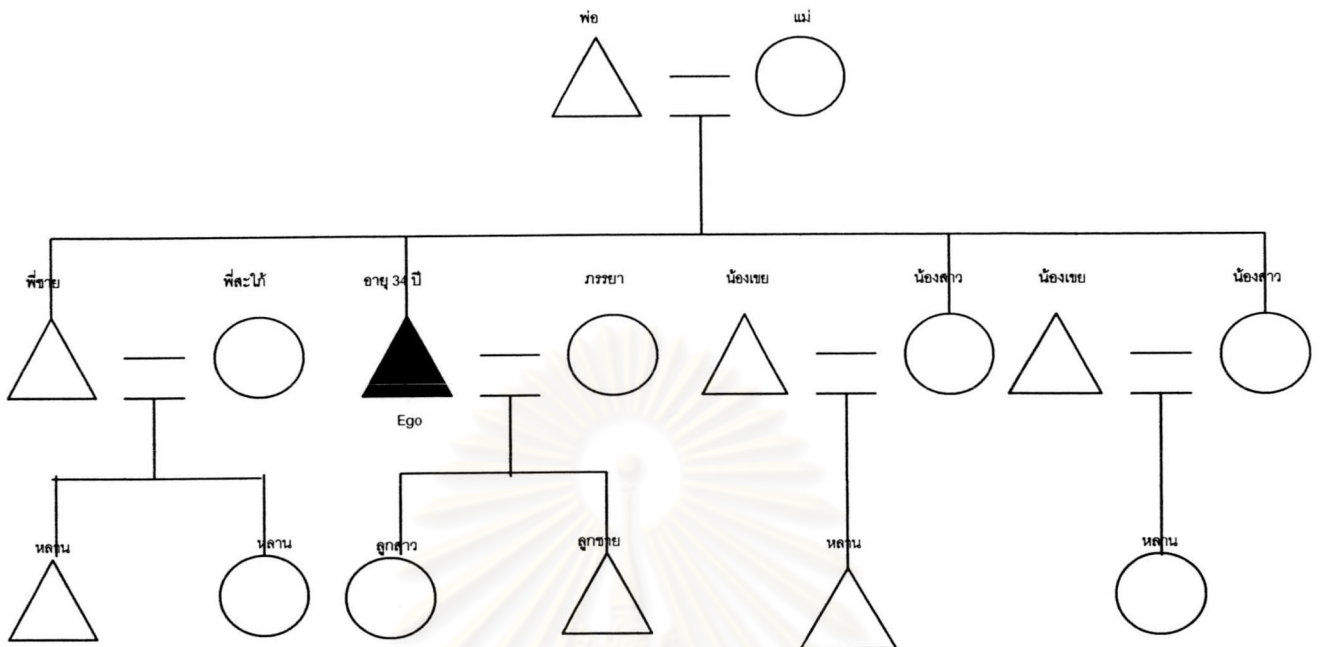
ละครึ่ง ในช่วงหลังสงครามนี้ เพราะช่วงสงครามนี้นั้นคนเยอะมาก และพันตำรวจโทอำนาจก็ต้องทำงานหนักในช่วงวันหยุดพิเศษอีกด้วย

พี่ชายของพันตำรวจโทอำนาจแต่งงานแล้ว และย้ายออกไปอยู่บ้านใหม่ในจังหวัด เชียงใหม่เหมือนเดิมแต่คนละอำเภอกับบ้านของพ่อแม่ พี่ชายคนโตมีลูกชาย 1 คน และมีลูกสาว อีก 1 คน น้องสาวคนโตแต่งงานแล้ว ย้ายออกไปอยู่กับสามีในตัวอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีลูกชาย 1 คน และน้องสาวคนสุดท้องแต่งงานแล้วเช่นกัน แต่สามีเป็นคนกรุงเทพฯ น้องสาวคนสุดท้อง ของพันตำรวจโทอำนาจจึงย้ายมาอยู่กรุงเทพฯกับสามี น้องสาวคนนี้ก็กลับไปเยี่ยมพ่อแม่ปีละ ครั้งเช่นเดียวกับพันตำรวจโทอำนาจ แต่มักจะไปช่วงสงครามนี้

เมื่อพันตำรวจโทอำนาจสำเร็จการศึกษาระดับมัธยม 4 พันตำรวจโทอำนาจก็เข้าศึกษาต่อ ที่โรงเรียนเตรียมทหารเป็นเวลา 2 ปี และเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจอีกเป็นเวลา 4 ปี หลังจากสำเร็จการศึกษาที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจแล้ว พันตำรวจโทอำนาจก็เป็นพนักงาน สอบสวนอยู่ในกรุงเทพฯเป็นเวลาประมาณ 5 ปี ก็เกิดมีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ขึ้น พันตำรวจโท อำนาจจึงได้รับคำสั่งให้ย้ายมาประจำอยู่ที่จังหวัดตราด ทำงานไปได้ประมาณ 8 เดือนก็ได้รับคำสั่งย้ายอีกครั้งให้ไปประจำอยู่ที่อำเภออื่นในจังหวัดเดียวกัน และประจำอยู่ที่นั่นมาจนถึงปัจจุบัน

พันตำรวจโทอำนาจสมัครเข้าเป็นตำรวจ เพราะพันตำรวจโทอำนาจคิดว่าเมื่อเรียนจบ แล้วมีงานทำที่แน่นอน ตำรวจยังเป็นอาชีพที่มีประชากรให้ความเคารพนับถือและเกรงใจ เนื่องจากเป็นผู้ที่ดูแลบ้านเมืองให้เกิดความสงบสุข แต่ปัจจุบันนี้ บางครั้งพันตำรวจโทอำนาจก็คิด อยากลองทำอาชีพอื่นดูบ้าง เพราะพันตำรวจโทอำนาจทำงานมาถึง 10 ปี มียศมีเกียรติก็จริง แต่พอเห็นคนอื่นทำงานอย่างอื่นแล้วมีรายได้มากกว่าเป็นเท่าตัว พันตำรวจโทอำนาจก็นึกอยากเป็น เช่นนั้นบ้าง เพราะทุกวันนี้สิ่งของต่างๆก็มีแต่ราคาแพงขึ้นทุกวัน ไหนจะต้องเลี้ยงดูลูกอีก พันตำรวจโทอำนาจเองก็อยากมีบ้านที่เป็นส่วนตัวแบบที่ภรรยาอยากมีเช่นกัน แต่เมื่อทำงานมาถึงจุดนี้แล้ว พันตำรวจโทอำนาจก็ตั้งใจจะทำงานนี้ต่อไปเรื่อยๆ เพราะพันตำรวจโทอำนาจก็ไม่มี วุฒิการศึกษาด้านอื่น การเปลี่ยนงานจึงเป็นไปได้ยาก

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ในวันธรรมดา พันตำรวจโทอำนาจจะตื่นนอนเวลา 06.00 น. ทุกวัน เพื่อไปส่งลูกที่โรงเรียน พันตำรวจโทอำนาจเป็นคนไปรับไปส่งลูกเองทุกวัน ถ้าต้องเข้าเวรอยู่ก็จะแอบออกไปรับลูก เพื่อนร่วมงานก็จะทราบกันและไม่ต่อว่าอะไร บางคนยังชื่นชมพันตำรวจโทอำนาจที่รักลูกมากเช่นนี้ ยกเว้นวันหยุดไหนที่พันตำรวจโทอำนาจมีธุระยุ่งมากจนไปรับไม่ได้จริงๆ ภรรยาของพันตำรวจโทอำนาจก็จะเป็นคนไปรับลูกเอง เมื่อส่งลูกที่โรงเรียนเสร็จแล้วพันตำรวจโทอำนาจจึงไปทำงาน

พันตำรวจโทอำนาจเข้าเวรครั้งละ 24 ชั่วโมง คือ ตั้งแต่ 08.00 น. ของวันนี้ และออกเวรเวลา 08.00 น. ของวันรุ่งขึ้น เมื่อออกเวรแล้วจะได้พักเป็นเวลา 3 วัน วันที่พันตำรวจโทอำนาจไม่ได้เข้าเวร พันตำรวจโทอำนาจก็จะเข้าไปทำงานที่โรงพักทุกวัน ยกเว้นวันเสาร์และอาทิตย์ พันตำรวจโทอำนาจจะพยายามให้เวลากับลูก คือ ถ้าไม่มีธุระอะไรเร่งด่วนก็จะทำงานอยู่ที่บ้านแทน อย่างน้อยก็ให้ลูกได้เห็นพ่อก็อยู่บ้านกับลูก หรือออกไปเที่ยวข้างนอกกันทั้งครอบครัวเป็นต้น

หากไม่มีธุระเร่งด่วน พันตำรวจโทอำนาจจะกลับไปรับประทานอาหารเย็นที่บ้านในตอนค่ำเสมอ และบางครั้งก็จะออกไปทำงานที่โรงพักอีกครั้ง ส่วนใหญ่แล้วจะกลับจากโรงพักอีกทีเวลาประมาณ 23.30 น. และเข้านอนเวลาประมาณ 24.00 น.

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ปริมาณงานของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา

พันตำรวจโทอำนาจมีคดีในความรับผิดชอบประมาณ 35 คดีเสมอ ซึ่งพันตำรวจโทอำนาจคิดว่าเป็นปริมาณคดีที่มาก ปริมาณงานดังกล่าวมีส่วนทำให้การปฏิบัติงานของพันตำรวจโทอำนาจไม่มีประสิทธิภาพมาก แต่พันตำรวจโทอำนาจก็พอเอาตัวรอดได้เสมอ พันตำรวจโทอำนาจเคยทำงานไม่ทันจนโดนตั้งกรรมการสอบสวน เพราะสำนวนของพันตำรวจโทอำนาจมีความล่าช้า ทั้งที่พันตำรวจโทอำนาจเองก็เข้าโรงพักทุกวัน วันหยุดเสาร์อาทิตย์ที่พันตำรวจโทอำนาจพยายามให้เวลากับลูกนั้น พันตำรวจโทอำนาจก็จะแวะเข้าโรงพักสักครู่เพื่อเข้าดูงานเสมอ เมื่อพันตำรวจโทอำนาจอยู่ที่บ้านกับครอบครัว พันตำรวจโทอำนาจก็ยังทำงานต่อที่บ้านอีก ปริมาณงานจึงทำให้พันตำรวจโทอำนาจยุ่งอยู่ตลอดเวลา

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยปริมาณงานมีอิทธิพลต่อพันตำรวจโทอำนาจ ปริมาณงานของพันตำรวจโทอำนาจมีมากจนพันตำรวจโทอำนาจเคยทำไม่ทัน พันตำรวจโทอำนาจจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีปริมาณงานน้อย

ประสบการณ์ของพนักงานสอบสวน

พันตำรวจโทอำนาจทำงานมาแล้วเป็นเวลาประมาณ 10 ปี พันตำรวจโทอำนาจจึงมีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่มากพอสมควร คดีบางแบบก็สามารถมองรูปคดีและดำเนินการได้อย่างชำนาญ สิ่งใดที่พันตำรวจโทอำนาจเคยเสียรู้ พันตำรวจโทอำนาจก็จะเก็บมาแก้ไขเพื่อเป็นประสบการณ์ไม่ให้ตนทำผิดพลาดนั้นขึ้นอีก พันตำรวจโทอำนาจมีคติประจำตนอย่างหนึ่งว่า ความผิดพลาดครั้งแรกนั้นเป็นเพราะเราไม่รู้ทันคนอื่นได้ เราไม่ผิดเพราะเราไม่เคยเรียนรู้สิ่งนั้นมาก่อน แต่ถ้าความผิดพลาดนั้นเกิดขึ้นอีกเป็นครั้งที่ 2 ครั้งนี้แสดงว่าเราเป็นผู้ผิดพลาดเอง เพราะเราเคยมีประสบการณ์ในด้านนั้นมาแล้วแต่เรายังประมาทจนผิดพลาดอีก จึงเป็นความผิดของเราเอง จะโทษคนอื่นไม่ได้ พันตำรวจโทอำนาจจึงชอบเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากประสบการณ์ของตน หรือแม้แต่ประสบการณ์ของเพื่อนร่วมงาน พันตำรวจโทอำนาจก็จะเรียนรู้ด้วยเช่นกัน

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยประสบการณ์มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพันตำรวจโทอำนาจ พันตำรวจโทอำนาจมีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่พอสมควร พันตำรวจโทอำนาจจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีประสบการณ์น้อย

ความรวดเร็วในการประสานงาน

พันตำรวจโทอำนาจเคยประสบกับการประสานงานทั้งที่เร็วและทั้งที่ช้า การประสานงานที่ช้าซึ่งพันตำรวจโทอำนาจเคยประสบมา เช่น พันตำรวจโทอำนาจเคยได้รับการประสานงานในด้านการตรวจสอบอาวุธปืนเข้ามา ใช้เวลาถึง 4 เดือน เป็นต้น การประสานงานที่รวดเร็วก็ไม่ได้รวดเร็วอะไรมาก คือช้าสำหรับผู้โทรคอยเช่นกัน โดยเฉพาะประชาชน เพราะประชาชนหลายคนจะไม่เข้าใจและไม่พอใจกับความล่าช้า ทั้งๆที่ไม่ได้เป็นเพราะตัวพันตำรวจโทอำนาจเอง พันตำรวจโทอำนาจเองก็ไม่แน่ใจในสาเหตุความล่าช้าในการประสานงานจากฝ่ายอื่น พันตำรวจโทอำนาจก็พยายามมองโลกในแง่ดีและคิดว่า ฝ่ายอื่นก็คงจะมีงานมากเช่นกัน จึงเกิดความล่าช้า

จึงกล่าวได้ว่า โดยส่วนใหญ่แล้วพันตำรวจโทอำนาจจะประสบกับการประสานงานที่ค่อนข้างล่าช้า ปัจจัยความรวดเร็วในการประสานงานจึงมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพันตำรวจโทอำนาจ พันตำรวจโทอำนาจจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีการประสานงานที่รวดเร็วมาก

รายได้ในการปฏิบัติงาน

พันตำรวจโทอำนาจมีรายได้เดือนละประมาณ 12,000 บาท ซึ่งถือว่าน้อยมากสำหรับพันตำรวจโทอำนาจ พันตำรวจโทอำนาจต้องเลี้ยงดูลูกอีก 2 คน ภรรยาทำงานแต่ก็รายได้ไม่ถึงกับดีมาก พันตำรวจโทอำนาจมีค่าใช้จ่ายทั้งด้านการทำงาน ด้านการศึกษาของลูก ด้านการเลี้ยงดูลูก และค่าใช้จ่ายหลักในบ้าน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ เป็นต้น ภรรยาจะดูแลค่าใช้จ่ายทั่วไป ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับลูกก็จะช่วยกันออกคนละครึ่ง พันตำรวจโทอำนาจต้องอาศัยบ้านพักของโรงพักอยู่ พันตำรวจโทอำนาจก็วางแผนที่จะซื้อบ้านเป็นของตนเอง แต่พันตำรวจโทอำนาจก็ยังไม่มียังไม่มีเงินเพียงพอ รถยนต์ที่ใช้อยู่ปัจจุบันก็ยังไม่ใหม่หมด ด้านการทำงานก็ต้องออกเงินส่วนตัวเยอะเช่นเดียวกัน ทำให้พันตำรวจโทอำนาจต้องใช้จ่ายอย่างประหยัด ไม่ค่อยใช้จ่ายอะไรเพื่อเรื่องส่วนตัวมากนัก ส่วนใหญ่พันตำรวจโทอำนาจจะพยายามเก็บเงินไว้เพื่อลูกและครอบครัว เพราะการมีลูก 2 คนต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูง

เมื่อพันตำรวจโทอำนาจจำเป็นต้องแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อครอบครัว รายได้ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานจึงจำกัดมาก พันตำรวจโทอำนาจจำเป็นต้องซื้อคอมพิวเตอร์ และพริ้นเตอร์ เพื่อไว้ใช้พิมพ์งาน ของใช้บางอย่างก็จะหยิบยืมมาจากบ้านพ่อแม่ เช่น กล้องถ่ายรูป มอเตอร์ไซด์พ่อและแม่ก็ซื้อให้เป็นของขวัญ เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่า บัจฉัยรายได้มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพันตำรวจโทอำนาจ พันตำรวจโทอำนาจมีรายได้น้อย แต่มีค่าใช้จ่ายจำเป็นหลายอย่าง ทำให้ส่งผลมาถึงค่าใช้จ่ายเพื่อการปฏิบัติงาน พันตำรวจโทอำนาจจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีรายได้มาก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อสายงานสอบสวน

พันตำรวจโทอำนาจมีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนว่า สายงานสอบสวนเป็นสายงานที่อาศัยความรู้ความสามารถสูง เป็นสายงานที่ใช้ความรับผิดชอบสูง เนื่องจากเป็นงานที่ต้องรับใช้ประชาชน ถ้าดำเนินคดีผิดพลาดไปก็อาจโดนร้องเรียนได้ พันตำรวจโทอำนาจเป็นคนพูดคุยกัง เป็นคนพูดติดตลก จึงทำให้ประชาชนในคดีของพันตำรวจโทอำนาจหลายคนประทับใจ พันตำรวจโทอำนาจจะได้รับของขวัญเมื่อคดีเสร็จสิ้นอยู่เสมอ สิ่งนี้จึงเป็นกำลังใจส่วนหนึ่งที่ทำให้พันตำรวจโทอำนาจตั้งใจปฏิบัติงานเป็นพนักงานสอบสวนต่อไป

ถึงแม้ว่าการปฏิบัติงาน จะทำให้พันตำรวจโทอำนาจประสบกับปัญหาและความผิดพลาดอยู่หลายครั้ง แต่พันตำรวจโทอำนาจก็มองโลกในแง่ดี มองข้อผิดพลาดเป็นประสบการณ์ไว้สอนตนเอง พยายามมองว่าทุกอย่างย่อมเกิดข้อผิดพลาดได้ และถึงแม้ว่าพันตำรวจโทอำนาจจะมีปากเสียงกับเพื่อนร่วมงานอยู่บ้าง แต่พันตำรวจโทอำนาจก็พยายามไม่คิดจิตใจอะไรมาก อะไรแล้วก็แล้วกันไป การทำงานกับคนจำนวนมากย่อมมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันได้

จึงกล่าวได้ว่า พันตำรวจโทอำนาจมีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงบวก ซึ่งมีส่วนทำให้พันตำรวจโทอำนาจมีกำลังใจและไม่ท้อแท้ในการปฏิบัติงาน พันตำรวจโทอำนาจจึงประสบกับปัญหาน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงลบ

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิด

พันตำรวจโทอำนาจไม่ได้คิดหรือรู้สึกอะไรต่อตัวผู้กระทำความผิด พันตำรวจโทอำนาจคิดว่าเป็นหน้าที่ของตน ไม่ใช่เรื่องส่วนตัว ตนจึงไม่สมควรที่จะมองผู้กระทำความผิดในแง่ร้ายหรือเกลียดผู้กระทำความผิด แต่ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับแต่ละคดี บางคดีถ้าผู้กระทำความผิดเป็น

อาชญากรสำคัญ เช่น ค้ายาบ้า พันตำรวจโทอำนาจจะเกลียดมาก กล่าวคือ พันตำรวจโทอำนาจจะไม่พึงพอใจผู้กระทำความผิดที่กระทำความผิดด้วยความตั้งใจหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า แต่ในบางคดีที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือทำอะไรผิดพลาดไปด้วยความไม่ตั้งใจ บุคคลเหล่านี้ก็สมควรได้รับการให้อภัย

อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณาคดีใดๆ พันตำรวจโทอำนาจจะไม่นำความรู้สึกส่วนตัวมาตัดสินผู้กระทำความผิด พันตำรวจโทอำนาจจะยึดตามหลักกฎหมายเป็นหลัก ผิดก็ว่าไปตามผิด เพราะถึงแม้ว่าผู้กระทำความผิดจะกระทำไปด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ แต่เขาก็ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น ซึ่งพันตำรวจโทอำนาจเองก็ต้องให้ความยุติธรรมแก่ผู้เสียหายด้วยเช่นเดียวกัน จึงกล่าวได้ว่า พันตำรวจโทอำนาจมีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงบวก พันตำรวจโทอำนาจปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดด้วยความยุติธรรมและไม่มีอคติ พันตำรวจโทอำนาจจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ น้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงลบ

สภาพภูมิประเทศของสถานีตำรวจ

สภาพภูมิประเทศในพื้นที่ของพันตำรวจโทอำนาจมีลักษณะหลากหลาย คือ มีทั้งพื้นที่ทะเล แม่น้ำ และภูเขา เป็นต้น พื้นที่หลายแห่งทึบกันดาร จึงก่อให้เกิดปัญหาอยู่บ้าง เพราะลักษณะพื้นที่บางแห่งทำให้เข้าถึงได้ยาก เช่น เคยมีคดีจับเรือประมงตอนเวลาประมาณ 02.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่ตึกไป ทำให้ไม่สามารถลากเรือประมงมาเข้าฝั่งได้ ทำให้พันตำรวจโทอำนาจรับเรือของกลางไม่ได้ จึงทำให้พันตำรวจโทอำนาจ ดูแลของกลางได้ไม่ทั่วถึง เป็นต้น การเดินทางขึ้นภูเขาก็อยากลำบากและอันตราย แต่เพราะเป็นหน้าที่ พันตำรวจโทอำนาจก็ต้องเดินทางไปยังที่เกิดเหตุให้ได้ ดังนั้น สภาพภูมิประเทศจึงส่งผลกระทบต่อการทำงานปฏิบัติงานของพันตำรวจโทอำนาจ ปัจจุบันสภาพภูมิประเทศจึงมีอิทธิพลต่อพันตำรวจโทอำนาจ พันตำรวจโทอำนาจจึงประสบกับปัญหา มากกว่าพนักงานสอบสวนที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ไม่ทึบกันดาร

เครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวน

พันตำรวจโทอำนาจต้องจ่ายเงินรายได้ส่วนตัว เพื่อออกค่าใช้จ่ายด้านเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนเองทุกอย่าง เช่น ค่าคอมพิวเตอร์ ค่ากระดาษ พรินเตอร์ หมึกพิมพ์ เครื่องเขียน ค่าฟิล์ม ค่าล้างอัดรูป ค่าโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น ซึ่งของทุกอย่างล้วนแต่จำเป็นในการทำงาน กล่าวคือ พันตำรวจโทอำนาจจำเป็นต้องมีคอมพิวเตอร์ไว้พิมพ์เอกสาร จำเป็นต้องมีกล้องถ่าย

รูปเพื่อถ่ายรูปที่เกิดเหตุและหลักฐาน จำเป็นต้องมีโทรศัพท์มือถือเพื่อติดต่อกันได้ทุกที่ เป็นต้น ถ้าพันตำรวจโทอำนาจไม่มีเครื่องมืออุปกรณ์เหล่านี้ พันตำรวจโทอำนาจก็จะไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างสมบูรณ์ จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยเครื่องมืออุปกรณ์จึงมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของ พันตำรวจโทอำนาจ พันตำรวจโทอำนาจจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนพร้อม

ทัศนคติต่อชีวิตอนาคต

พันตำรวจโทอำนาจตั้งใจจะปฏิบัติงานเป็นพนักงานสอบสวนไปเรื่อยๆ ถึงแม้ว่าพันตำรวจโทอำนาจจะเคยมีปัญหาในการทำงานจนโดนย้ายมาแล้ว แต่พันตำรวจโทอำนาจก็พึงพอใจในชีวิตปัจจุบัน ปัจจุบันพันตำรวจโทอำนาจก็พยายามไม่มีปากเสียงกับเพื่อนร่วมงานหรือผู้บังคับบัญชา เพราะพันตำรวจโทอำนาจคิดว่ายิ่งมีปากเสียงกับใครก็ยิ่งเกิดปัญหาตามมา พันตำรวจโทอำนาจยังมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือประชาชน ชอบช่วยเหลือคนที่กำลังเดือดร้อน เพราะคนเราจะไปสถานีตำรวจก็เพราะมีเรื่องเดือดร้อน บางครั้งก็จะมีผู้ที่กระทำความผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ พันตำรวจโทอำนาจจำเป็นต้องดำเนินคดีตามกฎหมาย แต่พันตำรวจโทอำนาจก็รู้สึกเห็นใจบุคคลเหล่านี้มาก การที่ได้คอยช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้จึงทำให้พันตำรวจโทอำนาจยังอยากปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนต่อไป

ทางด้านชีวิตครอบครัวของพันตำรวจโทอำนาจก็สมบูรณ์ในระดับหนึ่งแล้ว พันตำรวจโทอำนาจตั้งใจจะซื้อบ้านในอนาคต เพราะพันตำรวจโทอำนาจอยากมีที่อยู่เป็นของตนเอง ปัจจุบันพันตำรวจโทอำนาจอาศัยอยู่ที่บ้านพักของโรงพัก จึงทำให้มีความรู้สึกเหมือนไม่ได้อยู่กับบ้านของตนเองอย่างแท้จริง พันตำรวจโทอำนาจตั้งใจจะส่งเสียลูกให้ได้รับการศึกษาสูงที่สุดเท่าที่พันตำรวจโทอำนาจจะทำได้

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7: ร้อยตำรวจเอกสันต์ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ร้อยตำรวจเอกสันต์มีอายุ 35 ปี สถานภาพโสด ร้อยตำรวจเอกสันต์เป็นคนยากจน ร้อยตำรวจเอกสันต์มีรูปร่างเตี้ย ตัวเล็ก ผิวคล้ำ และค่อนข้างอ้วน ร้อยตำรวจเอกสันต์เคยสมรสและหย่าแล้ว ปัจจุบันร้อยตำรวจเอกสันต์จึงเป็นคนโสด สมัยที่ร้อยตำรวจเอกสันต์ยังเป็นพลตำรวจนั้น ร้อยตำรวจเอกสันต์เคยแต่งงานและมีลูกชาย 1 คน แต่ตอนนั้นร้อยตำรวจเอกสันต์ยัง

หนุ่ม ชอบดื่มเหล้าและเที่ยวกลางคืน ทำตัวเซเพล จนภรรยาอดทนต่อไปไม่ไหวและขอหย่าในที่สุด ร้อยตำรวจเอกสันต์เป็นคนเลี้ยงดูลูกต่อไปเพียงคนเดียว ภรรยาไม่ช่วยส่งเสียเลย เวลาที่ภรรยาติดต่อร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จะเป็นการติดต่อเรื่องลูก ไม่ค่อยถามไถ่ถึงตัวร้อยตำรวจเอกสันต์เลย

ในขณะที่ร้อยตำรวจเอกสันต์เป็นพลตำรวจนั้น ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ลงเรียนที่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไปในเวลาเดียวกันด้วย จนร้อยตำรวจเอกสันต์สำเร็จการศึกษา ต่อมาร้อยตำรวจเอกสันต์ก็สอบได้นายร้อยตำรวจ ปัจจุบันร้อยตำรวจเอกสันต์จึงได้รับการเลื่อนยศเป็นร้อยตำรวจเอก

พ่อและแม่ของร้อยตำรวจเอกสันต์เป็นเกษตรกรทำไร่มันสำปะหลังอยู่ที่จังหวัดตราด พ่อแม่ของร้อยตำรวจเอกสันต์มีฐานะปานกลาง มีรายได้พอสมควร สาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้ร้อยตำรวจเอกสันต์อยากประจำอยู่ที่จังหวัดตราด เป็นเพราะพ่อแม่ของร้อยตำรวจเอกสันต์อาศัยอยู่ที่จังหวัดตราด ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงเป็นคนตราดโดยกำเนิด ร้อยตำรวจเอกสันต์มีน้องสาว 1 คน ซึ่งสมรสแล้ว และมีลูกสาว 2 คน ปัจจุบันน้องสาวย้ายตามสามีไปอยู่จังหวัดกาญจนบุรี และจะกลับมาเยี่ยมที่บ้านปีละ 1 ครั้ง พ่อและแม่อยากให้ร้อยตำรวจเอกสันต์เป็นผู้รับช่วงดูแลไร่มันสำปะหลังต่อ ร้อยตำรวจเอกสันต์เองก็สนใจอยู่เช่นกัน แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ยังอยากเป็นพนักงานสอบสวนอยู่

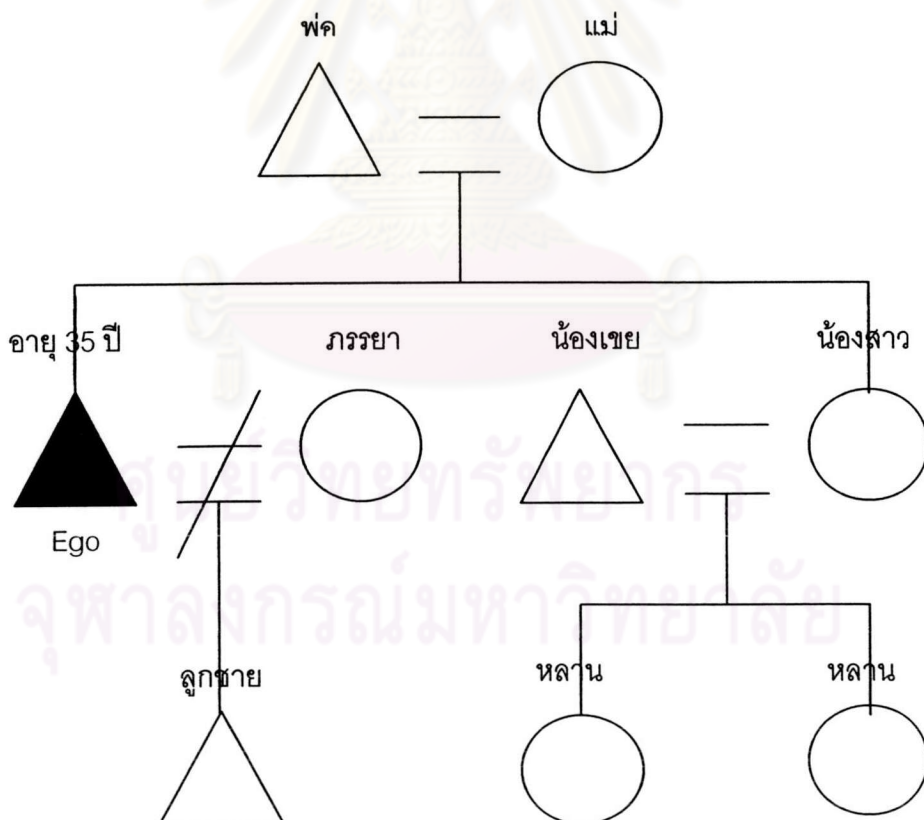
หลังจากที่หย่าแล้วร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ไม่สนใจใครเป็นพิเศษ มีผู้หญิงมาขอพบกับร้อยตำรวจเอกสันต์อยู่บ้าง แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ยังไม่อยากคบหากับใครจริงจัง เพราะร้อยตำรวจเอกสันต์เป็นห่วงและสงสารลูก ลูกชายของร้อยตำรวจเอกสันต์เพิ่งมีอายุได้ 7 ปี และกำลังศึกษาอยู่ระดับประถม 1 ลูกชายของร้อยตำรวจเอกสันต์จึงยังเล็กมาก ปัจจุบันร้อยตำรวจเอกสันต์เป็นผู้ดูแลส่งเสียลูกชายเพียงคนเดียว ภรรยาเก่าไม่เคยช่วยออกเงินช่วยเหลือเลย ร้อยตำรวจเอกสันต์ได้ยื่นมาว่าเธอไปแต่งงานใหม่และมีสามีที่รวยกว่าร้อยตำรวจเอกสันต์มาก

รายได้ของร้อยตำรวจเอกสันต์เองก็ได้ไม่มากมายอะไร แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็พยายามประหยัดและเก็บหอมรอมริบเพื่อลูก เพราะร้อยตำรวจเอกสันต์ต้องเสียค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของลูกอยู่มากพอสมควร เช่น ด้านค่าเทอม ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าหนังสือตำรา ค่าเครื่องเขียน เป็นต้น ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงนำรายได้ส่วนใหญ่เพื่อใช้จ่ายเพื่อลูก และร้อยตำรวจเอก

สันต์ก็พยายามสอนให้ลูกประหยัด ไม่ให้ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เพราะตัวร้อยตำรวจเอกสันต์เองทำงานอย่างนี้จึงมีรายได้ไม่มากเท่าของคนอื่น

สำหรับค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานของตานั้น ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ใช้บ้าง แต่ก็ในกรณีที่จำเป็นจริงๆ ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ ก็อาจจะหยิบยืมหรือขอจากบุคคลรอบข้าง เช่น พ่อแม่ต้องช่วยซื้อคอมพิวเตอร์ให้ร้อยตำรวจเอกสันต์ เพราะร้อยตำรวจเอกสันต์มีความจำเป็นต้องใช้ประกอบการทำงาน กล้องถ่ายรูปก็เป็นกล้องของพ่อแม่ มอเตอร์ไซด์ที่ร้อยตำรวจเอกสันต์ใช้อยู่ปัจจุบันนั้น พ่อแม่ก็ช่วยผ่อนให้ เป็นต้น พ่อแม่เองก็เข้าใจและเห็นใจร้อยตำรวจเอกสันต์ที่ต้องทำงานและเลี้ยงดูลูกเพียงคนเดียว ร้อยตำรวจเอกสันต์เองก็เสียใจที่เคยประพฤติตัวไม่ดีต่อภรรยาเก่า แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ยังไม่อยากมีภรรยาใหม่ เพราะกลัวลูกยอมรับไม่ได้ และเกรงว่าภรรยาใหม่กับลูกอาจจะเข้ากันไม่ได้

ไคอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ร้อยตำรวจเอกสันต์จะตื่นนอน 06.30 น. ในวันธรรมดา เพื่อดูแลลูกให้อาบน้ำแต่งตัว และพาลูกไปส่งที่โรงเรียนตอน 07.00 น. หลังจากนั้น ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จะกลับมาซักผ้าและรีดผ้าที่บ้าน ร้อยตำรวจเอกสันต์ไม่ยอมส่งเสื้อผ้าไปให้ร้านอื่นซักรีดให้ เพราะร้อยตำรวจเอกสันต์ต้องการประหยัด พอประมาณ 10.00 น. ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จะออกไปทำงาน โดยจะรับประทานอาหารเช้าและกลางวันรวมกันก่อนเข้าโรงพัก เมื่อถึงเวลาเลิกเรียนของลูก ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จะออกไปรับลูกที่โรงเรียน และพาลูกมานั่งเล่นที่โรงพัก ถึงแม้ว่าร้อยตำรวจเอกสันต์จะอาศัยอยู่ที่บ้านพักของโรงพัก แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ไม่ยอมปล่อยให้ลูกไว้ตามลำพังที่บ้านเพียงคนเดียว เพราะเป็นห่วงความปลอดภัย

พอถึงเวลาค่ำ ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จะพาลูกไปรับประทานอาหารเช้าแล้วก็กลับบ้าน เพื่อให้ลูกจะได้พักผ่อนและเข้านอนเร็วแต่หัวค่ำ ร้อยตำรวจเอกสันต์จะนั่งทำงานที่บ้านต่อจนถึงประมาณ 24.00 น. ตั้งแต่ที่พ่อแม่ของร้อยตำรวจเอกสันต์ช่วยซื้อคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กให้ ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงสามารถทำงานได้ทั้งที่บ้านและที่ทำงาน ทำให้มีเวลาให้กับลูกมากขึ้น พอถึงวันเสาร์อาทิตย์ถ้าไม่มีงานสำคัญหรือเร่งด่วน ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็มักจะอยู่ที่บ้านกับลูก หรือพาลูกออกไปเที่ยวข้างนอก

ร้อยตำรวจเอกสันต์เข้าเวรครั้งละ 24 ชั่วโมง คือ ตั้งแต่ 08.00 น. ของวันนี้ และออกเวรเวลา 08.00 น. ของวันรุ่งขึ้น เมื่อออกเวรแล้วจะได้พักเป็นเวลา 3 วัน วันไหนที่เป็นวันที่ลูกมีเรียน และร้อยตำรวจเอกสันต์ต้องเข้าเวร ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จะรีบออกไปรับลูกโดยฝากเพื่อนร่วมงานหรือลูกน้องดูงานแทน แต่เมื่อรับประทานอาหารเช้ากับลูกเสร็จแล้ว ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จะพาลูกไปส่งที่บ้าน และจะกำชับลูกให้ระวังตัว ไม่ให้เปิดประตูรับคนแปลกหน้า เพราะถึงแม้ว่าจะเป็นบ้านพักของตำรวจ แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ยังไม่ไว้ใจ

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ปริมาณงานของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา

ร้อยตำรวจเอกสันต์มีปริมาณงานในความรับผิดชอบถึง 40 คดีเสมอ ซึ่งถือว่าเป็นปริมาณงานที่มาก ร้อยตำรวจเอกสันต์ทำงานล่าช้าอยู่บ้าง สาเหตุส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะปริมาณงานมีเยอะด้วย ร้อยตำรวจเอกสันต์เองก็ยังคงต้องแบ่งเวลามาดูแลลูกด้วย ทำให้ร้อยตำรวจเอกสันต์แทบ

จะไม่มีเวลาเป็นส่วนตัวเลย ปกติร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จะใช้เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการทำงาน แต่ปริมาณงานก็มีเยอะเหลือเกิน ร้อยตำรวจเอกสันต์รู้สึกท้อแท้ในบางครั้ง เพราะร้อยตำรวจเอกสันต์ต้องทำงานลำบากมาก แต่ก็มีรายได้ผลตอบแทนอันน้อยนิด ซึ่งแทบไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

บางครั้งเมื่อร้อยตำรวจเอกสันต์จำเป็นต้องส่งงานคดีให้เสร็จทันเวลา ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จำเป็นต้องรีบทำโดยไม่ได้คิดพิจารณาอะไรให้ละเอียดเหมือนตอนที่เวลามาก ทำให้งานมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ไม่มีเวลาที่จะแก้ไขใหม่ให้สมบูรณ์ ยิ่งถ้าคดีไหนเจอประชาชนที่เรื่องมาก ก็จะทำให้ร้อยตำรวจเอกสันต์เสียเวลามาก ทำให้คดีอื่นล่าช้าขึ้นอีกด้วย ปริมาณงานที่มากยังทำให้ร้อยตำรวจเอกสันต์ไม่ค่อยมีเวลาให้ลูกด้วย ร้อยตำรวจเอกสันต์ยังต้องแบ่งเวลามาทำงานบ้านอีก เช่น ซักผ้า รีดผ้า เป็นต้น เพราะร้อยตำรวจเอกสันต์หย่าแล้ว ร้อยตำรวจเอกสันต์ต้องดูแลลูกตามลำพัง จึงกล่าวได้ว่า ปัจจุบันปริมาณงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสันต์ ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงประสบกับปัญหามากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีปริมาณงานในความรับผิดชอบน้อย

ประสบการณ์ของพนักงานสอบสวน

ร้อยตำรวจเอกสันต์รับข้าราชการเป็นตำรวจมาแล้วประมาณ 7 ปี จึงทำให้ร้อยตำรวจเอกสันต์มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานพอสมควร แต่ก็ยังไม่ได้ถึงขั้นมาก เพราะร้อยตำรวจเอกสันต์เองก็ยังไม่ชำนาญในคดีบางรูปแบบ แต่ถ้าเปรียบเทียบความชำนาญในปัจจุบันกับในอดีตที่เพิ่งเป็นพนักงานสอบสวนใหม่ๆ ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็รู้สึกได้ว่าประสบการณ์ของตนในตอนนี้ มีเพิ่มขึ้นมากกว่าตอนที่ร้อยตำรวจเอกสันต์เพิ่งเป็นพนักงานสอบสวน

อย่างไรก็ตาม ร้อยตำรวจเอกสันต์จะรับคดีบางรูปแบบอยู่บ่อยครั้ง เช่น คดีป่าไม้ คดีอุบัติเหตุ คดีฆาตกรรม ทำร้ายร่างกาย เป็นต้น ทำให้ร้อยตำรวจเอกสันต์มีประสบการณ์ในคดีแบบนี้อยู่ค่อนข้างมาก แต่คดีบางอย่างก็จะเกิดขึ้นนานๆ ครั้ง เช่น คดีเซ็ก เป็นต้น ซึ่งถึงแม้ว่าร้อยตำรวจเอกสันต์จะมีประสบการณ์ในการทำงานมาหลายปี แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จะมีประสบการณ์ด้านนี้น้อย เพราะเคยประสบกับคดีแบบนี้ไม่บ่อยครั้ง จึงกล่าวได้ว่า ปัจจุบันประสบการณ์มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสันต์ ร้อยตำรวจเอกสันต์มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานพอสมควร ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อย

ความรวดเร็วในการประสานงาน

ร้อยตำรวจเอกสันต์เคยประสบกับการประสานงานที่รวดเร็วและล่าช้า การประสานงานทั้ง 2 แบบก็จะส่งผลกระทบต่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสันต์ด้วยเช่นกัน กล่าวคือ ถ้าหากร้อยตำรวจเอกสันต์ได้รับการประสานงานที่รวดเร็วจากฝ่ายอื่น ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จะสามารถปิดคดีของตนได้เร็วขึ้น แต่ถ้าหากร้อยตำรวจเอกสันต์ได้รับการประสานงานที่ล่าช้าจากฝ่ายอื่น ประกอบกับการที่ร้อยตำรวจเอกสันต์มีปริมาณงานในความรับผิดชอบเป็นจำนวนมากอยู่แล้ว การปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสันต์จึงยิ่งล่าช้ามากขึ้นไปอีก โดยส่วนใหญ่แล้ว ร้อยตำรวจเอกสันต์จะประสบกับการประสานงานที่ไม่ล่าช้าหรือรวดเร็วจนเกินไป คือ ไม่ถึงกับรวดเร็วทันใจ แต่ก็ไม่ถึงกับล่าช้าจนเกินไปเช่นกัน การประสานงานที่ล่าช้ามากก็พอมีอยู่บ้าง จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยความรวดเร็วในการประสานงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสันต์ ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีการประสานงานที่รวดเร็วกว่า

รายได้ในการปฏิบัติงาน

ร้อยตำรวจเอกสันต์มีรายได้น้อย ประมาณเดือนละ 10,000 บาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตของร้อยตำรวจเอกสันต์เลย เพราะร้อยตำรวจเอกสันต์มีค่าใช้จ่ายหลายอย่าง ร้อยตำรวจเอกสันต์ต้องแบ่งค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่ง เพื่อหาซื้อเครื่องมืออุปกรณ์มาใช้ประกอบในการปฏิบัติงาน ค่าน้ำมันรถมอเตอร์ไซด์เพื่อให้เดินทางทั้งในเรื่องส่วนตัวและในเรื่องการปฏิบัติงาน ค่าใช้จ่ายต่างๆในการดำรงชีวิต เช่น ค่าไฟ ค่าน้ำ ค่าโทรศัพท์ ค่าอาหาร ค่าของใช้ต่างๆภายในบ้าน เป็นต้น นอกจากนี้ ร้อยตำรวจเอกสันต์ยังต้องเลี้ยงดูส่งเสียลูกเพียงคนเดียว ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงต้องแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นค่าเทอม ค่าตำรา ค่าขนมของลูกเมื่อไปโรงเรียน ค่าเครื่องแบบนักเรียน เป็นต้น

จึงเห็นได้ชัดว่าร้อยตำรวจเอกสันต์มีรายจ่ายมากมายหลายอย่าง แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็มีรายได้เพียงนิดเดียว บางครั้งร้อยตำรวจเอกสันต์จึงต้องยืมเงินจากคนอื่น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วพ่อแม่ก็จะคอยช่วยเหลือด้านการเงินอยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม ร้อยตำรวจเอกสันต์จะพยายามใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของลูกเป็นหลัก รายจ่ายด้านอื่นๆคอยตามมาทีหลังตามความจำเป็น การมีรายได้ไม่เพียงพอจึงทำให้ร้อยตำรวจเอกสันต์ท้อแท้และเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานมาก เพราะคดีในความรับผิดชอบของร้อยตำรวจเอกสันต์ก็มีอยู่เยอะ ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงทำงานยุ่งมาก แต่ก็ได้

คำตอบแทนแค่นี้เดียว จึงกล่าวได้ว่า บัจฉัยรายได้มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอก สันต์ ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีราย ได้มาก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อสายงานสอบสวน

ร้อยตำรวจเอกสันต์มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนว่า เป็นสายงานที่ไม่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เพราะเป็นสายงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน ไม่ได้ใกล้ชิดกับนายหรือผู้บังคับบัญชา จึงยากต่อการได้เลื่อนยศหรือได้รับความดีความชอบ อย่างไรก็ตาม ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็คิดว่า สายงานสอบสวนนี้เหมาะกับบุคคลที่ไม่มีเส้นสายและต้องการทำงานไปเรื่อยๆ สายงานสอบสวนนี้จึงไม่เหมาะกับบุคคลที่มีความทะเยอทะยานในหน้าที่การงาน

เมื่อร้อยตำรวจเอกสันต์มีความคิดต่อสายงานของตนในเชิงลบเช่นนี้ ประกอบกับปัญหาต่างๆในการปฏิบัติงาน เช่น ปริมาณงาน และรายได้ เป็นต้น ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงไม่ได้มีความกระตือรือร้นหรือมีความอยากทำงานมากนัก ร้อยตำรวจเอกสันต์ทำงานไปเพียงเพื่อการดำรงชีพและเพราะร้อยตำรวจเอกสันต์ไม่มีทางเลือกที่จะประกอบอาชีพอื่น ถึงแม้ว่าพ่อแม่อยากให้ร้อยตำรวจเอกสันต์ดูแลไร่มันสำปะหลังต่อ แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ยังเป็นคนหนุ่ม จึงอยากลองทำงานด้านอื่นมากกว่า เพราะคิดว่าอย่างไรก็ตามในอนาคตหรือตอนที่พ่อแม่ดูแลไร่ไม่ไหว ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ต้องรับช่วงต่ออยู่ดี จึงกล่าวได้ว่า บัจฉัยทัศนคติต่อสายงานสอบสวนมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจเอกสันต์ ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงบวก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิด

ร้อยตำรวจเอกสันต์ไม่เคยมีอคติต่อตัวผู้กระทำความผิด ร้อยตำรวจเอกสันต์คิดว่าผู้กระทำความผิดควรจะได้รับ การอบรมสั่งสอนหรือลงโทษ เพื่อที่จะได้สำนึกได้ว่าสิ่งใดควรกระทำ และสิ่งใดไม่ควรกระทำ จะได้กลับตัวกลับใจเป็นคนดี และสามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้อย่างสุจริต ร้อยตำรวจเอกสันต์ปฏิบัติต่อตัวผู้กระทำความผิดด้วยความเสมอภาคและยุติธรรมเสมอ กล่าวได้ว่า ร้อยตำรวจเอกสันต์มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงบวก บางครั้ง ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ต้องพบเจอผู้กระทำความผิดที่ได้กระทำความผิดร้ายแรงจริงๆ แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็รับปฏิบัติงานของตนให้เสร็จสิ้นตามหน้าที่ สาเหตุส่วนหนึ่งเป็นเพราะร้อยตำรวจเอกสันต์มีงานเยอะพออยู่แล้ว ไม่อยากจะเก็บเรื่องเหล่านี้มาคิดอีก จึงกล่าวได้ว่า บัจฉัยทัศนคติต่อ

ตัวผู้กระทำความผิดมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสันต์ ร้อยตำรวจเอกสันต์ไม่ค่อยมีปัญหากับผู้กระทำความผิด ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงลบ

สภาพภูมิประเทศของสถานีตำรวจ

ร้อยตำรวจเอกสันต์ประจำอยู่ในพื้นที่ซึ่งมีสภาพภูมิประเทศลักษณะหลากหลาย คือ มีทั้งพื้นที่ทะเล แม่น้ำ และภูเขา เป็นต้น พื้นที่แห้งแล้งและทุรกันดารก็มีด้วยเช่นกัน การเดินทางเข้าไปยังพื้นที่ซึ่งมีความหลากหลายเช่นนี้ จึงทำให้มีความยากลำบากสำหรับแต่ละบริเวณแตกต่างกันไป เมื่อการเข้าพื้นที่นั้นทำได้ยากลำบาก ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงไม่เต็มใจที่จะเดินทางเข้าไปด้วย เช่น ต้องเดินเข้าป่า เดินขึ้นภูเขา เป็นต้น ทำให้ใช้เวลามากและยังอันตรายอีกด้วย แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ต้องทำเพราะเป็นหน้าที่ ทั้งๆที่ไม่อยากทำเลย จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยสภาพภูมิประเทศมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสันต์ สภาพภูมิประเทศเห็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ร้อยตำรวจเอกสันต์ไม่ชอบทำงาน ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่อยู่ในสภาพภูมิประเทศที่ไม่ทุรกันดาร

เครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวน

ร้อยตำรวจเอกสันต์ต้องซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆด้วยเงินส่วนตัว ไม่มีงบประมาณทางด้านนี้ ร้อยตำรวจเอกสันต์มีรายได้น้อย มีค่าใช้จ่ายมากมาย ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงไม่ค่อยอยากซื้อเครื่องมืออุปกรณ์มากนัก พ่อแม่ของร้อยตำรวจเอกสันต์ช่วยออกเงินซื้อคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กให้เพื่อช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่าย ร้อยตำรวจเอกสันต์ต้องหยิบยืมเครื่องมืออุปกรณ์จากพ่อแม่หรือเพื่อนร่วมงานอยู่บ้าง ในยามที่ร้อยตำรวจเอกสันต์ไม่มีเงินเพียงพอที่จะซื้อหาของที่ต้องการได้ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นหมึกพิมพ์และกระดาษ ซึ่งถ้าไม่มีเครื่องมืออุปกรณ์พร้อม การปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสันต์ก็จะไม่ราบรื่น ไม่สมบูรณ์ และยิ่งก่อให้เกิดความล่าช้าได้ จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสันต์ ร้อยตำรวจเอกสันต์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนพร้อม

ทัศนคติต่อชีวิตอนาคต

ในอนาคตร้อยตำรวจเอกสันต์อยากจะเป็นสายงาน เพราะสายงานสอบสวนที่ร้อยตำรวจเอกสันต์ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบันนั้น เป็นสายงานที่ไม่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และยังมีภาระให้เสียค่าใช้จ่ายเยอะอีกด้วย ร้อยตำรวจเอกสันต์เองก็ไม่ได้สนใจเรื่องยศอะไรมากนัก แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์สนใจด้านรายได้ ยิ่งได้เลื่อนยศสูง รายได้ก็จะมากตามขึ้นไปด้วย พ่อแม่อยากให้ร้อยตำรวจเอกสันต์รับช่วงดูแลไร่มันสำปะหลังต่อ แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ยังอยากลองทำงานด้านอื่นดูก่อน แม้งานในปัจจุบันจะไม่สร้างรายได้ให้ร้อยตำรวจเอกสันต์มากนัก แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็ยังอยากลองทำงานต่อไปเรื่อยๆก่อน และร้อยตำรวจเอกสันต์ก็คิดว่าสักวันหนึ่งตนคงกลับมาดูแลไร่มันสำปะหลังแทนพ่อแม่สักวัน

สำหรับชีวิตครอบครัวนั้น ร้อยตำรวจเอกสันต์ตั้งใจเลี้ยงดูลูกให้ดีที่สุดเท่าที่ร้อยตำรวจเอกสันต์จะทำได้ ร้อยตำรวจเอกสันต์พยายามสอนลูกให้ประหยัดอยู่เสมอ ตอนนี้ร้อยตำรวจเอกสันต์ยังไม่อยากให้ใครมาเป็นแม่คนใหม่ของลูก เพราะร้อยตำรวจเอกสันต์ยังเป็นห่วงลูก กลัวลูกยอมรับไม่ได้ กลัวลูกกับภรรยาใหม่จะเข้ากันไม่ได้ ปัจจุบันร้อยตำรวจเอกสันต์จึงไม่ได้คิดที่จะคบกับผู้หญิงคนไหน แต่ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็คิดว่าถ้าสักวันร้อยตำรวจเอกสันต์มีการงานและรายได้ที่มั่นคงกว่านี้ และได้พบเจอผู้หญิงดีๆสักคน ร้อยตำรวจเอกสันต์ก็อาจจะลองคิดดูเรื่องแต่งงานใหม่ แต่การมีภรรยาใหม่ก็ไม่ได้เป็นเรื่องจำเป็น ลูกสำคัญมากกว่า

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8: ร้อยตำรวจเอกอุดม (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ร้อยตำรวจเอกอุดมมีอายุ 35 ปี สถานภาพสมรส ร้อยตำรวจเอกอุดมเป็นคนรูปร่างสูงใหญ่ ค่อนข้างอ้วน ผิวคล้ำ ร้อยตำรวจเอกอุดมเป็นคนอุดรธานี พ่อแม่ของร้อยตำรวจเอกอุดมเปิดร้านขายก๋วยเตี๋ยวด้วยกัน ก่อนที่พ่อและแม่ของร้อยตำรวจเอกอุดมจะแต่งงานกัน พ่อของร้อยตำรวจเอกอุดมเคยเป็นคนสวนมาก่อน โดยเปิดร้านขายต้นไม้และรับจ้างทำสวน แต่รายได้ก็ไม่ค่อยดีและไม่สม่ำเสมอ หลังจากที่พ่อและแม่แต่งงานกัน ทั้งคู่จึงตัดสินใจเปิดร้านขายอาหารและก๋วยเตี๋ยวด้วยกัน แม่ของร้อยตำรวจเอกอุดมทำอาหารรสอร่อย จึงมีลูกค้าประจำเยอะ

ร้อยตำรวจเอกอุดมมีน้องสาว 1 คน ซึ่งแต่งงานและมีลูกแล้ว 2 คน เป็นลูกสาวทั้งคู่ หลังจากแต่งงานแล้ว น้องสาวก็ย้ายออกไปอยู่กับสามีในตัวอำเภอเดียวกันกับบ้านพ่อแม่ แต่คนละตำบลกัน น้องสาวจึงมีโอกาสได้ไปเยี่ยมพ่อแม่บ่อย ร้อยตำรวจเอกอุดมแต่งงานแล้วเช่นกัน มีลูก 2 คน เป็นลูกสาวและลูกชายตามลำดับ แต่ร้อยตำรวจเอกอุดมไม่ได้กลับไปเยี่ยมพ่อแม่บ่อยเหมือนน้องสาว ร้อยตำรวจเอกอุดมจะกลับไปเยี่ยมพ่อแม่ปีละครั้ง ภรรยาของร้อยตำรวจเอกอุดมรับจ้างซักรีดเสื้อผ้าอยู่กับบ้าน รายได้ดีพอสมควร ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นลูกค้าประจำ

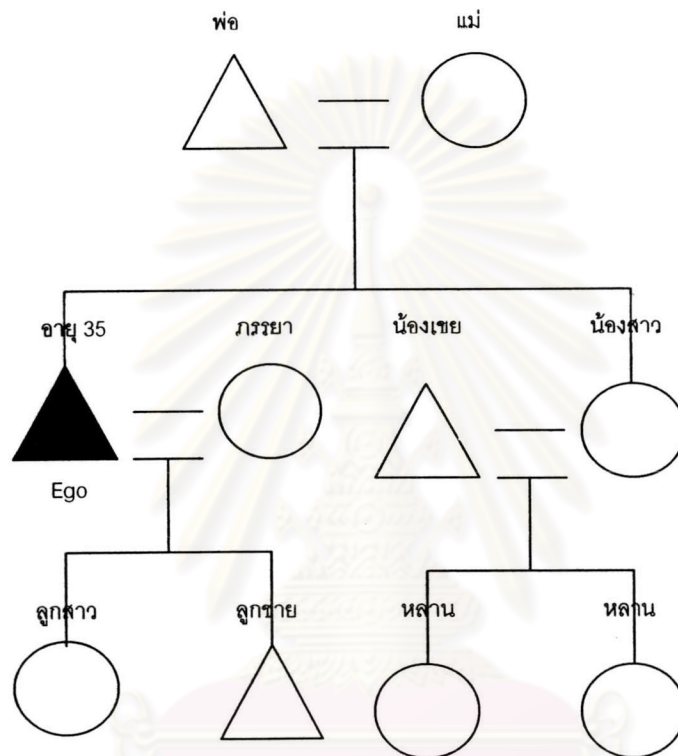
ร้อยตำรวจเอกอุดมสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หลังจากนั้นร้อยตำรวจเอกอุดมคิดอยากเป็นตำรวจ ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงสอบเข้าโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ร้อยตำรวจเอกอุดมก็รับตำแหน่งเป็นพนักงานสอบสวน สาเหตุที่ร้อยตำรวจเอกอุดมอยากเป็นตำรวจก็เพราะร้อยตำรวจเอกอุดมอยากเป็นเจ้าของคนนายคน ร้อยตำรวจเอกอุดมคิดว่าถ้าตนได้เป็นตำรวจก็คงจะมีคนเคารพนับถือและยำเกรงตน ร้อยตำรวจเอกอุดมมาประจำอยู่ที่จังหวัดตราดเพราะที่นี่มีตำแหน่งว่าง จึงต้องจำใจอยู่

ช่วงที่ร้อยตำรวจเอกอุดมยังหนุ่ม ร้อยตำรวจเอกอุดมเป็นคนเจ้าชู้มาก ร้อยตำรวจเอกอุดมเคยสัญญากับภรรยาไว้ว่าถ้าแต่งงานแล้วร้อยตำรวจเอกอุดมจะเลิกเป็นคนเจ้าชู้ แต่ร้อยตำรวจเอกอุดมก็ทำไม่ได้ พอภรรยาจับได้ว่าร้อยตำรวจเอกอุดมนอกใจ ภรรยาโกรธมากถึงขั้นเก็บของย้ายหนีออกไปเช่าห้องพักราคาถูกอยู่ชั่วคราว เพราะภรรยาคิดว่าถ้าหนีกลับไปอยู่บ้านพ่อแม่ ร้อยตำรวจเอกอุดมก็คงตามไปเจอเข้า แต่แล้วร้อยตำรวจเอกอุดมก็ตามหาภรรยาพบในที่สุด เพราะร้อยตำรวจเอกอุดมเป็นตำรวจ จึงมีลูกน้องเป็นหูเป็นตาให้เยอะ ถึงกระนั้นก็ตามร้อยตำรวจเอกอุดมก็ต้องใช้เวลานานเป็นเดือน กว่าภรรยาจะยอมให้ออกมาเยี่ยมร้อยตำรวจเอกอุดมแก้ตัวอีกครั้ง แต่ภรรยาของร้อยตำรวจเอกอุดม ก็ไม่เคยยกโทษให้กับความผิดที่ร้อยตำรวจเอกอุดมได้ทำไปแล้วเลย เมื่อชีวิตคู่ของร้อยตำรวจเอกอุดมราบรื่นไปได้ประมาณ 1 ปี ภรรยาที่ตั้งท้องลูกคนแรกแล้วหลังจากนั้นมา ชีวิตคู่ของร้อยตำรวจเอกอุดมก็เป็นชีวิตที่มีความสุข ร้อยตำรวจเอกอุดมเลิกเป็นคนเจ้าชู้ได้ในที่สุด ถึงจะมีมองผู้หญิงอยู่บ้างตามประสาผู้ชาย แต่ร้อยตำรวจเอกอุดมก็ไม่แม้แต่จะคิดนอกใจภรรยา เพราะร้อยตำรวจเอกอุดมเคยล้มรสความสูญเสียครอบครัวมาแล้วครั้งหนึ่ง ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงไม่อยากสูญเสียไปอีก

ร้อยตำรวจเอกอุดมเป็นคนชอบยิงปืน สิ่งนี้ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ร้อยตำรวจเอกอุดมอยากเป็นตำรวจ ร้อยตำรวจเอกอุดมใฝ่ฝันอยากยิงปืนเป็นมาตั้งแต่เด็ก ชอบดูหนังแอ็คชั่นมาตั้ง

แต่ยังอยู่ขั้นประถม เมื่อร้อยตำรวจเอกอุดมเห็นฝ่ายธรรมะต่อสู้ทำลายฝ่ายศัตรูได้สำเร็จ ร้อยตำรวจเอกอุดมก็รู้สึกอยากเก่งเช่นนั้นบ้าง ปัจจุบันเมื่อร้อยตำรวจเอกอุดมมีเวลาว่าง ร้อยตำรวจเอกอุดมก็มักจะไปซ้อมยิงปืนเป็นประจำ แต่ร้อยตำรวจเอกอุดมไม่คิดที่จะสอนลูกให้ยิงปืนเด็ดขาด เพราะกลัวว่าจะเกิดอันตรายขึ้นได้

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ร้อยตำรวจเอกเอกอุดมเข้าเวรครั้งละ 24 ชั่วโมง กล่าวคือ ร้อยตำรวจเอกเอกอุดมจะเข้าเวรเวลา 08.00 น. ของวันนี้ และออกเวรเวลา 08.00 น. ของวันรุ่งขึ้น หลังจากที่ยกเวรแล้วร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะได้พักเป็นเวลา 2 วัน วันที่ร้อยตำรวจเอกอุดมไม่ได้เข้าเวร ร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะตื่นนอนเวลาประมาณ 07.00 น. ใช้เวลาอาบน้ำแต่งตัวไม่เกิน 5 นาที แล้วร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะออกไปส่งลูกที่โรงเรียน ภรรยาของร้อยตำรวจเอกอุดมจะตื่นนอนก่อนเวลา 06.00 น. เพื่อทำอาหารเช้า และภรรยาจะปลุกลูกเวลา 06.30 น. เพื่ออาบน้ำแต่งตัวให้ลูก และให้ลูกรับประทานอาหารเช้า เมื่อร้อยตำรวจเอกอุดมส่งลูกที่โรงเรียนเสร็จแล้ว ร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะกลับมารับประทานอาหารเช้าที่บ้าน และก็จะออกไปทำงานที่โรงพักตอน 08.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่ภรรยาเปิดร้านพอดิ

วันไหนที่ร้อยตำรวจเอกอุดมไม่ได้เข้าเวร ร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะออกไปรับลูกกลับบ้านทุกวัน วันที่ร้อยตำรวจเอกอุดมเข้าเวร ภรรยา ก็จะปิดร้านสักครู่เพื่อออกไปรับลูก เมื่อส่งลูกที่บ้านเสร็จ ร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะกลับไปทำงานที่โรงพักต่อ และจะกลับบ้านอีกครั้งไม่เกิน 20.00 น. เพื่อรับประทานที่บ้านพร้อมหน้ากันทั้งครอบครัว เมื่อลูกเข้านอนแล้วร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะนั่งทำงานต่อที่บ้าน และจะเข้านอนพร้อมกับภรรยาตอนเที่ยงคืน

เมื่อถึงวันเสาร์และอาทิตย์ ร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะออกไปทำงานที่โรงพักตอนสาย และจะกลับบ้านตอนเย็นเพื่อให้เวลากับครอบครัว บางวันก็จะไม่ไปทำงานเพื่อพาลูกและภรรยาไปเที่ยว แต่ตอนกลางคืนร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะนั่งทำงานต่อที่บ้านเสมอ

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ปริมาณงานของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา

ร้อยตำรวจเอกอุดมมีปริมาณงานในความรับผิดชอบ 20 คดีโดยเฉลี่ยเสมอ ซึ่งร้อยตำรวจเอกอุดมคิดว่าเป็นปริมาณงานที่ไม่มากจนเกินไป ร้อยตำรวจเอกอุดมยังพอทำงานได้ มีทำงานไม่ทันเวลาที่กำหนดอยู่เป็นบางครั้ง อันเนื่องมาจากปริมาณงานที่มีอยู่ บางช่วงร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะมีปริมาณงานถึง 30 คดี ทำให้ร้อยตำรวจเอกอุดมทำงานไม่ละเอียดรอบคอบอย่างที่เคย เพราะงานมีเพิ่มมากขึ้น แต่เวลาทำงานมีเท่าเดิม ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงมีปัญหาอันเนื่องมาจากปริมาณงานอยู่บ้าง นานๆ ครั้งร้อยตำรวจเอกอุดมก็มีงานประมาณ 10 คดี ช่วงนี้ร้อยตำรวจเอกอุดมจะทำงานได้อย่างละเอียดและใส่ใจมากกว่าช่วงที่มีปริมาณงานมาก

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยปริมาณงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกอุดม ส่วนใหญ่แล้วร้อยตำรวจเอกอุดมพอรับมือกับปริมาณงานได้ ยกเว้นเมื่อมีคดีมากเกินไปที่มีอยู่ประจำ ดังนั้น โดยส่วนใหญ่แล้วร้อยตำรวจเอกอุดมจึงไม่ค่อยมีปัญหาด้านปริมาณงาน ถึงจะมีบ้างแต่ก็เป็นส่วนน้อย ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีปริมาณงานในความรับผิดชอบมาก

ประสบการณ์ของพนักงานสอบสวน

ร้อยตำรวจเอกอุดมทำงานเป็นพนักงานสอบสวนมาเป็นเวลาประมาณ 6 ปี ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงมีประสบการณ์ในการทำงานมากพอสมควร ร้อยตำรวจเอกอุดมเป็นที่ปรึกษา

ประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการประสานงานของร้อยตำรวจเอกอุดมเช่นกัน จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยความรวดเร็วในการประสานงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกอุดม

รายได้ในการปฏิบัติงาน

ร้อยตำรวจเอกอุดมมีรายได้เดือนละ 9,000 บาท ซึ่งถือได้ว่าเป็นเงินเดือนที่น้อยมากเมื่อต้องนำเงินมาดูแลครอบครัวจำนวน 4 คนและแบ่งเงินมาใช้ประกอบการทำงานไปในเวลาเดียวกัน ร้อยตำรวจเอกอุดมยังโชคดีที่ธุรกิจซักผ้าของภรรยาทำรายได้พอสมควร จึงช่วยแบ่งเบาภาระด้านนี้ได้บ้าง ถึงแม้ว่าร้อยตำรวจเอกอุดมจะพอยังชีพด้วยเงินเดือนได้ แต่ร้อยตำรวจเอกอุดมก็นึกเสียใจอยู่บ้างที่ตนต้องทำงานเหน็ดเหนื่อยมากเกินไป แต่ก็ได้ค่าตอบแทนที่ไม่คุ้มค่า เช่นนี้ แต่ร้อยตำรวจเอกอุดมก็ไม่มีทางเลือก บางครั้งร้อยตำรวจเอกอุดมก็คิดว่าทำไมตนจึงควร จะทุ่มเทเวลาส่วนตัวให้กับงานมากด้วย รายได้น้อย น่าจะทุ่มเทเวลาให้กับครอบครัวของ ร้อยตำรวจเอกอุดมดีกว่า ถ้าต้องทำงานเหน็ดเหนื่อยแต่ได้รายได้เยอะก็ดีกว่า ร้อยตำรวจเอกอุดมคงมีแรงกระตุ้นให้อยากทำงานมากกว่าปัจจุบัน จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยรายได้มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกอุดม

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อสายงานสอบสวน

ร้อยตำรวจเอกอุดมมีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนว่า สายงานสอบสวนเป็นสายงานที่ได้ค่าตอบแทนไม่คุ้มค่ากับเวลาที่ต้องทุ่มเท จึงเป็นสายงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง การที่ต้องพบปะกับประชาชนจำนวนมากยังต้องอาศัยความอดทนขั้นสูงอีกด้วย เพราะประชาชนส่วนใหญ่ที่มาแจ้งความที่โรงพักมักจะมีสภาพอารมณ์ไม่ปกติ คนที่มาโรงพักจะเป็นคนที่เดือดร้อนหรือมีปัญหา พนักงานสอบสวนจึงต้องมีความอดทนต่อประชาชนด้วย ประชาชนบางคนก็เอาแต่ใจเห็นแก่ได้ บางคนพอได้โอกาสเรียกร้องค่าเสียหายก็จะเรียกร้องให้ได้มากที่สุดโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม ร้อยตำรวจเอกอุดมอยากที่จะเปลี่ยนสายงานในอนาคต เพราะร้อยตำรวจเอกอุดมเบื่อกว่าไม่มีเวลาให้กับครอบครัว และเบื่อกว่าต้องพบปะประชาชนที่เรื่องมากนิสัยไม่ดี ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงมีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงลบ แต่ร้อยตำรวจเอกอุดมก็ยังพยายามทำงานของตนต่อไป เพราะไม่รู้ว่าจะมีโอกาสได้เปลี่ยนสายงานหรือไม่ จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยทัศนคติต่อสายงานสอบสวนมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจเอกอุดม ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงบวก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิด

ร้อยตำรวจเอกอุดมมีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดว่า บุคคลเหล่านี้เป็นคนไม่ดี เพราะถ้าเป็นคนดีจริงก็คงไม่เกิดเรื่องจนต้องกลายเป็นผู้กระทำความผิด ยกเว้นในบางกรณีที่ผู้กระทำความผิดโดนใส่ร้าย โดนหลอก หรือกระทำความผิดนั้นไปด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือด้วยความจำเป็น บุคคลแบบนี้ไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิดที่ผิดหรือเลวจริง สมควรให้การอภัยโทษ ถึงแม้ว่าร้อยตำรวจเอกอุดมจะไม่ชอบผู้กระทำความผิด แต่ร้อยตำรวจเอกอุดมก็พยายามปฏิบัติงานของตนอย่างเท่าเทียมและยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย ร้อยตำรวจเอกอุดมจะไม่คิดว่าใครผิดจริงจนกว่าจะมีหลักฐาน เวลาทำงานก็พยายามคิดว่าทำงานเพื่อคนดี ไม่นำทัศนคติของตนเองมาเกี่ยวข้อง ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงมีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงลบ ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงบวก

สภาพภูมิประเทศของสถานีตำรวจ

สภาพภูมิประเทศที่ร้อยตำรวจเอกอุดมประจำอยู่นั้นมีลักษณะแห้งแล้งทุรกันดาร การคมนาคมไม่ค่อยสะดวก การเดินทางเข้าไปยังพื้นที่ซึ่งปราศจากถนนจะยากลำบาก โดยเฉพาะพื้นที่ภูเขาและป่าไม้ นอกจากนี้ ยังมีพื้นที่ราบกว้างใหญ่ อากาศร้อนจัด ถ้าไม่มีพาทนะก็คงไม่สามารถเดินเข้าไปไหว ขนาดมีพาทนะยังใช้เวลาในการเดินทางเป็นเวลานาน เวลาจะเดินทางติดต่อเรื่องงานก็ต้องขับรถเป็นชั่วโมง เพราะไม่มีหน่วยงานที่ต้องการอยู่ในพื้นที่ เช่น ศาล หรือโรงพยาบาล เป็นต้น การเดินทางที่ใช้เวลานานและความยากลำบากในการเดินทางเข้าไปยังสภาพภูมิประเทศที่ทุรกันดารเช่นนี้ จึงทำให้ร้อยตำรวจเอกอุดมประสบกับปัญหาในการทำงาน ทำให้การงานล่าช้าลง เสียเวลา และเหน็ดเหนื่อยมาก พอเหนื่อยมากร้อยตำรวจเอกอุดมก็ไม่อยากทำงานต่อ แต่อยากพักผ่อนมากกว่า งานจึงต้องเก็บไว้ทำทีหลัง จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยสภาพภูมิประเทศมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกอุดม ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่อยู่ในสภาพภูมิประเทศที่ไม่ทุรกันดาร

เครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวน

ร้อยตำรวจเอกอุดมพยายามใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่มีตามความจำเป็น สิ่งใดจำเป็นต่อการทำงานมาก ร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะซื้อหามาไว้ใช้ เช่น คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกให้ร้อยตำรวจเอกอุดมสามารถพิมพ์งานได้ทุกที่ เป็นต้น สาเหตุที่ร้อยตำรวจเอกอุดม

ต้องเลือกซื้อแต่เครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็น เนื่องจากร้อยตำรวจเอกอุดมต้องเก็บเงินไว้เลี้ยงดูลูก และส่งเสียลูกให้เรียนหนังสือ ถ้าพึงรายได้ของร้อยตำรวจเอกอุดมเองก็ไม่มาก จึงต้องแบ่งใช้รายได้ตามความสำคัญและความจำเป็น ร้อยตำรวจเอกอุดมมีหีบหีบเครื่องมืออุปกรณ์จากเพื่อนร่วมงานบ้าง เพื่อที่งานของร้อยตำรวจเอกอุดมจะได้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ เครื่องมืออุปกรณ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการทำงาน จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยเครื่องมืออุปกรณ์มีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจเอกอุดม ร้อยตำรวจเอกอุดมไม่ค่อยมีเงินซื้อเครื่องมืออุปกรณ์อย่างครบถ้วน บางครั้งจึงทำงานได้ไม่สมบูรณ์ หรือก็ต้องหีบหีบเครื่องมืออุปกรณ์จากเพื่อนร่วมงาน ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนพร้อม

ทัศนคติต่อชีวิตอนาคต

ในด้านชีวิตการงานนั้น ถ้ามีโอกาสเป็นไปได้ ร้อยตำรวจเอกอุดมก็อยากเปลี่ยนสายงาน เพราะสายงานสอบสวนที่ร้อยตำรวจเอกอุดมทำงานอยู่ในปัจจุบันนั้น ทำให้ร้อยตำรวจเอกอุดมไม่มีเวลาให้กับครอบครัวมากเท่าที่ควร ร้อยตำรวจเอกอุดมจึงเห็นใจครอบครัวเป็นอย่างมาก และร้อยตำรวจเอกอุดมก็เบื่อกับที่ต้องรับผิดชอบงานอยู่ตลอดเวลา วันหยุดสำหรับร้อยตำรวจเอกอุดมจึงไม่เหมือนกับเป็นวันหยุด เพราะยังมีงานค้างคาและจะมีเพิ่มอยู่ตลอด

ทางด้านชีวิตครอบครัวนั้น ร้อยตำรวจเอกอุดมคิดว่าตอนนี้ชีวิตครอบครัวของตนมีความสมบูรณ์แล้ว ร้อยตำรวจเอกอุดมอยากให้ลูกเติบโตขึ้นเป็นคนดี เรียนหนังสือเก่งๆ จะได้สอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงได้ ร้อยตำรวจเอกอุดมคงไม่สามารถส่งเสียลูกให้ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนได้ เพราะค่าเล่าเรียนแพงกว่ามาก แต่ถึงจะเรียนไม่เก่ง ร้อยตำรวจเอกอุดมก็จะยังรักลูก และจะพยายามหาสิ่งที่ดีที่สุดมาให้ลูกของตน

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9: ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีอายุ 53 ปี สถานภาพสมรส ภรรยาของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เป็นครู ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีลูกสาว 1 คน และลูกชาย 1 คน ปัจจุบันลูกสาวมีอายุ 23 ปี กำลังฝึกงานเป็นพยาบาลอยู่ มีผู้ชายมาสู่ขอลูกสาวของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์แล้ว ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เองก็ไม่ได้ขัดข้องอะไร แต่ก็ยังไม่มีการนัดพิธีแต่งงาน เพราะตัวลูกสาวของร้อยตำรวจเอก

สมศักดิ์เองนั้นอยากจะทำงานไปสักกระยะหนึ่ง ให้รู้สึกว่าคุณมีความมั่นคงในอาชีพการงานก่อน เนื่องจากปัจจุบันยังแค่ฝึกงานอยู่เท่านั้น อยากให้ผ่านช่วงนี้ไปก่อนระยะหนึ่งจึงจะมีพิธีแต่งงาน ส่วนลูกชายนั้นมีอายุ 18 ปี เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ลูกชายของ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จึงเข้าห้องพักอยู่บริเวณมหาวิทยาลัย และก็ทำงานพิเศษไปด้วย เพราะ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์และภรรยาบริหารราชการด้วยกันทั้งคู่ รายได้จึงไม่สูงมากนัก ลูกชายจึงต้องพยายามทำงานหาเลี้ยงตัวเองด้วย

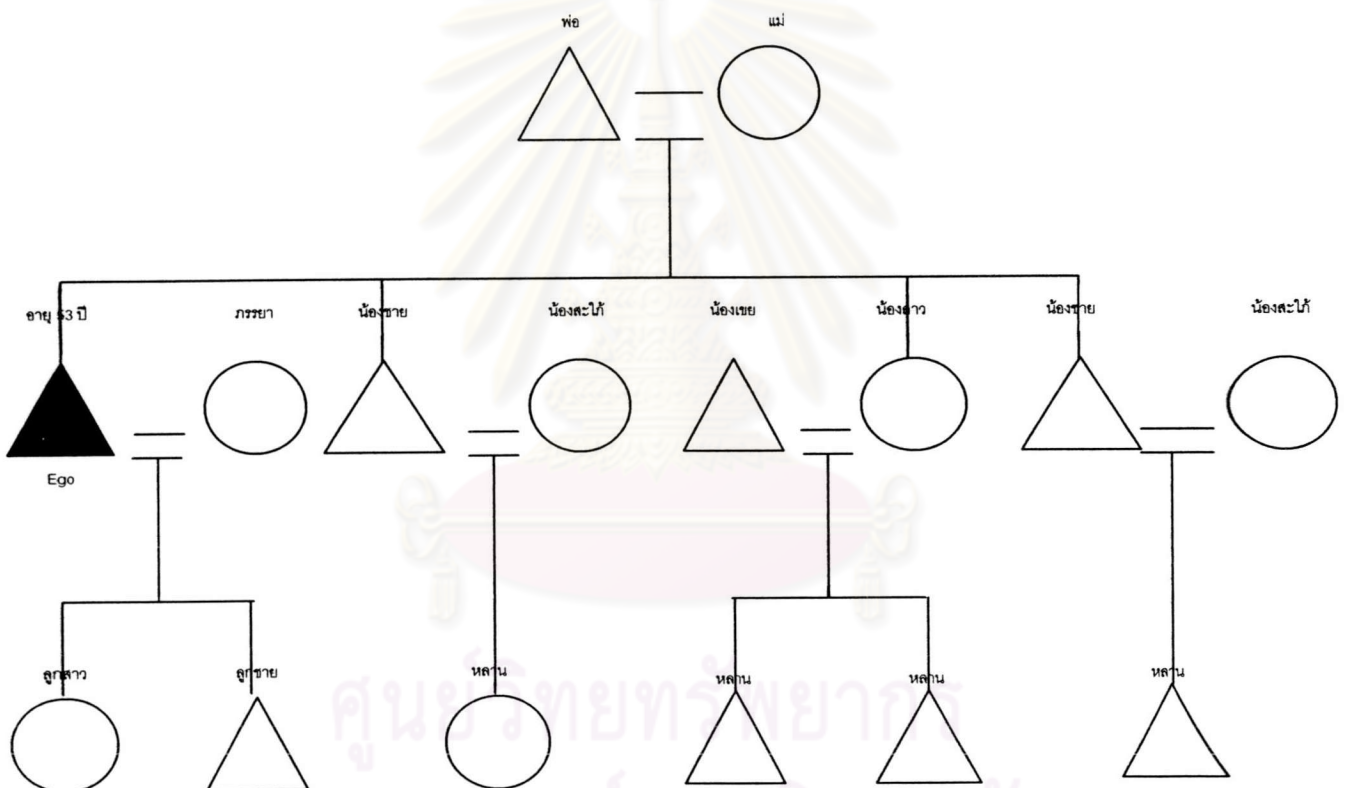
ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เป็นคนจะเชิงเทราโดยกำเนิด พ่อแม่ของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำอะไรทำสวนมาเรื่อยจนถึงปัจจุบัน แต่ปัจจุบันนี้พ่อและแม่ไม่ค่อยได้ ทำสวนทำอะไรเอง เพราะชรามากแล้ว น้องชายคนรองของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จึงเป็นผู้ดูแลสวน ต่อ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เป็นพี่ชายคนโต มีน้องอีก 3 คน ได้แก่ น้องชายคนรอง น้องสาว และน้องชายคนเล็ก น้องทุกคนแต่งงานมีครอบครัวกันหมดแล้ว โดยน้องชายคนรองมีลูกชาย 1 คน น้องสาวมีลูกชาย 2 คน และน้องชายคนเล็กมีลูกสาว 1 คน

แต่ก่อนนั้นร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์รับราชการเป็นพลตำรวจ พ่อร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งลูกของ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เองก็กำลังศึกษาต่อที่นี้เช่นเดียวกัน ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็สามารถเทียบ โอนได้เป็นร้อยตำรวจตรี จนต่อมาก็ได้เป็นร้อยตำรวจเอกในสุด ปัจจุบันร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ เป็นร้อยตำรวจเอกมาประมาณ 20 ปีแล้ว สาเหตุหนึ่งที่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ไม่ได้เลื่อนยศอีก เลยในช่วงเวลา 20 ปีที่ผ่านมา เป็นเพราะร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ไม่มีเส้น

การที่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มาประจำอยู่ที่จังหวัดตราดนั้น เป็นเพราะร้อยตำรวจเอก สมศักดิ์ได้รับคำสั่งให้มาประจำอยู่ที่นี้ และหลังจากนั้นมาก็ไม่มีคำสั่งให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ ย้ายไปที่ไหนอีกเลย เมื่ออยู่ไปนานวัน ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็เริ่มคุ้นเคยและพอใจกับสภาพ ความเป็นอยู่ปัจจุบัน ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เริ่มคิดว่า การที่ได้อาศัยอยู่ในชนบทเช่นนี้ทำให้ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ได้รับอากาศที่บริสุทธิ์กว่าคนในเมืองหลวง ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เคยอยู่ ในกรุงเทพฯตอนศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ทำให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์รู้สึกว่าการอยู่ในเมือง หลวงนั้นวุ่นวายและอันตรายมาก ทุกวันนี้ผู้คนคิดแต่จะเข้าเมืองหลวงเพื่อหางานดีๆทำ แต่ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์คิดว่าชีวิตปัจจุบันของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็พออยู่ได้ ถึงแม้จะไม่ได้ รั่วรวยอะไร แต่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็พอใจกับการมีงานทำและมีชีวิตครอบครัวที่เป็นสุข

ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์กับภรรยาร่วมมือกันทำสวนเงาะที่จังหวัดตราด ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์หวังที่จะให้สวนเงาะนี้เป็นรายได้เสริม และเป็นอาชีพหลังจากที่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เกษียณ หรือถ้าในอนาคตลูกชายอยากจะทำเนื้องานต่อ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ยินดี เพราะร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เองก็ขราลงทุกวัน แต่สวนเงาะของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ไม่ได้สร้างกำไรให้มากนัก มีขาดทุนมาแล้วหลายครั้ง ซึ่งทำให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์รู้สึกท้อแท้และเบื่อหน่ายอยู่เป็นประจำ แต่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ยังพยายามมองโลกในแง่ดี และตั้งความหวังไว้ว่าสักวันหนึ่งจะเป็นธุรกิจที่ให้รายได้อันมั่นคงแก่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์และครอบครัวได้

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จะเข้าเวรทุก 3 วัน โดยจะเข้าเวรครั้งละ 24 ชั่วโมง เข้า 08.00 น. ของวันนี้ และออกเวร 08.00 น. ของอีกวัน หลังจากออกเวรแล้วร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ยังทำงานต่อไปเรื่อยๆ วันไหนที่ไม่ได้เข้าเวร ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ไปโรงพักทุกวัน เพื่อไปสะสางงานที่ค้างค้าง ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เป็นคนตื่นนอนเช้า ภรรยาของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จะทำ

อาหารเข้าให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์รับประทานทุกเช้า เมื่อรับประทานอาหารเช้าเสร็จร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็จะไปโรงพัก ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จะกลับบ้านช่วงค่ำ ประมาณ 19.00 ถึง 20.00 น. เพื่อกลับไปรับประทานอาหารที่บ้าน ยกเว้นวันที่เช้าเวร ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จะบอกภรรยาให้ไม่ต้องทำอาหารรอ เพราะงานของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ไม่แน่นอน ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ไม่ยอมให้ภรรยาอยู่รอ วันไหนที่ยังมีธุระจำเป็นที่โรงพัก ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็จะกลับไปสะสางธุระที่โรงพักต่อ แต่ถ้าไม่มีธุระสำคัญ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็จะทำงานต่อที่บ้าน

ยกเว้นเมื่อเป็นวันหยุดเสาร์หรืออาทิตย์ และไม่ตรงกับวันที่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ต้องเช้าเวร ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มักจะให้เวลากับครอบครัว เช่น อยู่บ้านด้วยกัน หรือออกไปเที่ยว ไปซื้อของข้างนอกด้วยกัน เป็นต้น แต่ถ้าครอบครัวไม่คิดจะออกไปไหน ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็จะมักจะออกไปทำงานที่โรงพักในตอนสาย และกลับบ้านตอนเย็นเพื่อมารับประทานอาหารร่วมกับครอบครัว

สมัยที่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ยังหนุ่มอยู่ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มักจะอยู่ดื่มเหล้ากับเพื่อนร่วมงานจนรุ่งสาง แต่พอร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์แต่งงาน ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็เริ่มมีความรับผิดชอบให้ครอบครัว พอเลิกงานแล้วก็มักจะกลับบ้านทันที นานๆจะอยู่ดื่มเหล้ากับเพื่อนร่วมงานบ้าง ยิ่งเมื่อร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีอายุมากขึ้น ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ยิ่งให้ความสำคัญและให้เวลากับครอบครัวมากขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ปริมาณงานของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา

ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มักจะมีปริมาณคดีในความรับผิดชอบประมาณ 20 คดีเสมอ ซึ่งร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์คิดว่าเป็นปริมาณงานที่เยอะมาก ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ทำงานไม่ทันเวลาที่กำหนดไว้บ่อยๆ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เองก็พยายามทุ่มเทเวลาส่วนใหญ่ให้กับงานแล้ว แต่ก็ยังทำงานล่าช้าอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ต้องดูแลสวนเงาะของตนด้วย ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์และภรรยายังทำงานอยู่ด้วยกันทั้งคู่ จึงต้องจ้างคนมาดูแลสวน แล้วร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ต้องกลับไปดูสวนทุกเย็น ยกเว้นวันที่เช้าเวรหรือมีงานยุ่งมาก แต่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็คิดว่า การดูสวนทุกเย็นไม่ได้เป็นตัวดึงเวลาทำงาน เพราะร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์แค่ไปตรวจดูความเรียบร้อย ไม่ได้ไปลงมือทำต้นไม้เอง จึงไม่อาจพูดได้ว่าสวนเงาะทำให้

ร้อยละตรวจเอกสารคดีมีเวลาให้งานพนักงานสอบสวนของตนน้อยลง ร้อยละตรวจเอกสารคดีให้ความสำคัญกับงานพนักงานสอบสวนก่อนเสมอ มีอยู่หลายครั้งที่ไม่ได้ไปดูแลสวนเพราะต้องสะสางคดีของตน ปริมาณงานของร้อยละตรวจเอกสารคดีจึงมีมากเกินไปเวลาที่ร้อยละตรวจเอกสารคดีมี

ปริมาณงานจำนวนมากที่ร้อยละตรวจเอกสารคดีต้องรับผิดชอบนั้น ทำให้ร้อยละตรวจเอกสารคดีต้องใช้เวลาสะสางงานทั้งวันทั้งคืน บางครั้งถ้าโดนเร่งมากๆและร้อยละตรวจเอกสารคดีเองก็ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้มากๆได้ ร้อยละตรวจเอกสารคดีก็จำเป็นต้องทำส่งๆไปเพื่อให้ทันเวลา เคยโดนประชาชนร้องเรียนว่าไม่ใส่ใจในงานก็มี เพราะร้อยละตรวจเอกสารคดีทำงานล่าช้าไม่ทันใจ ซึ่งร้อยละตรวจเอกสารคดีเองก็พยายามอดทน และคิดว่าประชาชนเขาไม่ทราบว่าเป็นพนักงานสอบสวนอย่างไร้อยู่ตรวจเอกสารคดีนั้นมียังงานยุ่งแค่ไหน

จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยปริมาณงานมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยละตรวจเอกสารคดี เพราะปริมาณงานอันมากของร้อยละตรวจเอกสารคดี ทำให้ร้อยละตรวจเอกสารคดีไม่สามารถทุ่มเทให้กับแต่ละคดีได้อย่างเต็มที่ ร้อยละตรวจเอกสารคดีจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีปริมาณงานในความรับผิดชอบน้อย

ประสบการณ์ของพนักงานสอบสวน

ช่วงที่ร้อยละตรวจเอกสารคดีรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนใหม่นั้น ร้อยละตรวจเอกสารคดีประสบปัญหาในการปฏิบัติงานอันเนื่องมาจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือความมีประสบการณ์อันน้อยนิด ร้อยละตรวจเอกสารคดีเคยถูกประชาชนร้องเรียน เพราะประชาชนไม่เข้าใจตำรวจ และก็เป็นเพราะร้อยละตรวจเอกสารคดียังด้อยประสบการณ์ในการจัดการคดีบางอย่างเช่นกัน ตอนนี้อยู่เมื่อร้อยละตรวจเอกสารคดีมองย้อนกลับไปในอดีต ร้อยละตรวจเอกสารคดีก็นึกเสียใจอยู่บ้างที่ความด้อยประสบการณ์ในอดีต ทำให้บางคดีที่ร้อยละตรวจเอกสารคดีเคยทำนั้นไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ร้อยละตรวจเอกสารคดีปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนมาเป็นเวลาประมาณเกือบ 30 ปี ร้อยละตรวจเอกสารคดีก็มีความชำนาญในคดีหลากหลายรูปแบบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ร้อยละตรวจเอกสารคดีก็มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากขึ้น การปฏิบัติงานในปัจจุบันจึงไม่มีปัญหาเหมือนในอดีต จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยประสบการณ์จึงมีอิทธิพลต่อการ

ปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีประสบการณ์น้อย

ความรวดเร็วในการประสานงาน

ตลอดเวลาที่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนนั้น ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์คิดว่าการทำงานส่วนใหญ่มีแต่ความล่าช้า ไม่ได้พัฒนาขึ้นจากตอนที่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เริ่มรับตำแหน่งมากนัก มีทั้งปัญหาในการประสานงานกับตำรวจด้วยกันเอง กับอัยการคือบางครั้งอัยการก็ล่าช้า อัยการเคยทำสำนวนของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์หายก็มี ซึ่งยิ่งก่อให้เกิดความล่าช้ามากขึ้นไปอีก กับประชาชนเพราะประชาชนบางคนก็ติดต่อได้ยาก หรือไม่ยอมให้ความร่วมมือในการให้ปากคำ กับแพทย์ซึ่งเป็นผู้ตรวจวินิจฉัยประชาชนที่มีส่วนในคดี เป็นต้น

ความล่าช้าต่างๆในการประสานงาน จึงทำให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีปัญหาในการทำงาน เพราะโดยส่วนตัวแล้ว ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เองก็มีปริมาณงานในความรับผิดชอบเยอะ บางครั้งร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เองก็จัดการสะสางงานของตนเองไม่ค่อยทันเวลาอยู่แล้ว เมื่อต้องมาเสียเวลากับเรื่องการประสานงานจากฝ่ายอื่นอีก ยิ่งทำให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ทำงานล่าช้ามากขึ้น ปัจจัยความรวดเร็วในการประสานงานจึงมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ เพราะร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มักจะเจอแต่การประสานงานที่ล่าช้า ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีการประสานงานที่รวดเร็ว

รายได้ในการปฏิบัติงาน

ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ทำงานมาเป็นสิบๆปี แต่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ยังมีรายได้แค่เดือนละ 15,000 บาท ซึ่งถือได้ว่าเป็นจำนวนเงินที่น้อยและไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต เพราะร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เองก็มีครอบครัวที่ต้องดูแล ต้องส่งเสียลูกให้เรียนต่อ และยังมีสวนเงาะให้ดูแลอีก สวนเงาะเองก็ขาดทุนอยู่บ่อยๆ แต่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ยังคงมีความหวังว่าสักปีสวนจะทำกำไรให้ ลูกชายของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ไปศึกษาต่อที่กรุงเทพฯ ทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายด้านค่าที่พักเพิ่มขึ้นจากค่าเล่าเรียนอีก ถึงแม้ว่าลูกชายจะพยายามทำงานพิเศษเพื่อเลี้ยงชีพตนเองบ้าง แต่ลูกก็ยังเด็ก ยังชอบเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน ทำให้เงินที่ลูกชายทำงานได้มากมักจะหมดไปกับการเที่ยวมากกว่า

นอกจากค่าใช้จ่ายทางด้านครอบครัวแล้ว ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ยังต้องนำรายได้มาใช้จ่ายในด้านการปฏิบัติงานด้วย เช่น ซื้อเครื่องเขียน คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น เมื่อไม่นานมานี้ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็เพิ่งเอาเงินออมมาซื้อกล้องดิจิทัล เพราะร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ต้องใช้กล้องถ่ายรูปมาถ่ายรูปเก็บหลักฐานเป็นประจำ หลายครั้งก็ต้องเอาฟิล์มไปล้างทั้งๆที่ฟิล์มยังไม่หมดม้วน เนื่องจากร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีความจำเป็นต้องรับใช้รูป เมื่อต้องเสียทั้งค่าฟิล์มและค่าล้างรูปอยู่บ่อยๆ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จึงคิดว่าซื้อกล้องดิจิทัลน่าจะคุ้มกว่าทำให้ไม่ต้องเสียค่าฟิล์มและค่าล้างรูป เสียแค่ค่าหมึกพิมพ์อย่างเดียว นอกจากนี้ การมีรายได้น้อยยังทำให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์หมดกำลังใจในการทำงานอยู่เสมอ เพราะร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ต้องทำงานเหนื่อยมาก แต่ก็ได้เงินเดือนเพียงน้อยนิด จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยรายได้ในการปฏิบัติงานมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีรายได้น้อยจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีรายได้มาก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อสายงานสอบสวน

ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนว่า เป็นสายงานที่น่าเบื่อ ซ้ำซ้ำ เป็นสายงานที่ไม่เจริญก้าวหน้า รายได้น้อย ทำงานมาเป็นสิบปีแล้วก็ยังเป็นร้อยตำรวจเอกที่มีเงินเดือนน้อยอยู่เหมือนเดิม ชยันไปก็เท่านั้น เพราะถึงจะชยันไปก็ไม่ได้ทำให้รายได้เพิ่มขึ้นหรือได้เลื่อนยศเป็นคนใหญ่คนโต เสี่ยงต่อการถูกสั่งจำคุกเมื่อเกิดข้อผิดพลาดขึ้น อีกทั้งยังเสี่ยงต่อการถูกร้องเรียน เพราะเป็นการปฏิบัติงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน ประชาชนไม่พอใจอะไรก็ร้องเรียนได้เสมอ บางครั้งประชาชนเองก็เรื่องมาก เห็นแก่ได้ ทำให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ต้องใช้ความอดทนเป็นอย่างมากเมื่อพบเจอประชาชนแบบนี้ และปัญหาต่างๆเหล่านี้ก็ยิ่งทำให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ไม่อยากทุ่มเทให้กับงานมาก เพราะคิดว่าทุ่มเทมากไปก็เท่านั้น ทุ่มเทกับงานมากไปชีวิตของตนก็ไม่ได้ดีขึ้น ไม่รู้จะทำงานเหนื่อยเปล่าไปทำไม

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อสายงานสอบสวนมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีทัศนคติในเชิงลบต่อสายงานสอบสวน ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จึงน่าจะประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงบวก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิด

ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีทัศนคติเกี่ยวกับตัวผู้กระทำความผิดว่า บุคคลเหล่านี้เป็นคนไม่ดี เป็นผู้ที่สมควรได้รับการลงโทษ เพราะบุคคลเหล่านี้ก่อความเดือดร้อนและความรำคาญให้แก่ผู้อื่น ในบางคดีนั้น ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ไม่เข้าใจเลยว่าทำไมผู้คนเหล่านี้จึงชอบหาเรื่องให้กับตนเองและผู้อื่น เช่น อยู่ดี ๆ ก็ไปหาเรื่องยิงคนอื่น อยู่ว่าง ๆ ก็แข่งรถกันจนเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งบางครั้งผู้บริสุทธิ์ก็ได้รับความลำบากด้วย เป็นต้น จึงสรุปได้ว่า ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงลบ

ปัจจัยทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิดจึงมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ ทำให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงบวก

สภาพภูมิประเทศของสถานีตำรวจ

ลักษณะภูมิประเทศที่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ประจำอยู่นั้น เป็นลักษณะพื้นที่หลากหลาย คือมีทั้งภูเขา ป่าไม้ แม่น้ำ ที่ราบกว้างไกล หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นพื้นที่ทุรกันดาร มีทั้งพื้นที่ซึ่งมีและไม่มีถนนตัดผ่าน ซึ่งการไม่มีถนนตัดผ่านทำให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เดินทางไปที่เกิดเหตุได้อย่างลำบาก ถึงแม้จะเดินทางอย่างยากลำบาก แต่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็จำเป็นต้องเดินทางเข้าไปเมื่อมีเหตุเกิดขึ้น การเดินทางไปยังพื้นที่ซึ่งไม่มีถนนตัดผ่าน หรือเป็นภูเขา และป่าไม้ ยังทำให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เข้าไปยังที่เกิดเหตุได้ล่าช้าอีกด้วย

จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยสภาพภูมิประเทศมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ ทำให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่ปฏิบัติงานอยู่ในภูมิประเทศที่ไม่มีความทุรกันดาร

เครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวน

ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ต้องหาซื้อเครื่องมืออุปกรณ์เองทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายรูป กล้องดิจิตอล คอมพิวเตอร์ เครื่องเขียน เป็นต้น ในยามที่ขาดแคลนเครื่องมืออุปกรณ์ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ต้องทนไม่มี เพราะไม่มีเงินซื้อ ต้องทำงานด้วยความยากลำบาก เคยยืมของเครื่องมืออุปกรณ์ของเพื่อนร่วมงาน ยืมบ่อย ๆ ก็เกรงใจเขา เพราะเขาเองก็ต้องใช้ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เคยกู้เงินซื้อคอมพิวเตอร์ ทำให้เป็นหนี้เป็นสิน กว่าจะใช้เงินคืนได้หมดก็ใช้เวลานาน แต่สินค้านี้จะยังเหลือดีที่มีหลายราคาให้เลือก ถึงแม้ว่าสินค้านั้นที่ราคาต่ำ

จะมีคุณภาพผู้สินค้าชนิดเดียวกันที่มีราคาสูงกว่าไม่ได้ แต่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็คิดว่ากรรมของ ที่ด้วยคุณภาพหนอยก็ยิ่งดีกว่าไม่มีอะไรเลย เพราะอย่างน้อยก็ยังช่วยให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีความพร้อมในการปฏิบัติงานมากขึ้น

จึงกล่าวได้ว่า ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนค่อนข้างพร้อม มีของขาดบ้างยามที่ไม่มีเงินซื้อ เช่น หมึกพิมพ์ และกระดาษ เป็นต้น บัจจุบันเครื่องมืออุปกรณ์จึงมีอิทธิพลต่อร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนไม่พร้อม

ทัศนคติต่อชีวิตอนาคต

ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์อยากจะได้เลื่อนยศ อย่างน้อยร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็อยากได้ยศระดับนายพัน แต่ก็ไม่รู้ว่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จะยังได้เลื่อนยศก่อนเกษียณหรือไม่ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ตั้งใจจะเป็นพนักงานสอบสวนไปเรื่อยจนเกษียณ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ทำสวนเงาะอยู่ ถึงแม้จะขาดทุนมาโดยตลอด แต่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ยังตั้งความหวังไว้ว่าสักวันหนึ่งมันจะสร้างรายได้ให้ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ได้ ปัจจุบันร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ยังรับราชการเป็นพนักงานสอบสวนอยู่ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จึงจ้างคนมาดูแลสวนให้ ถ้าสวนเงาะนี้ยังอยู่ไปจนถึงวันที่ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เกษียณ ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็จะยึดสวนเงาะเป็นอาชีพหลักต่อไป

ด้านชีวิตครอบครัวของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ ก็นับได้ว่าเป็นครอบครัวที่ค่อนข้างสมบูรณ์ คือร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์กับภรรยาก็ยังรักกันดี ไม่นอกใจกัน ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์เคยคุยกับเพื่อนที่นอกใจภรรยา และพบว่าเพื่อนของเขาเสียใจมากที่ต้องหย่าขาดจากภรรยา ในตอนแรกเพื่อนของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ยังไม่เสียใจ แต่พอผ่านไประยะหนึ่งก็เริ่มเสียใจที่ต้องมาเสียครอบครัวอันล้ำค่าไปเพราะการหลงผู้หญิงที่มีอายุน้อยกว่ามาก และเธอก็ยังหลอกเอาเงินของเพื่อนร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ไปอีกก่อนที่จะทิ้งเขาไป ทั้งๆที่เพื่อนของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็ไม่ได้มีรายได้มากมาย ลูกของเขาก็ไม่อยากจะพูดคุยด้วย เพราะโตพอรู้เรื่องแล้ว และลูกเองก็เสียใจและโมโหที่เขาทิ้งภรรยาให้เสียใจกับพฤติกรรมแย่ๆของเขา ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์จึงรู้สึกภูมิใจกับครอบครัวของตนเองมากที่ไม่มีปัญหาเช่นนี้ มีเรื่องลำบากใจบ้างก็เรื่องลูกชายที่ยังเรียนไม่จบ เพราะการที่ลูกของร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ไปศึกษาต่อในกรุงเทพฯคนเดียวนั้น เป็นการเสี่ยงอยู่

บ้าง ถ้าเจอเพื่อนที่ไม่ดีก็จะพาลูกเสียไปด้วย ร้อยตำรวจเอกสมศักดิ์ก็อยากให้ลูกชายเรียนจบและได้งานทำดีๆ ส่วนลูกสาวนั้นก็หมดห่วงแล้ว เพราะเป็นพยาบาลแล้ว

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10: พันตำรวจโทชาญชัย (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

พันตำรวจโทชาญชัยมีอายุ 58 ปี สถานภาพสมรส พันตำรวจโทชาญชัยเป็นคนที่มีส่วนสูงค่อนข้างสูง ผิวคล้ำ อ้วนลงพุง หัวล้านนิดหน่อยตามอายุ พันตำรวจโทชาญชัยเป็นคนรักครอบครัว ช่วงที่ลูกยังเด็ก พันตำรวจโทชาญชัยจะไปรับไปส่งลูกที่โรงเรียนพร้อมกับภรรยาทุกวัน จนกระทั่งลูกโตขึ้นจนสามารถไปไหนมาไหนเองได้ แต่พันตำรวจโทชาญชัยก็จะเป็นห่วงลูก และคอยกำชับไม่ให้ลูกกลับบ้านช้ามาก

พันตำรวจโทชาญชัยเป็นคนปราจีนบุรีโดยกำเนิด แม่ของพันตำรวจโทชาญชัยเสียชีวิตไปแล้วเมื่อตอนที่พันตำรวจโทชาญชัยมีอายุได้ 16 ปี ด้วยโรคมะเร็ง พ่อแม่ของพันตำรวจโทชาญชัยเคยทำไร่ข้าวโพดและไร่อ้อยด้วยกัน เมื่อแม่เสียชีวิต พ่อจึงเลิกทำไร่อ้อย แล้วทำแต่ไร่ข้าวโพดเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันพ่อก็เลิกทำไร่ข้าวโพด เนื่องจากพ่อแก่ชรามากแล้ว น้องชายคนสุดท้องจึงเป็นผู้รับช่วงต่อจากพ่อแทน

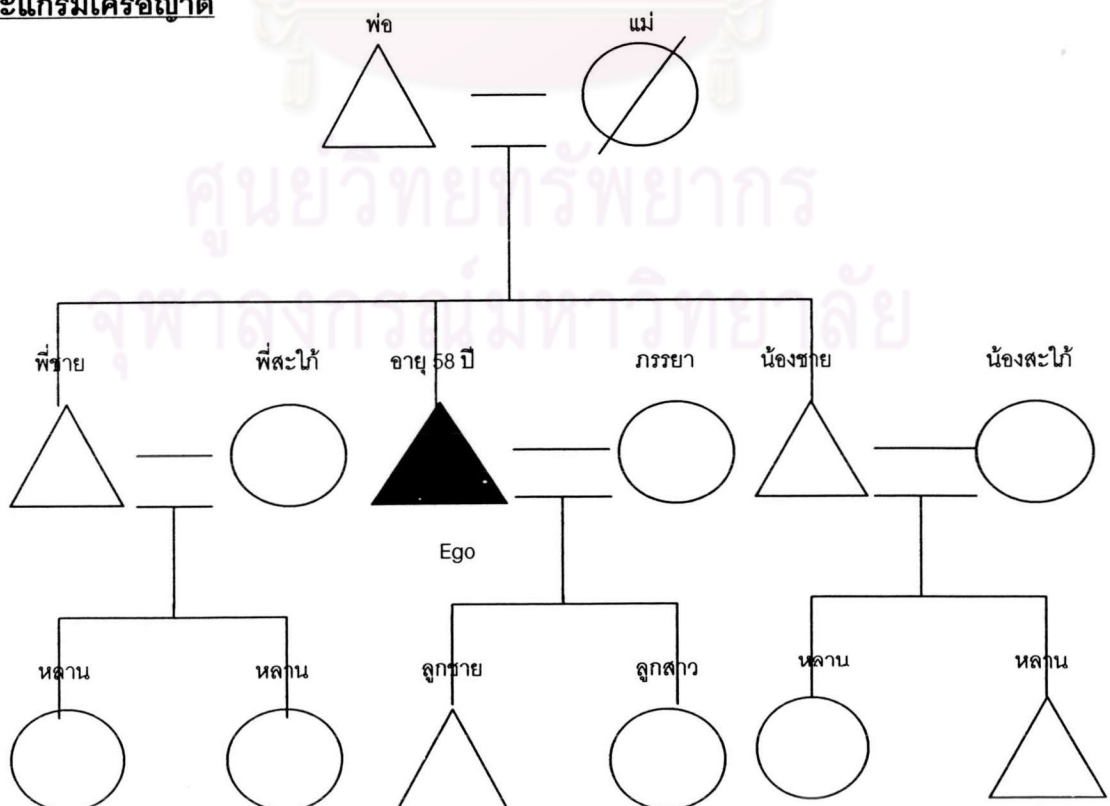
พันตำรวจโทชาญชัยมีพี่ชาย 1 คน และมีน้องชาย 1 คน พันตำรวจโทชาญชัยเป็นลูกชายคนที่ 2 ของครอบครัว พี่ชายแต่งงานแล้ว และมีลูกสาว 2 คน ภรรยาของพี่ชายเป็นคนกรุงเทพฯ พี่ชายจึงหาซื้อบ้านใหม่อยู่ในกรุงเทพฯ เพื่อที่จะได้หางานดีๆ ที่ให้รายได้สูงทำด้วย น้องชายของพันตำรวจโทชาญชัยก็แต่งงานแล้วเช่นกัน มีลูกสาว 1 คน และลูกชาย 1 คนตามลำดับ น้องชายอาศัยอยู่ที่บ้านพ่อแม่ และช่วยดูแลไร่ข้าวโพดต่อจากพ่อ ตัวพันตำรวจโทชาญชัยเองก็แต่งงานแล้วเช่นกัน มีลูกชาย 1 คน และลูกสาว 1 คนตามลำดับ ภรรยาของพันตำรวจโทชาญชัยเปิดร้านขายข้าวมันไก่ และก็พยายามหารายได้เสริมมาจุนเจือครอบครัวเพิ่มขึ้น โดยการทำขนมไปฝากขายตามร้านค้า

พันตำรวจโทชาญชัยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ต่อมาพันตำรวจโทชาญชัยก็สอบเข้าโรงเรียนนายร้อยตำรวจ หลังจากสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พันตำรวจโทชาญชัยก็เป็นพนักงานสอบสวนประจำอยู่ที่

จังหวัดจันทบุรี เมื่อประจำอยู่ที่จังหวัดจันทบุรีได้ 2 ปี พันตำรวจโทชาญชัยก็ได้รับคำสั่งย้ายให้มาประจำอยู่ที่จังหวัดตราดจนถึงปัจจุบัน พันตำรวจโทชาญชัยอยากเป็นตำรวจเพราะตำรวจดูเป็นผู้ที่มีความยิ่งใหญ่ พันตำรวจโทชาญชัยอยากมีอำนาจที่เป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ พันตำรวจโทชาญชัยคิดว่าการเป็นตำรวจคงจะมีเรื่องตื่นเต้นท้าทายไม่เว้นแต่ละวัน เพราะตำรวจต้องตามจับผู้ร้ายมาลงโทษ ในตอนแรกที่ พันตำรวจโทชาญชัยเลือกมาประจำอยู่ที่จังหวัดจันทบุรีนั้น พันตำรวจโทชาญชัยก็ไม่ได้คิดอะไรมากมาย แต่เห็นว่าที่นี่มีตำแหน่งว่าง คงจะเป็นจังหวัดที่ดี ต่อมาพันตำรวจโทชาญชัยก็ได้รับคำสั่งให้ย้ายมาอยู่จังหวัดตราด พันตำรวจโทชาญชัยก็ชื่นชอบจังหวัดตราดตรงที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง พันตำรวจโทชาญชัยเองก็สามารถขับรถไปเที่ยวเกาะหรือเที่ยวทะเลได้ในยามว่าง

เมื่อมีเวลาว่าง พันตำรวจโทชาญชัยชอบเล่นหมากรุกกับเพื่อนร่วมงาน เคยชักชวนภรรยาให้เล่นหมากรุกด้วยกัน แต่ภรรยาไม่ค่อยชอบเล่นหมากรุก พันตำรวจโทชาญชัยชอบตื่นนอนแต่เช้าเพื่อไปวิ่งออกกำลังกายประมาณ 1 ชั่วโมง เป็นการพยายามลดความอ้วนของ พันตำรวจโทชาญชัย แต่ก็ไม่ค่อยได้ผล เพราะเมื่อวิ่งเสร็จแล้ว พันตำรวจโทชาญชัยก็จะกลับมารับประทานอาหารตามปกติ พันตำรวจโทชาญชัยเคยรับประทานอาหารครั้งละ 2 จานมาโดยตลอด จนกระทั่งเมื่อหลายปีที่ผ่านมา พันตำรวจโทชาญชัยพยายามรับประทานอาหารแค่มีโต๊ะ 1 จาน แต่น้ำหนักก็ลดลงแค่นิดๆ

ไดอะแกรมเครือญาติ

ชีวิตประจำวัน

พันตำรวจโทชาญชัยจะเข้าเวรครั้งละ 8 ชั่วโมง การเข้าเวรของพันตำรวจโทชาญชัยจะแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลา ได้แก่ เวรเช้า 08.00 น. ถึง 16.00 น. เวรบ่าย 16.00 น. ถึง 24.00 น. และเวรดึก 24.00 น. ถึง 08.00 น. กล่าวคือ เมื่อพันตำรวจโทชาญชัยเข้าเวรเช้าในวันที่หนึ่ง พันตำรวจโทชาญชัยก็จะได้พักจนกระทั่งเข้าเวรอีกครั้งในวันที่สองซึ่งเป็นเวรบ่าย หลังจากนั้นก็ออกเวรและจะเข้าเวรดึกในวันถัดมา หลังจากออกเวรดึกแล้วก็จะได้พัก 2 วัน

พันตำรวจโทชาญชัยจะตื่นนอนเวลาประมาณ 06.00 น. ทุกวันธรรมดา เพื่อไปวิ่งออกกำลังกายในตอนเช้า พอเวลาประมาณ 07.00 น. พันตำรวจโทชาญชัยก็จะกลับมาที่บ้าน อาบน้ำ แต่งตัว รับประทานอาหารเช้า ประมาณ 09.00 น. พันตำรวจโทชาญชัยก็จะออกไปทำงานที่โรงพัก แต่ถ้าเข้าเวรเช้า พันตำรวจโทชาญชัยก็จะออกจากบ้านประมาณ 07.30 น. หรือหลังรับประทานอาหารเช้าเสร็จ เพราะพันตำรวจโทชาญชัยไม่ชอบทำอะไรสายหรือไม่ตรงเวลา

วันที่พันตำรวจโทชาญชัยไม่ได้เข้าเวร พันตำรวจโทชาญชัยก็จะกลับบ้านเวลาประมาณ 19.30 ถึง 20.00 น. เพื่อรับประทานอาหารเช้าที่บ้าน ถ้าช่วงไหนมีงานเยอะ พันตำรวจโทชาญชัยก็จะนั่งทำงานต่อที่บ้าน แล้วเข้านอนประมาณ 23.00 น. ยกเว้นถ้ามีรายการโทรทัศน์ที่น่าสนใจ พันตำรวจโทชาญชัยก็มักจะดูจนรายการนั้นจบแล้วจึงเข้านอน ถ้าวันเสาร์อาทิตย์ไม่ต้องเข้าเวร พันตำรวจโทชาญชัยก็จะออกไปทำงานที่โรงพักในวันเสาร์ วันอาทิตย์พันตำรวจโทชาญชัยจะพักผ่อนอยู่กับบ้าน ยกเว้นถ้ามีงานเร่งด่วน พันตำรวจโทชาญชัยก็จะเข้าโรงพักเพื่อประสานงานสักครู่จึงกลับบ้าน

ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

ปริมาณงานของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา

พันตำรวจโทชาญชัยมีปริมาณงานในความรับผิดชอบประมาณ 25 คดีเสมอ พันตำรวจโทชาญชัยพอรับมือกับปริมาณงานจำนวนนี้ได้ พันตำรวจโทชาญชัยทำงานมานานหลายปี จึงเคยรับงานไว้มากกว่านี้ก็มี พันตำรวจโทชาญชัยคิดว่าปริมาณงานในปัจจุบันก็เรียกได้ว่ามาก แต่ก็ไม่ถึงกับมากจนเกินไป พันตำรวจโทชาญชัยเป็นคนไม่ชอบทำอะไรล่าช้าเกินระยะเวลา เพราะพันตำรวจโทชาญชัยคิดว่าความล่าช้าเป็นตัวบ่งบอกความรับผิดชอบของบุคคล เมื่อคดีใดใกล้ถึง

กำหนด พันตำรวจโทชาญชัยก็จะทำงานหามรุ่งหามค่ำเพื่อให้งานนั้นสำเร็จ บางครั้งปริมาณงานจำนวนเท่านี้ก็ทำให้พันตำรวจโทชาญชัยทำงานไม่ทัน แต่พันตำรวจโทชาญชัยก็จะพยายามทำงานให้เร็วที่สุดเสมอ จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยปริมาณงานมีอิทธิพลต่อพันตำรวจโทชาญชัย พันตำรวจโทชาญชัยจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีปริมาณงานในความรับผิดชอบน้อย

ประสบการณ์ของพนักงานสอบสวน

พันตำรวจโทชาญชัยทำงานเป็นพนักงานสอบสวนมานานเป็นเวลาประมาณ 33 ปีแล้ว พันตำรวจโทชาญชัยจึงมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมาก พันตำรวจโทชาญชัยยังจำตอนที่ พันตำรวจโทชาญชัยเป็นพนักงานสอบสวนในช่วงแรกได้ดี ตอนนั้นพันตำรวจโทชาญชัยไม่รู้เรื่องในการทำงานเลย แต่ก็ยังพยายามทำงานของตนไปเรื่อยๆ ทำงานไปได้ระยะหนึ่ง พันตำรวจโทชาญชัยก็ขอให้รุ่นพี่อ่านสำนวนของพันตำรวจโทชาญชัยดู จึงพบว่าสำนวนของพันตำรวจโทชาญชัยมีข้อบกพร่องอยู่มาก หลังจากนั้น พันตำรวจโทชาญชัยจึงมักปรึกษางานรุ่นพี่หรือเพื่อนร่วมงานเสมอ จนกระทั่งพันตำรวจโทชาญชัยมีประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้น พันตำรวจโทชาญชัยก็มีความชำนาญในการทำงานมากขึ้น ประสบการณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการทำงาน จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยประสบการณ์มีอิทธิพลต่อพันตำรวจโทชาญชัย พันตำรวจโทชาญชัยจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน น้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อย

ความรวดเร็วในการประสานงาน

พันตำรวจโทชาญชัยไม่ค่อยพอใจกับการประสานงานจากฝ่ายอื่น เพราะการประสานงานจากฝ่ายอื่นมักจะมีปัญหาเสมอ เช่น ปัญหาความล่าช้า ปัญหาทำของสูญหาย เป็นต้น พันตำรวจโทชาญชัยไม่ค่อยพบเจอการประสานที่รวดเร็วบ่อยนัก ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการประสานงานที่ล่าช้า พันตำรวจโทชาญชัยเองก็ทำงานมาหลายปีแล้ว แต่ความล่าช้าในการประสานงานจากฝ่ายอื่นนั้น ก็ยังเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานของพันตำรวจโทชาญชัยอย่างหนึ่ง พันตำรวจโทชาญชัยเคยทำงานล่าช้าเพราะต้องรอการประสานงานจากฝ่ายอื่น จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยความรวดเร็วในการประสานงานมีอิทธิพลต่อพันตำรวจโทชาญชัย พันตำรวจโทชาญชัยจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีการประสานงานที่รวดเร็ว

รายได้ในการปฏิบัติงาน

พันตำรวจโทชาญชัยมีรายได้เดือนละ 18,000 บาท ซึ่งถือได้ว่าเป็นรายได้ที่น้อยมากเมื่อเทียบกับระยะเวลาในการทำงานของพันตำรวจโทชาญชัย คนที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในปัจจุบันก็จะได้เงินเดือนแรกเข้าไม่แตกต่างจากเงินเดือนของพันตำรวจโทชาญชัยมากนัก ยิ่งบุคคลที่ทำงานบริษัทเอกชนด้วยแล้ว เมื่อยังทำงานไปนานเงินเดือนก็จะมากกว่าเงินเดือนของพันตำรวจโทชาญชัยหลายเท่า

รายได้ของพันตำรวจโทชาญชัยแทบจะไม่พอกินพอใช้ ยิ่งตอนที่ต้องเลี้ยงดูลูกเมื่อตอนเด็ก ความเป็นอยู่ของพันตำรวจโทชาญชัยยิ่งลำบาก เพราะรายได้น้อย ภรรยาที่เพิ่งขายอาหารตอนที่ทราบที่ตั้งครรภ์ รายได้ของภรรยาเองก็พอจะช่วยเสริมให้ครอบครัวของพันตำรวจโทชาญชัยอยู่รอดได้ ถ้าภรรยาไม่ได้ทำงานเสริม พันตำรวจโทชาญชัยก็ไม่ว่าจะสามารอยู่รอดมาจนถึงทุกวันนี้ได้หรือไม่ เพราะพันตำรวจโทชาญชัยเองก็มีค่าใช้จ่ายในการทำงานอยู่ด้วย โดยเฉพาะค่าน้ำมันและค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำงาน พันตำรวจโทชาญชัยไม่ยอมเสียค่าใช้จ่ายในด้านนี้ แต่พันตำรวจโทชาญชัยก็จำเป็นต้องจ่าย เพราะถ้าไม่ทำงานก็อาจจะไม่สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยรายได้มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพันตำรวจโทชาญชัย พันตำรวจโทชาญชัยจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงาน มากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีรายได้มาก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อสายงานสอบสวน

พันตำรวจโทชาญชัยมีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนว่า เป็นสายงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง ต้องมีใจรักในการทำงาน เพราะงานนี้ทำให้ท้อแท้หมดกำลังใจในการทำงานได้ง่าย รายได้ก็ไม่คุ้มค่างับเวลาที่ต้องทุ่มเทให้กับการทำงาน ค่าใช้จ่ายก็เยอะ งบประมาณก็ไม่มีให้ ใจจริงแล้วพันตำรวจโทชาญชัยจึงไม่เต็มใจทำงานนี้ พันตำรวจโทชาญชัยไม่ว่าจะทำงานหนักไปเพื่ออะไร พันตำรวจโทชาญชัยจึงมีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงลบ

อย่างไรก็ตาม พันตำรวจโทชาญชัยก็ต้องทำงานในสายงานสอบสวนนี้ต่อไป เพราะพันตำรวจโทชาญชัยก็ทำงานมานานจนใกล้จะเกษียณแล้ว จึงต้องจำทนทำงานสายงานนี้ จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยทัศนคติต่อสายงานสอบสวน มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพันตำรวจโท

ชาวนุชิต พันตำรวจโทชาวนุชิตจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงบวก

ทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อตัวผู้กระทำความผิด

พันตำรวจโทชาวนุชิตมีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดว่า ผู้กระทำความผิดเป็นผู้ที่ทำให้พันตำรวจโทชาวนุชิตทำงานยุ่งอยู่ทุกวัน ทำให้พันตำรวจโทชาวนุชิตต้องวุ่นวายอยู่ตลอดเวลา พันตำรวจโทชาวนุชิตจึงมีทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดในเชิงลบ จริงอยู่ที่ว่า ถ้าไม่มีผู้กระทำความผิด พันตำรวจโทชาวนุชิตก็จะไม่มีงานทำ แต่พันตำรวจโทชาวนุชิตจะทำงานมากน้อยเท่าใด หรือมีผู้กระทำความผิดในคดีของพันตำรวจโทชาวนุชิตมากน้อยเพียงใด รายได้ของพันตำรวจโทชาวนุชิตก็เท่าเดิม พันตำรวจโทชาวนุชิตจึงเบื่อผู้กระทำความผิดมาก แต่ก็ต้องพยายามปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดด้วยความเท่าเทียมกัน จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยทัศนคติต่อตัวผู้กระทำความผิดจึงมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพันตำรวจโทชาวนุชิต พันตำรวจโทชาวนุชิตจึงประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานสอบสวนที่มีทัศนคติต่อสายงานสอบสวนในเชิงบวก

สภาพภูมิประเทศของสถานีตำรวจ

พันตำรวจโทชาวนุชิตประจำอยู่ในพื้นที่ซึ่งมีสภาพภูมิประเทศที่มีทั้งพื้นที่ป่า และพื้นที่ราบลุ่มซึ่งมีการคมนาคมสะดวก มีถนนตัดผ่าน เป็นพื้นที่ซึ่งค่อนข้างมีความเจริญ มีทะเล เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมามากมาย สภาพภูมิประเทศจึงไม่ค่อยสร้างปัญหาให้แก่พันตำรวจโทชาวนุชิต อาจจะมีปัญหาอยู่บ้างเมื่อต้องเดินทางเข้าไปในพื้นที่ซึ่งไม่มีถนนตัดผ่าน หรือเมื่อเกิดคดีขึ้นกลางทะเล ซึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อการทำงานเช่นกัน ทำให้การงานล่าช้า เพราะต้องเสียเวลาเดินทาง บางครั้งก็เป็นเพราะยังไม่อยากเดินทางเข้าไปในสภาพภูมิประเทศที่เดินทางลำบาก การงานจึงล่าช้าลง ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า สภาพภูมิประเทศมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพันตำรวจโทชาวนุชิต

เครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวน

พันตำรวจโทชาวนุชิตต้องทำงานเก็บเงินอยู่นาน กว่าที่จะซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ชิ้นใหญ่ได้สักชิ้นหนึ่ง เช่น คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก กล้องถ่ายภาพดิจิทัล เป็นต้น สำหรับกล้องถ่ายภาพดิจิทัลนั้น พันตำรวจโทชาวนุชิตเลือกซื้อรุ่นและยี่ห้อที่ราคาไม่แพง พอถ่ายภาพออกมามีคุณภาพที่ใช้ได้ เพราะพันตำรวจโทชาวนุชิตไม่มีเงินมากพอที่จะซื้อของดีๆ แต่พันตำรวจโทชาวนุชิตก็จำเป็น

ต้องซื้อของเหล่านี้ เพราะของเหล่านี้จำเป็นต่อการทำงานของพันตำรวจโทชาญชัย จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยเครื่องมืออุปกรณ์การสอบสวนมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพันตำรวจโทชาญชัย

ทัศนคติต่อชีวิตอนาคต

พันตำรวจโทชาญชัยคิดว่าจะทำงานเป็นพนักงานสอบสวนไปเรื่อยจนเกษียณ เพราะพันตำรวจโทชาญชัยก็ทำงานสายงานสอบสวนมานานแล้ว อีกไม่กี่ปีก็จะเกษียณอยู่แล้ว หลังจากเกษียณแล้วพันตำรวจโทชาญชัยก็ยังไม่อยากอยู่กับบ้านเฉยๆ พันตำรวจโทชาญชัยตั้งใจจะทำร้านข้าวมันไก่กับภรรยาต่อไป หรืออาจจะขายอาหารอย่างอื่นเพิ่มด้วย

ด้านชีวิตครอบครัวของพันตำรวจโทชาญชัยนั้น ก็เรียกได้ว่าเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์แล้ว เหลือแต่รอมีหลาน พันตำรวจโทชาญชัยแต่งงานและมีลูกช้า จึงไม่เหมือนกับลูกเพื่อนหลายคนแต่งงานมีหลานให้อุ้มแล้ว ลูกของพันตำรวจโทชาญชัยย้ายไปทำงานในกรุงเทพฯ ทั้ง 2 คน ลูกชายแต่งงานแล้ว และภรรยาก็เพิ่งท้องได้ 3 เดือน ลูกสาวก็หมั้นแล้ว แต่ยังไม่ได้กำหนดวันแต่งงาน เพราะกำลังหาเรือนหออยู่

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย